

ੴ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਿਗੰਥ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਜਗਾਦੇ

ਗੁਰਮਤਿ

ਗੁਰਮਤਿ

ਪਰਗਣਾ ਅੰਬ ਸਾਬੁਲਾ

ਧੌਲਾ

ਪਾਤਸ਼ਾਹ

ਸਾਦਾ ਰੁਟੀਕ ਤੇਰੇ
ਲਿਖਨਾ

ਸਖਰ

ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਿਥਾਹ ਸ੍ਰੀਮਤਿ

ਪ-ਦੇ ਕਹਿਯੋਗ ਨਗਰ

ਅੰਬਾਲਾ ਡਾਇਲੀ ੧੩੩੦੦੧

ਫੋ. ੦੨੭੨-੨੬੫੨੪੦੫

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library has been created with the approval and personal blessings of Sri Satguru Uday Singh Ji. You can easily access the wealth of teaching, learning and research materials on Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library online, which until now have only been available to a handful of scholars and researchers.

This new Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library allows school children, students, researchers and armchair scholars anywhere in the world at any time to study and learn from the original documents.

As well as opening access to our historical pieces of world heritage, digitisation ensures the long-term protection and conservation of these fragile treasures. This is a significant milestone in the development of the Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library, but it is just a first step on a long road.

Please join with us in this remarkable transformation of the Library. You can share your books, magazines, pamphlets, photos, music, videos etc. This will ensure they are preserved for generations to come. Each item will be fully acknowledged.

To continue this work, we need your help

Your generous contribution and help will ensure that an ever-growing number of the Library's collections are conserved and digitised, and are made available to students, scholars, and readers the world over. The Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library collection is growing day by day and some rare and priceless books/magazines/manuscripts and other items have already been digitised.

We would like to thank all the contributors who have kindly provided items from their collections. This is appreciated by us now and many readers in the future.

Contact Details

For further information - please contact

Email: NamdhariElibrary@gmail.com

hawal.sach.stone

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪਾਸੋਂ

ਸਾਹਬਾਦ

ਉਸੇ ਪਿਛਾ-ਭੀਮਾ ਧਰਮ

ਪੁਤਰੀਆ

ਜੋ

ਸਿਖ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਮਗਰੀ ਤਲਿਖ ਜੀ ਦੇ

ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ

ਜੋ ਮਸਿਖਾਂ ਤੇ ਮਾਪਣੇ ਪਾਠ ਲਿਖੇ

ਦੀਆਂ ਹਨ।

੨ ਪਾਠ ਕਰੇ ਜੇਹੇ ਦਿਖਾ ਦੇਸ਼

ਦੀ ਜੇਹੇ

ਜੋ ਦਿਖਾਏ ਕਾਹਲੀ ਸੀਦਾ

ਸਦਾ

ਪਰਿਵਰੀਤ।

।

ਦਿਨੇ. ਸੂਚੀ

	ਦਿਨ
੧.	ਪਿਛੇਲੇ ਦੀ ਪਤਿਭਰਾਗੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ
੨.	ਸੰਘੇਰ ਸਾਹਬਾਬੀ
੩.	ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੀ ਤੋਂ
੪.	ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਦਿੱਖੀ
੫.	ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਦਿੱਖੀ
੬.	ਦਿੱਖੀ
੭.	ਸਾਰ ਦਿੱਖੀ
੮.	ਸਾਦਾ
੯.	ਗਿਲਾਬੀ ਸੀਰਾ
੧੦.	ਭਰਮਾ ਅਰਾ ਦਾਖਤ
੧੧.	ਸੰਘੇਰ ਸਿੰਘ
੧੨.	ਸਾਰ
੧੩.	ਸਿਖਿਆਦਾ ਬੁਝੀ ਦਾਖਤ
੧੪.	ਦਿੱਖਤੀ - ਪੁਰਖ ਦੇ ਸੰਘੇਰ ਕਰ
੧੫.	ਅਯਾਸੀ ਪ੍ਰੀਤਕਾਮ ਦੇ ਕੰਦਰ
੧੬.	ਪ੍ਰੀਤ
੧੭.	ਕੰਦਰ
੧੮.	ਸੰਘੇਰ ਕਾਧਤ
੧੯.	ਅਪਣੀ ਸਾਹ ਪਛਾਣ
੨੦.	ਸਾਦਾ ਕੰਦਰ

੧੬
ਸ੍ਰੀ ਪਤਿਗੁਰੂ ਗਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜਗਾਦ.

ਸੰਖੇਪ ਸਾਹਬਾਨੀ

ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ.

ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਪਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ.

ਕੋਰ ਕੋਰ ਅਰਜਨਾ ॥

ਨਿਮਾਣੇ ਤੂੰ ਸੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਲਿਖ

ਪੂਰਨ ਕੋਰੇ ਕਾਠੇ ਕਾਮ ॥

ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਤ, "ਦਿਨਾ" ਤੇ "ਦਿਨਾ" ਮੇਰੇ ਧਾਧਾਨ
ਤੂੰ ਤਾਂ ਤੇ ਹਰ ਦਿਨ ਪ੍ਰਭਾਤ ਦੀ ਰਿਹਾ ਪਤਿਗੁਰੂ
ਜੀ ਕੋਲੋਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ. ਦੀ ਰਿਹਾ ਸਰਕ
ਫੁਰੀ ਤੇ ਧਰੀ ਹੈ.

ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਤ ਦਿਨ, ਸਾਦਾ ਤੇ ਸ਼ੇਰ
ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ. ਭਾਗ ਦਿਨਾ
ਧਾਧਾਨ ਰਾਹ ਤੇ ਧਾਤ ਦੀ ਭੀਤ ਹੈ. ਹੋਰ
ਜਾਂ ਪਾਠੇ ਤੂੰ ਕੀਤੀ, ਦਿਨ ਦਾਧਾਨੇ ਕੁਝ ਸੁਕੇ
ਲਿੰਗ ਤਾ. ਹੁਣੇਰ ਧਾਧਾਨੇ ਦਾਧਾਨੇ ਕੀ ਕੁਝ
ਕੀਤੀ ਤੇ ਤਾਂ ਤੇ ਲਿੰਗ ਤਾ. ਤਦਾ ਦੀ ਮਾਧਾਨੀ
ਦਾਧਾਨੇ ਦੀ ਕੁਝ ਰਿਹਾਨਾ ਹੈ. ਤੇ ਤੇ ਕੀ ਕੋਰ
ਗਾਨੇ ਤਾਂ ਤੇ ਗਾਨੇ ਗਾਨੇ ਕੀਤੀਆਂ ਤਾ.

ਭੀਤ ਹੈ ਤੇ ਤੇ ਦੀ ਰਿਹਾ ਪ੍ਰਭਾਤ ਤੇ
ਪਾਠੇ ਤੇ ਤੇ ਤੇ ਤੇ ਤੇ ਤੇ ਤੇ ਤੇ ਤੇ ਤੇ
ਏ ਧਾਧਾਨੀ ਧਾਧਾਨੀ.

ਗਾਨਾ ਤੇ ਗਾਨਾ
ਨਿਮਾਣੇ ਸਿੰਘ ਲਿੰਗੀ
ਸੰਖੇਪ

ਉਪਦੇਸ਼: ਜੀ ਜਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ
(ਮੰਤਰ ਬਾਹਰ ਦਾਸਿਆ ਸਦੀ)

ਮੰਤਰ ਦਾਸੇ

ਤੁਸੀਂ ਮਾਪਦੇ ਮੰਤਰ ਪਿਤਰੀਆਂ ਪੁਰਸ਼ਦੇ
ਬਦੀ ਬਦੀ ਪੰਜੀਏ ਪਤਿਸ਼ਾ ਤੀਮਾ ਘੰਟਰੇ ਤੋਂ ਬਲਤ ਬਲਾਂ
ਬਦੀ ਪਰ ਬਦੀ ਬੇਮਾ ਮੰਤਰਾਂ ਦੀ ਪਤਰਤਾ ਦਾਸੇ ਦਿਵ
ਦਿਵ ਤੀ ਪਤਿਸ਼ਾ ਮੰਤਰ ਦਾਸੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ।

ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਮਾਪਦਾਸ ਜਤੀ ਮੰਤਰੀ ਕਿਸੇ
ਦੇਸ਼ਾ ਠੇਕਾ ਦੇਸ਼ਾ (ਪੁਰਸ਼ੀਆਂ ਪੰਜੀਆਂ ਤਾ
ਭਰਦੇ ਠੀਕ ਜੀ ਠੀਕ ਜੀ ਤੁੰਦੇ ਕਾ ਤੋਂ ਬਦੀ
ਬਾਹਰ ਤੁੰਦੇ ਤਾ (ਤਾਨ ਦੀ ਪਤਰਤਾ ਮੰਤਰ ਤੇ
ਫੇਰਿਆ ਤੇ ਸਾਬਦੀ ਭਰੀਏ ਤੋਂ ।

ਕਿਸੇ ਸਰਬੇ ਜਾਨੇ ਕਿਸੇ ਮੰਤਰੇ ਪਤਰਤਾ
ਬਾਹਰੀਆਂ ਕੋ ਜੀ । ਮੰਤਰੇ ਤੋਂ ਬੇਰੀਆਂ ਬੀਤੀ ਜਾਣੇ
ਮੰਤਰ ਦਾਸੇ ਸਰਬੇ ਦਿਵ ਜਗਾ, ਜਤਰੀਆਂ ਦੁਹੀ
ਜਗਾ ਜਾਣੀ ਮੰਤਰ ਦਾਸੀ ਜਗਾ ਦਿਵ ਤੇਲ ਤਰਿ
ਪਦੇ, ਦੇਸ਼ੇ ਜਾਸ ਪਿਠ ਤੇ ਦਿਵਜਾਗ ਬਾਹਰੀਆਂ
ਜਾਸ ਜਾਸ ਤੀ ਦਾਸ ਪਤਰਤਾ ਦੀ ਬੇਰੀਆਂ ਤੋਂ ਮੰਤਰੇ
ਤੋਂ ਠੀਕ ਦਾਸ ਜਾਸ ਫੇਰਿਆ ਤੇ (ਜਿਸਦੇ ਜਾਸ ਬਾਹਰ)
ਤੁਲ ਤੋਂ ਕੀ ਦਿਤ ਜਾਣੇ ਕਿ ਦਿਵਤਾਨੁ ਸਰਬੇ ਜਗੇ ਤਾ ।

ਪੁਰਸ਼ਤਰ ਦਾਸ ਮੰਤਰ ਮੰਤਰੇ ਦਾਸਿਆਂ
(ਦਿਵ ਪੁਰੀ ਤਾਨੁ ਜੰਗਰ ਤੋਂ ਜਾਣੇ ਤੇ ਕਿ ਦਿਵ ਤੁੰਦੇ
ਦੀ ਪੁਰਸ਼ਤਰ ਤੋਂ ਜਾਣੁ ਤੋਂ ਬੇ ਬਿਰਤ ਜਾ ਬਾਹਰੀਆਂ
ਜਾ ਬਾਹਰੀਆਂ ਕੋ ॥ ਪਤਰਤਾ ਦਾਸੇ ਜਾ (ਜਿਸਦੇ) ਬੇ
ਭੇਜੇ ਜੀ । (ਦਿਵ ਪਤਰਤਾ) ਤੇਲ ਜਗਾ ਬੀਤੀ ਜਤੀ ॥

ਉਪਦੇਸ਼
ਜੀ ਜਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪਾਸ
ਜੋਸ ਮਾਸ ਮੰਤਰਤਾ ਬਲਤ
ਜਿਰਾਜਾ

ਮਿਤੀ
੨੮ ਜੁਲਾਈ ੨੦੩੬ ਖਿਰਕੀ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਦਿੱਖੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੀ ਦਿੱਖੀ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਘਰ ਨੂੰ ਦਿਖਾ ਪਰਕਾਰ ਵਿਖਿਆਨ
ਤੇ ਅ + ਅਤ . ਅਤ ਪ੍ਰਘਰ ਨਾ ਅਰਥ ਹੈ ਅਭਿਆ
ਉਦਿਆ । ਤੇ ਦੋ ਦਿਖਾ ਅਤ ਪ੍ਰਘਰ ਦੇ ਅਭੇ 'ਅ' ਪ੍ਰਘਰ
ਸ਼ਰਫਿਲ ਦੇ ਸਾਥ ਅਤ ਨਾ ਪ੍ਰਘਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਘਰ ਨਾਹ
ਹੈ । ਦਿਖਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਘਰ ਦੇ ਅਰਥ ਘਲ ਸਾਂਦੇ ਤਾ
ਸਾ ਪਰਾ ਦਾਸ਼ਾ । ਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਅਰਥ ਤੇ ਦਿ ਪ੍ਰਘਰੀ
ਹੁਕਮ ਦਿਖਾ ਸਾ ਪਾਠਿਲ ਦਾਸ਼ਾ । ਦਿਖਾ ਕਰਕੇ ਘੀ
ਜਤਿਘਰੁ ਕੇਘਿਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇ ਪ੍ਰਘਰਿਆ , ਤੁਹਾਕਰ
ਘੇਦਿਆ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੀ ਰਾਤ ~~ਘ~~ ਘਖਖ ਘੇ
ਘਗਟਾ ਘਲ ਦਿਤਾ । ਘਕਤੀ ਦਾਸ਼ਾ ਤੇ ਸਾਂਦਾ ਹੈ ; ਤੇ ਤੁਹਾਤੀ
ਦੁਹਾ ਕਰ ਸਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਦਿਖਾ ਕਰਕੇ ਤੁਹਾਤੀ , ਘਕਤੀ ਅਤੇ
ਘਕਤੀ (ਅੰਮ੍ਰਿਤ) ਘਾਜਾਹ ਦਿਖਾ ਪ੍ਰਘਰ ਜੀ ਸਿਧਰੇ .
ਤੋ ਦਿਖਾ ਦਿਖਾਕਤ ਨੂੰ ~~ਘਿ~~ ਘਾਘੇ ਘਾਘ
ਘਿਘਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਘਰਾਥ ਸਾਥ , ਜਤਿਘਰੁ ਜੀ ਦੀ
ਘਰਾ ਘਾ ਤੇ ਸਾਥ ਦਿਖਾਥ ਸਾਥ ਘਾਘਾਥ
ਘਕਤੀ ਸਿਧਰੀ ਹੈ . ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਘਰ ਦੇ ਸਾਥ ਘਕਤੀ
ਨਾ ਹਾ ਜਤਿਘਰੁ ਜੀ ਦੀ ਦਿਖਾਥ ਸਾਥ ਸਿਧਰੀ ਹੈ
ਘਘਾ ਘਾਘਾ ਜਤਿਘਰੁ ਜੀ ਦੀ ਘਰਾ ਘਾਘਿ
ਸਾਥ ਤੁਹਾਤੀ / ਨਾ ਹਾ ਘਾਥ ਸਾਂਦਾ ਹੈ । ਦਿਖਾ ਕਰਕੇ
ਘਖੀ ਜੀਵਾ ਨਾ ਘਾਥ ਘਿਘਰ ਕਰੇ ਜਤਿਘਰੁ ਜੀ ਦੀ
ਘਰਾ ਘਾਥ , ~~ਘ~~ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਥ ਦਿਖਾਥ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਘਕਰ ਨਾ ਘਘਕਤੀ ਘਾਥਾ ਹੈ ਤੇ ਘਰਾ ਤੇ ਦੁਹਾ
~~ਘਿਘਰ~~ ਘਿਘਰ ਪ੍ਰਘਰਾ ਕਰਾ ਹੈ । ਦਿਖਾ ਕਰਕੇ
ਜਤਿਘਰੁ ਸਾਥ ਦੇਵ ਜੀ ਨਾ ਦੁਹਾ

ਜਤਿਘਰੁ ਤੇ ਸਾਥ ਪਾਥੀਐ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇਘਿਰ ਸਾਥ ਤੇ ਹੈ ।

ਘੀ ਘੀਘਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇਵ
ਸਾਥ (ਘਾਥ ਸਾਥ ਪ੍ਰਘਰੇ ਸਾਥ ਤੇ ਹੈ .
(ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇਵ ਸਾਥ)

ਮਾਨੁ ਕਰ ਭੰਡੇ ਤੇ ਅੰਧਿਤੁ ਰਾਖਿਆ
 ਹੈ। ਦਿਗੰਤ ਤੇ ਪਤਾ ਬਧਨੁ ਤੇ ਕਿ ਕਿ ਅੰਧਿਤੁ ਦੀ
 ਘਾਲੀ ਪੜ, ਕੇ ਰਾਮ ਰਾਖੇ (ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਤੇ
 ਘਾਲੀ ਪੜੇ ਅੰਧਿਤੁ ਜਤਨ ਕਰ ਦਿਖਾਈ ਜਾਣ ਸਾਥੇ
 ਦਿਖ ਘਾਲੀ ਦੀ ਤਾਜੀਓ ਤੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰਾਮ ਦੇ ਬੀਰ
 ਜੰਤ ਜਾਨ ਨਿਖੇ, ਭੰਡੇ ਪੂਰਾ ਜੋਤਿ ਕਾਢੇ ਜਾਏ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੁ ਜੀ
 ਦੀ ਅੰਧਿਤੁ ਰਿਹਾਜ ਤੇ ਦੇ, ਤਿਆਰ ਆਖਾਏ ਦੀ ਅੰਧਿਤੁ
 ਕਈ ਦਿਖਾਈ ਜਾਣ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਅੰਧੀ ਭਰੀ
 ਘਾਖਾਘਾ ਤੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਥੇ ਕਰਕੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜੇਹਾ
 ਅੰਧਿਤੁ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਜਿਹਾਦਰ ਜਾਣ ਜਾਗੀਤ
 ਕਰ ਦੇਂਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਰਾਮ ਕੇ ਤੇ ਆਖੀ ਤਿਥਿਆਂ ਦਿਖ
 ਅੰਧਿਤੁ ਰਾਮ ਦੀ ਰਾਤ ਘਾਖਾ ਦੇਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਹਾ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੁ
 ਜੀ ਦੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਅੰਧਿਤੁ ਦਰਬੀ ਜਾਗੀਤ
 ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੁ ਜੀ ਪੂਰਾ ਘਾਖਾ ਰਾਖਾ ਹੈ ਅੰਧੀ ਰਿਹਾ
 ਮਾਧੇ ਤੇ ਕਿ ਭੰਡੇ ਜੰਤ ਦੀ ਪਰਦੀ ਪਾਏਂਦਾ ਹੈ।
 'ਅੰਧਿਤੁ ਦਿਖਾਏ ਪੈਏ ਤੇਹੇ ਜੇਤਾ'
 (ਜਾਖਾਨੀ ਪਾਠ ੨੨੯)

ਸਤਿਨਾਮੁ ਕੀ ਹੀ ਬਿਯੋਗੁ ਸਾਧੀ ਸੀ।
ਜੇਹਾ ਧੁਨੁ ਅੰਤਿ ਪਾਗਲੁ ਤੇ ਬਰਨੁ ਹੈ।
ਜਲਦ ਭਾਗੁ ਫਾਇ ਗੁਨੈ ਗੁਨੈ ਅੰਤਿ ਤੂੰ ਪਾਗਲੁ
ਰਹੇ ਪਾਗਲੁ ਤੇ ਜਾਇ ਗੁਨੈ ਤੇ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕੀ ਹੀ ਰੋ ਰੋਗੁ
ਦਿਖ ਆਵੇ, ਬਰਨੁ ਦੇ ਭੰਡੇ ਘਲੇ ਅੰਤਿ ਸਾਧ
ਜਿਹਾ ਕੇ ਦੁਖੁ ਬਲਾ ਤੇ ਫੁਟਾਫੁਟਾ ਪਾ ਕੇ ਸੀਦੀ
ਅੰਤਿ ਪਾਗਲੁ ਕਰ ਸੈਂਦੇ ਗੁਨੈ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀੜੁ ਧਰੁ ਤਿਹੁ ਭੀੜੁ

३० सिंगर मीटर मीटर १

(3) $\frac{1}{2} \pi$ and $\frac{3}{2} \pi$

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਦਿਸ਼ੀ

ਇਹ ਪਰਸ਼ਾਦ ਸ੍ਰੀ ਜਗਨਾਧ ਰਾਮ ਸਿੰਘ
ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾਗਾਮ ਕੋ ਸੰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹੈ

ਜੋਤ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੇ ਪਾਠਗੀ ਪੰਜ
ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਾਖਾ (ਜਥੇਦਾਰ) ਕਰਕੇ ਪਹਿਲਾਂ

ਪਰਸ਼ਾਦ ਮਾਤਾਗਾਮ ਕਰਕੇ ਪਰਸ਼ਾਦ
ਤਿਆਰ ਕਰਨ। ਜਿਥੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਿਆਰ ਕਰਨ
ਤੇ ਉਹ ਜਗਨਾਧ ਜੋਤ ਦੇ ਸਰ ਸਾਥ ਜੋਤ ਦੇ ਪਵਿਤਰ
ਕੀਤ ਹੋਵੇਗਾ ਹੋਵੇ। ਕਰਕੇ ਪਰਸ਼ਾਦ ਸਿੰਘ ਦੇ
ਪਾਸ ਹੋਵੇ ਪੰਜ ਸਿੰਘ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਥ
ਕਰਕੇ ਜਗਨਾਧ ਜੋਤ ਸੇਧਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਹੋਵੇ,
ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਜੋਤ ਸਿੰਘ ਪੰਜੀਆਂ ਤੇ (ਇਹ)
ਘਾਟੀਆ ਪੁਸ਼ਟ (੧) ਜਪੁ ਜੀ ਸਾਹਿਬ (੨) ਜਪੁ
ਸਾਹਿਬ (੩) ਕਪੜੀ (ਪਰਸ਼ਾਦ) (੪) ਸੰਦੇਸ਼
ਪਾ. ੧੦ (੫) ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਹਿਬ (ਜੋਤ)। ਘਾਟੇ
ਵਿਚ ਜੋਤ ਦੇ ਸਰ ਸਾਥ ਦੇ ਇਹ ਵਿਚ ਪਤਾ ਲੱਗੇ
(ਜੋਤ ਲਿਖਤ ਤੇ ਗੁਰੂ) ਪਾ ਕੇ ਪੰਜਵਾਂ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ
ਵਿਚ ਖੰਡਾ ਫੇਰੇ (ਜਿਥਾ) ਵਿਚ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ
ਘੇਰੇ। ਘਾਟੀਆ ਦੇ ਪਾਠ ਮਾਠ ਕਰਨ ਅਤੇ
ਜਪਾਪਤੀ ਜਪੋ ਮਾਠ ਰਾਜ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਘਾਟੀਆ ਵਿਚੋਂ ਸਿੰਘ ਘਾਟੀਆ
ਨ ਕਰੇ।

ਪੰਜ ਘਾਟੀਆ ਦੇ ਅੰਤਰੀਕਸ ਭਾਗ ਵਿਚ ਪਾਠ
ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੇਖੇ ਜਾਣੇ ਹਨ।

(੬) ਜਪੁ ਜੀ ਸਾਹਿਬ। - ਜਪੁ ਜੀ ਸਾਹਿਬ
ਜੀ ਤੇਰੇ ਤੇ ਘਾਟੀਆ
ਨ ਪਾਠ ਕਰਨ ਵਿਚ ਹੋ।

(੭) ਜਪੁ ਸਾਹਿਬ। - ਜਪੁ ਮਾਠ ਰਾਜ
ਮਾਠ ਮਾਠ ਰਾਜ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤੇਰੇ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਜਪੁ ਮਾਠ ਰਾਜ

(੮) ਸੁਧਾ ਜਦਲੈ । ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੂਪੀ ਪੰਥ
ਘਖਘਰੇ ਤਾ ।

(੯) ਤੋਪਈ ਬੇਅਤੀ ਤੇ ਤੇ ਪਰਸਾਰ
ਦੀ ਰਖਯਾ ਤੇ ਜਾਇਤ
ਘਖਘਿਧ ਕਰਦੀ ਹੈ ।

(੧੦) ਅੰਤਰਜਾਤਿ ਪਰਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜਤਿਨਾਰ
ਜੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਾਧ ਪੂਰ
ਅੰਤਰ ਪਰਸਾਰ ਕਰਨ ਹੈ
ਤੇ ਅੰਤਰਜਾਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਤੇ ਜਾਣ ਹੈ ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਿਸਾਰ ਤੇ ਜਾਣ ਤੇ ਕੁਝ ਦਿਖ
ਪਰਸਾਰ ਰਹਿਯਾ ਜਾਣ ਹੈ ।

(੧੧) ਜਤਿਨਾਰ ਜੀ ਦੇ ਪੰਥ ਤਿਸਾਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੀਆ
ਘਾਲੀਆ ਪਛਰੇ ਤਾ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਾਣ
ਦਿਖ ਮਾਤਸ਼ਾਹ ਕਰਤੀ ਕਰ ਜਾਈ ਹੈ ।
ਦਿਖ ਹੈ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦਿਖ 1454 1455
ਮਾਘਰੇ ਤਾ ।

(੧੨) ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਿਸਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਪੰਥ ਤਿਸਾਰ
ਸਾ ਦੇ ਰਖੀਏ ਘਾਲੀ ਪਛਰੇ ਤੇ
ਪਹਿਲਾ ਜਾਣ ਦਿਖ ਪੰਥ ਤੇਰੇ ਤੇ ਪਿਛਾ
ਪਹਿਲਾ ਜਾਣ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਿਖ ਰਖਰੇ ਤਾ ਜਿਸ
ਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਿਖ ਕਰਤੀ ਕਰ ਪਛਰੀਆ
ਜਾਈ ਹੈ ਦਿਖ ਹੈ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦਿਖ 1454 1455
ਮਾਘਰੇ ਤਾ ।

(੧੩) ਘਾਲੀ ਅੰਤਰ ਜਾਤਿ ਪਛਰੇ ਤੇ ਸਾ
ਪਹਿਲਾ ਜਾਣ ਮਾਤਸ਼ਾਹ ਕਰਤੀ ਕਰਤੀ ਸਾ
ਤੇ ਤੇ ਸਾਥੇ ਜਤਿਨਾਰ ਜੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਮਾਥੇ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੰਥ ਦਿਖ ਪਛਰੇ ਤੇ
ਮਾਤਸ਼ਾਹ ਕਰਤੀ ਦਿਖ ਪਹਿਲਾ ਜਾਣ
ਜਾਈ ਹੈ । ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦਿਖ ਦਿਖ 1454
ਤੇ 1455 1456 ਮਾਘਰੇ ਤਾ ।

(*) ਮਾਮਰਾ ਪੌਰੇ ਦਿਲਾ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਸੀਮਾ ਪੌਰੇ ਘਾਟੀਆ ਪੜ੍ਹਾ ਕੇ ਸਾਰ
 ਪੜ੍ਹਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਰ ਦਿਲ ਵਿਚ ਸੀਮਾ
 ਦਰੀ ਠਹੁਣੀ ਦਰੀ ਠਹੁਣੀ ਠਹੁਣੀ ਠਹੁਣੀ
 ਤੇ ਦਿਲ ਦਾਸਤੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਦਿਲ ਦਿਲ ਤੇ
 ELECTRIFIED ਮਾਮਰੇ ਸਾਰ।

(੫) ਮਾਮਰਾ ਪੌਰੇ ਘਾਟੀਆ ਪੜ੍ਹਾ
 ਕੇ ਸਾਰ ਸੇ ਦਿਲ ਦਾਸਤੋ ਪੜ੍ਹਾ ਸਾਰ ਦਾਸਤੋ
 ਪੜ੍ਹਿਤ ਸਾਰ ਮਾਮਰੇ ਸਿਲਾਤ ਤੇ ਸਾਰ ਤੇ
 ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਘਾਟ ਸਾਰ ਤੇ ਦਿਲ
 ਦਾਸਤੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਦਿਲ ਦਿਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤੇ
 NECTAR ਮਾਮਰੇ ਸਾਰ।

ਜਿਸ ਤੇ ਘਾਟੀ ਪੜ੍ਹਾ ਦਿਲ ਪੜ੍ਹਾ
 ਜਿਸ ਪੜ੍ਹਿਤੀ ਤੇ ਦਿਲ ਪੜ੍ਹਾ ਤੇ ਪੜ੍ਹਾ ਸਾਰ
 ਤੇ ਸਾਰ ਦਾਸਤੋ ਪੜ੍ਹਾ, ਪੜ੍ਹਿਤੀ ਸਾਰ ਘਾਟੀ
 ਤੇ ਪੜ੍ਹਾ ਸਾਰ ਤੇ ਸਾਰ ਸੀਤ ਸਾਰ ਤੇ ਸੀਤ ਤੇ
 ਸਾਰ ਸੀਤ ਸਾਰ ਤੇ ਪੜ੍ਹਾ ਤੇ ਸਾਰ ਸਾਰ ਸਾਰ
 ਤੇ ਪੜ੍ਹਾ ਤੇ ਪੜ੍ਹਾ ਪੜ੍ਹਿਤੀ ਤੇ ਦਿਲ
 ਤੇ ਘਾਟੀ ਪੜ੍ਹਾ ਸਾਰ ਤੇ ਸਾਰ ਤੇ

(ਸਾਰ ਸਾਰ, ਕਿਹਾ ਪੜ੍ਹਾ ਸਾਰ !

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਣ ਦੀ ਰਿਵਾਜ

ਦਿਹਾ ਮਰਦਾਨ ਦੀ ਮਰਿਯਾ
ਰਾਮ ਲਿਖੀ ਮੀ/ਮਾਤਾਨ ਮੀ/ਰੇ ਰਾਗ ੨
ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ/ਉਦੇ/੩।

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਣ ਦਾਨ ਲਿਖ ਲਿਖ
ਪਰਿਸ਼ਾ ਘਾਟਕ ਦੇ ਰੇ ਪਹਿਤ ਕੀਤੇ
ਓਹੇ ਓਹੇ, ਮੇਰ ਕਰਾਹ ਨਾ ਧਾਰੀ
ਓਹੇ, ਜੇਕਰ ਦਿਖਾਸਾ ਕਰੇ ਘਾਟਕ
ਪਾ ਕੇ ਘਾਟਕ ਓਹੇ। ਜਦੋਂ ਓਹੇ ਮੇਰ
ਦਾਹੀ ਦੁਖੇ ਜਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕੇ।
ਛਕਾਇਲ ਦਾਨ ਲਿਖ ਜਾ ਦੁਖ ਛਕਾਇਲ
ਦੇਖੇ ਮਾਥੇ. ਕੋਰ ਦਾਨਿਯਾ ਮੀ/ਕ ਮਾਨਾ, ਮੀ
ਦਾਨਿਯਾ ਮੀ/ਕੀ/ਓਹੇ। ਦਿਖੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰ
ਦਾਹੀ ਛਕਣ ਦਾਨ ਮਾਥੇ। ਦਿਖੇ ਤੇ ਘਾਟ
ਮੇਰ ਦਾਹੀ ਛਕਣ ਛਕਣ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੋਰ ਦਿਖ
ਪਾਇਲ ਜਾਏ ਮਾਥੇ ਛਿਰ ਮੇਰ ਦਾਹੀ ਮਾਥੇ
ਦਿਖ ਛਿਰੇ ਮਾਥੇ ਜਾਏ। ਜਾ ਦਾਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਛਕਾਇਲ ਦਾਨ ਛਕੇ ਘਾਟਕ ਮਾਥੇ ਜਾਨ
ਮੀ ਘਾਟਕ ਦਿਖ ਛਕਣ ਦਾਨ, ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਛਕਾਇਲ ਮਾਥੇ ਛਕਣ ਦਾਨਿਯਾ ੨
ਘਾਟਕ ਕੋਰ ਮਾਥੇ ਜਾਨ ਕੋਰ ਪਾਏ
ਓਹੇ ਓਹੇ।

ਮੀ ਮਰਿਯਾ ਕੁਰੁ ਮੇਰਿਯਾ ਲਿਖ ਕੀ/ਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਦੀ ਰਾਤ ਘਾਟਕ ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਲਿਖਾ ਦੇ ਮਾ
ਮੀ ਕਾਨੋਰੀ ਘਾਟਕ ਲਿਖਾਏ ਪਹਿਲਾਂ ਘਾਟਕਿਯਾ ੨
ਮਾ ਮੇਰ ਤਕਰ ਕਰਾ ਦਾਨੇ ਮਾ ਮੇਰ ਤਕਰ ਦੇਣ ਦੀ
ਕੁਰੁ ਮਾ ਮੇਰ ਮਾ ਮੇਰ ਤਕਰ ਲਿਖ ਜਾਏ ਤਾਂ ਛਿਰ ਲਿਖਾ
ਤਾਂ ਮੇਰ ਦੇਣ ਦਾਨੇ ਲਿਖਾ ਮੇਰ ਕੀ ਜਾਨ ਕਰਾ ਦੀ ਮੇਰ
ਤਾਂ, ਜਾਨ ਦਿਖਾਏ ਕੋਰ ਮਾਥੀ ਜਾਨ ਕੋਰ ਘਾਟਕ ੩

ਪਰ ਦਿਸਾਨ ਭੀ ਤੁੰ ਤੀ ਚੰਗੇ ਕਮ ਕਰੇ ਨਾ ਕੇ
ਕਰ ਚੰਗੀ ਆਤਮੀ ਜੀਸ ਆਖੀਂ ਨਾਮ ਦੇਖ ਪਰੇ।
ਇਸ ਕਰਕੇ ਪਤਿਗੁਰੂ ਸਭੇ ਪਾਤਕਾਂ ਤੇ ਪਾਤਕੇ ਪਰੀਤ
ਤੇ ਇਸ ਤਿੰਨੇ ਸਾਦਾਂ ਦੀ ਭੇਦਗੀ ਤੂਹ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ
ਦਸਾਇਸ ਇਸ ਤੀ ਤੇ ਪਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਾਪਣ ਦੇਣੇ
(ਇਸ) (ਤਾ) ਕਰਕੇ ਤੇ ਜਿਹਨਾ ਨੂੰ ਕਰਿਸਾ ਜੀ

(੩) ਪਾਤਿਸੇ ਪੰਨ ~~ਇਸ~~ ਸੁਭੇ ਕ ਪਾਤਿਸੇ ਪਾਤਿਸੇ
ਨਾਮ ਤੇ ਪਤਿਗੁਰੂ ਕੀਤਾ।

“੨੨ ਪਾਤਿਸੇ ਸਭ ਕਰਿਸੇ ਪੰਨ
ਕੇਰੇ ਚੰਗੇ ਪਾਤਿਸੇ ਤੇ ਕੇਰੇ।

(੨੨) ਪਾਤਿਸੇ ਕਰਿਸੇ ਕਰਾਇਸੇ,
ਇਸ ਕਰਕੇ ਕੇਰੇ। ੨। ੨

(ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਪੰਨਾ ੫੫੫)

ਤੇ ਕਾਢੀ, ਜੇ ਪਾਤਿਸੇ ਪੰਨ ਦਿਸਾਨ ਦੀ
ਪੰਨ ਨਾਮ ਕਰਿਸੇ (ਪੰਨਾ) ਤੇ ਤੇ ਪਤਿਗੁਰੂ
ਪਾਤਿਸੇ ਤੇ ਕਰਕੇ ਕਰਾਨੇ ਤੇ ਪਤਿਗੁਰੂ ਦਿਸਾਨ ਤੀਰਥ
ਤੇ, ਪਰੀਤ ਨੂੰ ਕੀਰਥ ਆਦਿਕਾਂ ਤੇ ਦਿਸਾਨ
ਕਰਾਨ ਨਾਮ ਪਤਿਗੁਰੂ ਤੀਰਥ ਪਰਾਨ। ੫੨
ਇਸ ਦਿਸਾਨ ਤੇ ਕਰਕੇ ਤੇ ਕੀਰਥ ਦਿਸਾਨ
ਕਰਾਨ ਤੇ ਪਾਤਿਸੇ ਪਤਿਗੁਰੂ ਤੇ ਕਾਢੀ ਤੇ। ਕਰਕੇ
ਦਿਸਾਨ ਤੇ ਕੇ ਕਰਾਨੇ ਤੇ ਕਰਾਨ ਤੇ ਕਰਾਨ ਤੇ ਪਾਤਿਸੇ।
ਕੇਰੀ ਕਰਕੇ ਪਾਤਿਸੇ ਦਿਸਾਨ ਪਰਾਨ ਤੇ ਪਾਤਿਸੇ

ਪਾਤਿਸੇ ਪਤਿਗੁਰੂ ਪਾਤਿਸੇ ਕੇਰੀ ਪਾਤਿਸੇ
ਪਾਤਿਸੇ ਦਿਸਾਨ ਦੀ ਦਿਸਾਨ ਪਰਾਨ ਕਰਾਨੇ ਕਰਾਨੇ

“ਕੀਰਥ ਨਾਮ ਤੇ ਕੀਰਥ ਪੰਨ
ਕਰਾਨ ਪਾਤਿਸੇ ਕਰਿਸੇ ਕਰਾਨੇ।

(ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਪੰਨਾ ੫੫੫)

ਪਾਤਿਸੇ ਤੇ ਪੰਨ ਦੀ ਦਿਸਾਨ ਪੰਨ, ਕਾਢੀ ਕੀਰਥ ਤੇ
ਦਿਸਾਨ ਕਰਕੇ ਤੀਰਥ ਪੰਨ ਕੀਰਥ ਦਿਸਾਨ ਪਾਤਿਸੇ
ਇਸ ਕਰਕੇ ਕਰਾਨੇ ਕਰਾਨੇ ਕਰਾਨੇ ਕਰਾਨੇ ਕਰਾਨੇ ਕਰਾਨੇ

ਭਗਤ ਕਰੀਰੀ ਜੀ ਮਾਪਣੀ ਘਾਣੀ ਦਿਖ
ਦਿਖਾਏ ਜਾ ਕਿ ਜੇ ਮਾਤ ਦਿਖ ਦਿਖਾਏ ਦੀ ਮਾਤ
ਭੀ (ਦਿਖੀ) ਹੋ ਤੇ ਰੋਈ ਮਾਤ ਤੋਰਕਾ ਖਿੱਤੇ ਸੁਭਿਲਾ
ਫਿਰੇ ਤਾ ਦਿਖ ਤਹੁ ਤਿਸ ਜੇ ਸੁਭਿਲਾ ਦਿਖ ਜੀ ਜਾ
ਮਾਪਣੀ।

ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਜੇ ਤੀਰਥ ਜਾਵੇ,
ਤਿਸੁ ਘੈ ਘੈਰੇ ਜਾ ਜਾਨੀ।
(ਮਾਤ ੪੨੪)

ਜੀ ਮਾਤਿਗੁਰੂ ਮਾਤਾ ਦੇਵ ਜੀ ਦਿਖ ਮਾਤਾ
ਮਾਤਾ ਕਰੇ ਜਾ ਕਿ ~~ਮਾਤਾ~~ ਮਾਤਾ ਮਾਤਾ ਦਿਖਾਏ ਜਾ
ਮਾਂਝ ਤੇ ਜੇ ਦਿਖਾਏ ਹੁਪਾ ਜੀ ਘਾਟ ਹੁਪਾ ਜੇ।

ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਦੇਵਾਰ
(ਮਾਂਝ ੪੫੪)

ਦਿਖ ਮਾਂਝ ਮਾਂਝ ਜੇ ਜਾਟ ਮਾਂਝ ਦਾਖੇ
ਮਾਂਝਿਗੁਰੂ ਦਖਮੇਲ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜੇ ਮਾਂਝਿਗੁਰੂ ਮਾਂਝਿਗੁਰੂ
ਮਾਂਝਿਗੁਰੂ ਮਾਂਝਿਗੁਰੂ ਮਾਂਝਿਗੁਰੂ ਮਾਂਝਿਗੁਰੂ
ਮਾਂਝਿਗੁਰੂ ਮਾਂਝਿਗੁਰੂ ਮਾਂਝਿਗੁਰੂ ਮਾਂਝਿਗੁਰੂ

(ਮਾਂਝ) ਦਿਖ ਮਾਂਝ ਜੇ ਜਾਟ ਮਾਂਝਿਗੁਰੂ ਦਿਖ ਮਾਂਝਿਗੁਰੂ

ਜਾਟ ਮਾਂਝਿਗੁਰੂ ਮਾਂਝਿਗੁਰੂ ਮਾਂਝਿਗੁਰੂ ਮਾਂਝਿਗੁਰੂ
ਮਾਂਝਿਗੁਰੂ ਮਾਂਝਿਗੁਰੂ ਮਾਂਝਿਗੁਰੂ ਮਾਂਝਿਗੁਰੂ
ਮਾਂਝਿਗੁਰੂ ਮਾਂਝਿਗੁਰੂ ਮਾਂਝਿਗੁਰੂ ਮਾਂਝਿਗੁਰੂ
ਮਾਂਝਿਗੁਰੂ ਮਾਂਝਿਗੁਰੂ ਮਾਂਝਿਗੁਰੂ ਮਾਂਝਿਗੁਰੂ

ਮਾਂਝਿਗੁਰੂ ਮਾਂਝਿਗੁਰੂ ਮਾਂਝਿਗੁਰੂ ਮਾਂਝਿਗੁਰੂ
ਮਾਂਝਿਗੁਰੂ ਮਾਂਝਿਗੁਰੂ ਮਾਂਝਿਗੁਰੂ ਮਾਂਝਿਗੁਰੂ
(ਮਾਂਝਿਗੁਰੂ ੪੨੪ ੪੨੪ ੪੨੪ ੪੨੪)

ਮਨੁਖ ਜਗੀਰ ਦੇ ਦਲ ਦਰਦਾਨੇ ਤਾ ਮਿਲੇ ੨੧
 ਗੁਰੀ ਘਾਹੁੰਦੇ ਪਦਾਰਥ ਦਾ ਸੇਵਾਯ ਜਗੀਰ ਦੇ ਅੰਦਰ
 ਸਾਧ ਨੇ ਅੰਦਰ ਦਾ ਘਾਹੁੰਦਾ ਸਾਧ ਘਰੁਣਾ ਹੈ। ਤੇ ਦਰਦਾਨੇ
 ਤਾਂ ਜਗਤ ਸਾਧ ਜਥਾਠਾ ਸਾਂਝ ਘਾਹੁੰਦੇ ਹਰੀ ਤਾ
 ਪਰ ਦਿਖਾਇਆ ਜਿਵੇਂ ਅੰਧਾ ਦਰਦਾਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਘਰੁਣਾ
 ਸਾਧ ਮਨੁਖ ਮਾਪਦੇ ਦਿਖਾਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਧ ਸਾਂਝ
 ਘਰੁਣਾ ਸਾਧ ਹੈ। ਕੀਤਰਿ ਘਰੇ ਘਰੇ, ਪਤਿਤ, ਦਿਗਤ
 ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਗੁਰੀ ਦੇ ਘਰੇ ਤਾ। ਦਲਾ ਦੁਆਰਾ
 ਜਗੀਰ ਦਾ ਦਲਦਾਨੇ ਘਰੁਣਾ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ।

ਦਲਾ ਦੁਆਰਾ, ਮਨੁਖ ਮਾਪਦਾ,
 ਪਰ ਪੁਰਖ ਦੀ ਪਾਣੀ।

(ਘਾਹੀ ਤਾ ਘਾਹੀ ਮੀ
 ਪੰਨਾ ੨੭੪)

ਦਲਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਦੀ
 ਤੇ (ਦੁਆਰਾ ਦੇ ਦਲਦਾਨੇ ਕੀਤੀ)
 (ਘਾਹੀ ਤਾ ਘਾਹੀ ਮੀ ੨੭੪)

ਜੇਤੁ ਮਨੁਖ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਵਿਗਿਆਨ ਦੁਆਰਾ
 ਦਿਰਭੀਆ ਦੀ ਪਤਿਤ ਤੇ ਭਿਤਾ ਮਾਤਰਾ ਦਿਖਾਏ
 ਮਾਤਰਾ ਪੰਡਤ ਦਿਖਾ ਪੁਸ਼ਤ ਕਾਂਦਾ ਤੇ ਭਿਤਾ ਤੇ (ਤਾਂ ਭਿਤਾ
 ਦਿਖਾਏ। ਪਰ ਮਾਤਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਵਿਗਿਆਨ ਸਾਧ
 ਦੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਦਲਦੇ ਦੁਆਰਾ ਰੰਗੇ ਕੰਧੇ
 ਤਿੰਨਦਲ ਜੇਤੁ ਪਾਣੀ।
 (ਘਾਹੀ ਤਾ ਘਾਹੀ ਮੀ ੨੭੪)

ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਜੇਤੁ ਪਾਣੀ ਦਾਨੇ ਸਤਿਗੁਰੂ
 ਜੀ ਤੇ (ਦੁਆਰਾ ਕਾਂਦੇ ਸਿਰ ਦਿਖਾ ਪਤਿਤ, ਪਤਿਤ ਤੇ
 ਪਤਿਤ ਭਿਤਾ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਦਲਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ
 ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਤੇ ਭਿਤਾ ਮਾਤਰਾ ਮਾਤਰਾ
 ਮਨੁਖ ਤੇ (ਤਾਂ ਭਿਤਾ ਦੀ ਜੇਤੁ ਪਾਣੀ ਮਾਤਰਾ ਜੇਤੁ।

(੧) ਮਾਨਸ ਜਲੀਤ ਦਿਹ ਮਾਂ ਨੂੰ
ਮੰਜਿਤ ਦੇ ਪੰਨ ਚੁੱਕੇ ਛੁੱਕੇ ਕੇ ਘਾਟ ਕਰ ਦਿਤਾ,
ਪੰਨ(ਛੋਟੇ) (ਦਮਾਨ) ਦਿਹ ਮਾਂ ਕੇ (ਦਮਾਨ) ਦੀ ਗੰਦਗੀ
ਫੁੱਟ ਕਰ ਦਿਤੀ ਤੇ ਤੁਹ ਮਾਨ ਦੀ ਘਾਟੀ ਮਾਨੀ

" ਮਾਂ ਪੁੱਤੋਂ ਸਾਨੁ ਦਿਸਾਇਆ,
ਮਨਮੁਖਿ ਮੇਰੇ ਗੁਘਾਟੇ।
(ਸ਼੍ਰੀਮਦਮ. ੨ ਪੰਨ ੧੨)

ਮਾਤਾ ਕੇ ਪੁੱਤੀ ਦੱਸੇ, ਮਾਂ ਤੇ, ਮਨਮੁਖ ਤੋਂ
ਮਨਮਾਤਾ ਮਨਮੁਖੀ ਕੀ ਨ ਮਾਤਾ ਕੇ ਸਾਨ ਨੂੰ -
ਦਸਾਇਆ ਤੇ ਦਿਸਾ ਤੇ। ਮਨਮਾਤਾ ਤੇ ਮਨਮੁਖੀ ਤੇ, ਉਹ
ਮਨਮੁਖ ਮਨਮੁਖ ਤੋਂ ਕੋਈ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ। ਮਨਮੁਖ
ਜੀਵਨ ਬਣਾ ਦਿਹ ਮਾਂ ਪੰਨ ਕੇ ਤੇ ਤੁਹਿਨਾ ਸਾਨ ਤੇ,
ਤੇ ਮਨਮਾਤਾ ਕੇ ਮਨੇ ਮਨਮੁਖੀ ਕੀ ਦੀ ਮਨਮੁਖੀ
ਦਸਾਇ ਕਰੇ ਮਾਂ ਤੇ ਸਾਨ ਨਹੀਂ ਦਿਤਾ ਤੇ ਕਰੇ ਕੀ ਮਨਮੁਖ
ਮਾਤਾ ਤੋਂ ਮਾਤਾ ਕੇ ਮਾਂ ਤੇ ਕਰੇ ਕੀ ਮਾਨਿਸ।
ਕਰੇ ਕੀ ਮਨਮੁਖ ਮਾਂ ਤੇ ਦੀ ਜੀਤ ਨੂੰ ਕੇ ਮੰਜਿਤ ਸਾਨ
ਸਪਰ ਨ ਮਾਨ ਕੇ ਕਰੇ ਕੀ ਕੀ ਮਾਨਿਸ।

" ਮਾਂ ਦੀ ਮੰਨ ਕਰਿਆ ਕਰਿ ਜਾਇਆ,
ਕਰ ਕੀ ਮਨਮੁਖ ਤੇ ਮਾਨੀ।
(ਸ਼੍ਰੀਮਦਮ. ੨ ਪੰਨ ੧੬)

ਮਨਮੁਖ ਦੀਨਾ ਮਾਂ ਕੇ ਰੂਪ ਕੇ ਰੇਖ ਕੇ ਕੀ
ਰਜੀਨਾਂ, ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਰੂਪ ਕੇ, ਤੇ ਮਨਮੁਖ ਪਰਕਾਰੇ
ਕੇ ਤਮਾਨੇ ਰੇਖ ਰੇਖ ਕੇ ਰਜੀਨਾ ਕੀ ਤਾ। ਸੋ ਕ
ਕੁਠੇ ਰੁਝਾਇਆ ਦਿਹ ਕੁਠੇ ਕੇ ਰੁਝਾਨ ਗੁਨਾ ਦਿਹੇ ਤਾ।
ਕੁਠੇ ਦਿਸਿਆ ਕੇ ਕਰੇ ਦੀ ਰੇਖ ਰੇਖ ਕੇ ਮਨਮੁਖੀ ਕੀ
ਤੁਹੀ। ਮਨਮੁਖ ਮਨਮੁਖ ਤੇ ਕੀ ਦੀ ਦਿਸ ਪਰਕਾਰ ਕੇ
ਕਰੇ ਤਾ। " ਮਾਂ ਦੀ ਰੇਖ ਤੇ ਰਜੀਨਾ (ਪੰਨ ੧੭)
ਕਰੇ ਕੇ ਰੁਝਾਨ ਕੀ ਦੀ ਦਿਸ ਦੀ ਰਜੀਨਾ ਕਰੇ ਤਾ।
" ਮਾਂ ਦੀ ਰੇਖ ਤੇ ਰਜੀਨਾ ਕੇ ਰੇਖ ਤਮਾਨੇ।

ਮੰਤਰਿ ਗੁਰੁ ਮਾਗਥਾ,
ਸਿਰੁ ਸਪਿ ਗੁਰੁ ਰਾਇ।

ਜੇਤੀ ਪਤਿਗੁਰੁ ਪੇਖਣ

ਸਾਦਈ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰੁ ਰਾਇ।

(ਗੁਰੂਗੋਸਟ ੧੫ ਪੰਨਾ ੫੧੧)

ਪਤਿਗੁਰੁ ਜੀ ਤੁਹਾ ਕਰੇ ਤੁ ਵਿਪਾਸ ਪਾਏ
ਤੁਹੇ ਤੁ) ਤੁ ਦੇ ਦਿਖਾਏਗੁ ਜੇ ਯਾਰ ਕਰਨ ਤੇ ਜੀ ਤੁ ਦੇ
ਜਾਨ ਪਤਿਗੁਰੁ ਜਾਣੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਤੁ ਕਾ ਕਾਖਲਿ ਮਾ ਤੇਲਿ।
ਪਤਿਗੁਰੁ ਜਾਣੇ ਤੇ, ਮਾਯਾ ਦੇ ਜਾਨ ਪਤਿਗੁਰੁ ਜੀ ਤੁ ਦੇ ਕੀਰ
ਤੇ (ਜੇਨ ਆਨੇ ਜੀ ਦੇਖਣੇ) ਤੇ ਕੀਰ ਦੇ ਜਾਨ ਪਤਿਗੁਰੁ
ਜੀ ਤੁ ਪਤਿਗੁਰੁ ਜਾਣੇ ਤੇ ਪੁਰਖੁ ਤੇ। ਇਹੁ ਜਾਣੇ ਕੁਝ
ਪਤਿਗੁਰੁ ਜੀ ਦੀ ਪੇਰਾ ਤੇ ਪਰਕਾ ਤੇ ਤੇ ਕਰਨ ਤੇ
ਪਤਿਗੁਰੁ ਜੀ ਦੀ ਵਿਰਾਜਾ ਤੇ ਪਰਕਾ ਤੇ।

"ਜੇਨ ਤੇ ਦੇਖਿ ਜਾਨ ਜਿਨੇ ਕਾਖਲਿ।"

(ਗੁਰੂ ੧੫ ਪੰਨਾ ੧੩੬੨)

ਜੀ ਪਤਿਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਾਗਥਾ ਤੇ
ਮੰਤਰਿ ਜਾਣੇ ਤੇ ਪੰਨਾ ਛਿੰਟੇ ਮਾਯਾ ਤੇ ਇਹੁ ਕਾਖਲੇ ਪਾਏ
ਜਾਨ ਕਿ ਮਾਯਾ ਜਾਨ ਜਿਹੁ ਕਾਖਲੇ ਜਾਨ ਤੇ ਪਤਿਗੁਰੁ
ਜੀ ਕਾਣ ਮਾਯਾ ਜਾਨ ਦੇਖਿਯਾ ਜਾਣੇ

ਮੰਤਰਿ ਦੀ ਦਾਤ ਕੇਰੇ ਕੇਰੇ ਕੇਰੇ ਕਿ
ਪਤਿਗੁਰੁ ਜੀ ਜਗੁਰੀ ਤੇ ਜਿਨਾ ਜੀ ਕਿ ਜੀਰ ਦੇ ਕਾਖਲੇ
ਤੇ ਤਿਨ ਜਿਨਾ ਦੀ ① ਜਾਣੇ ② ਦਿਖਾਏਗੁ ਜੀ
ਤੇ ③ ਮਾਯਾ ਦੀ ਗਿਜਾਨਤ, ਪਤਿਗੁਰੁ ਮੰਤਰਿ ਜਾਣੇ
ਤੇ ਜਾਨ ਦੁਰ ਕਰ ਦਿਤੀ ਤੇ ਤੇ ਪਤਿਗੁਰੁ ਮੰਤਰਿ
ਜਾਨੇ ਦਿਤਾ ਤੇ ਕਰਨ ਤੇ ਕੀਰਿ ਤੇ ਕਾਖਲੇ ਪਾਏ
ਤੇ ਜਿਨਾ ਤੇ, ਪਤਿਗੁਰੁ ਜੀ ਪਤਿਗੁਰੁ ਜੀ ਤੇ ਮੰਤਰਿ
ਤਾਂ ਕੇਰਾ ਕੁਝ ਕਾਖਲੇ ਮੰਤਰਿ ਜਾਨ ਮਾਗਥਾ ਜੀ
ਦਾਖਲੇ, ਪਤਿਗੁਰੁ ਜੀ ਮਾਗਥਾ ਦੀ ਕਾਖਲਿ ਕਰੇ ਤੇ।

"ਮੰਤਰਿ ਜਾਨ ਪਤਿਗੁਰੁ ਜੀ"

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਦੀ ਯਾਦ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖ ਦੀ
 ਜਾਣ ਬੁਝਣ ਨਿਰਾ ਹੋ ਜਾਇਗੁ ਜੀ, ਪਰਮ-ਮਾਇਆ
 ਮਾਪਣੀ ਸਿਰਫ਼ ਮਾਇਆ ਦਿਖ ਜਾਇਗਾ, ਨਾਮ ਨਿਰਾਸ਼
 ਦਿਖ ਜਾਇਗਾ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਮਾਪਣਾ ਤੇ ਜੀਵਨ
 ਏਕ ਦਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਦਾਸ਼ਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਦੀ ਯਾਦ ਜਾਣ
 ਦਾਸ਼ਾ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ਘੁੰਮੇ ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।
 ਜਾਇਗੁ ਜੀ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋ ਤੇ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖ ਮਾਇਆ
 ਦੇ ਮੋਹ ਦੀ ਜੀਵਨ ਦਿਖ ਜਾਇਗਾ, ਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਦੀ ਰਸ ਰਸਨਾ ਤੇ ਕੀਰਤਿ ਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜੀਵਨ
 ਰਸਾ ਦੇ ਦਿਸ਼ਾਸ਼ ਰਸ ਦਾਸ਼ਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੇਰੇ ਦਿਸ਼ੇ
 ਗੁਰਮੁਖ ਦੀ ਪਾਠਾਂ ਤੇ।

1 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੀ ਯਾਦ ਜੋੜੀ ਜਾਣੇ,

ਜਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਦਾਸ਼ਾ ਜੀਵੀ।

(ਗੁਰਮੁਖ ਮਨ . ਪੰਨਾ ੨੨੩)

दिना

ਪਤੀ ਨਾ ਦਿਖਤਰੀ ਤੂੰ ਓਹ ਤੇ ਫਿਰ ਜੀ
 ਤੇ ਘੱਠ ਆਪਣੀ ਜਿਥੀ ਘਰ ਤੋਂ ਨਾਹ ਦੀ ਬਿਜਾ, ਭਿਰਾ,
 ਸਾਈ, ਅੰਤਰ, ਜਿਥਾ, ਪਾਲਿ ਗੁਰੂ, ਦਾਠਪ ਜਿਥਾ,
 'ਦੇਹਿੰਗ ਆਦਿ ਤੂੰ ਦਿਵਾ ਰੰਗਿਓਂ ਜਾ। ਆਪ ਆਦਿ
 ਜਿਥੀਆਂ ਤੇ ਆਠ ਪਾਠਕਾਰ ਤੇ ਦਿਵਾ ਰਿਖ ਜਾ।
 ਜਿੰਦੇ ਬਿ :

- (੧) ਘਾਤਮ ਦਿਦਾ . ਦਰ ਨੂੰ ਘਰ ਘਾਤਮੇ,
ਕੁਝ, ਦਫਤ, ਜਹਿਤ ਬਰਘਾ
ਦੇਣੀ।
- (੨) ਦੇਵ ਜਾਗਾਸ ਦਿਦਾ . ਜਗ ਬਗਾਉਣੇ ਦਾਫੇ
ਭਿਤਦਿਨ ਨੂੰ ਬੇਜਿਯਾ ਰਾਗਗੀ।
- (੩) ਮਾਗਸ ਦਿਦਾ . ਦਰ ਨੂੰ ਦੇ ਘਾਤਮੇ ਨੂੰ
ਭਿਤ, ਨੂੰ ਦੇ ਘਾਤਮੇ ਬੇਜਿਯਾ
ਦੇਣੀ।
- (੪) ਪ੍ਰਾਜਾ ਪਤਘ ਦਿਦਾ . ਜਾਗ ਅਤੇ ਜਾਗੀ ਮੇਤਮ
ਭਿਤਪਤੀ ਜਾਗੀ ਪਤਘ-ਪਤ ਨੂੰ
ਜਾਗੀ ਬਰਾ। (੫)
ਭੇਦੀ ਗਿਯੀਆ ਨੂੰ ਕੁਝਿਯਾ, ਤੇ ਨਿ
ਪਿਤ ਦੇ ਪਤ੍ਰ, ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਪਤ੍ਰ ਜਾਗੀ
ਜਾਗ ਜਿਤ ਦਫਤ, ਬਰਾ ਨਿ ਜੇ ਮੇਰੀ
ਪਤੀ ਦੇ ਘਾਤਮੇ ਜਾਗੀ ਤੇ ਮੇਰੀ
ਪਤੀਆਂ ਬਰਾ ਜਾ।
- (੬) ਮ ਪ੍ਰਾਸ ਦਿਦਾ। . ਜਾਗੀ ਨੂੰ ਪਤਿਯਾ ਦਰ
ਅਤੇ ਬੇਜਿਯਾ ਦੀਆਂ ਪੇਦਿਯੀ
ਪ੍ਰੀਤ ਪੇਦ ਪ੍ਰਾਸ ਦਿਦਾ।

⑨ ਗੁਰਪੁਰ ਦਿਵਸ

ਸੋਮਾ ਦਿਨ ਕਿਤੇ ਵੇਲੇ
ਏ ਜਾਣੀ।

(੮) ਪੈਰਾਨ ਦਿਵਸ

ਸ਼ਰਮ ਸਮੇਂ ਹੋਣੀ ਵੇਲੇ
ਯੋ ਵੇਲੇ ਜਾਣੀ।

(੧੭੫੭ ਵੇਲੇ ਦਿੱਤੇ)

॥ जं गुमाही नं जाई,
दिमाही जं न जाई।
ढीर चो पहेतई,
यति गुमाही न जाई।

ਮਾਫੀ ਦੇ ਚਿਥ ਪੱਤੇ 'ਤੇ ਫੀਰ ਮਿਤਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ
ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ

ਰੂਪ ਦਿਖਾਓ = ਅਪਾਰਾਧਿਨ = ਦਿੱਤੇ ਸੀਰ ਦਿਖਾਓ
ਪੁੱਤਰੀ ਨੂੰ ਪਤੀ ਪਤਿਭਰੂ ਸੀਮਾ ਰਾਜ
ਪੁਰਖ ਸੀ।

डीज़र दिना इस्तिमा दी दिना, पहिली
भाग्यवत्ता उद प्रउ डे दिजरी
२१ दिना

जिस दिनांक मा. उपा. का पत्र प्राप्त हुआ (दिनांक)
 मा. उपा. पत्र दिनांक दिनांक दिनांक
 (दिनांक दिनांक दिनांक दिनांक)

ਦੁਖਿਆ ਲਿਖਾ ਤੇ ਕਿ ਤੇ ਦਿਖਾਤਾ ਤੇ ਤੇ
ਜੀਵ ਨੂੰ ਰੱਖੇ ਤੇ ਘੇਰੇ ਤੇ। ਦਿਖ ਜੀਵ ਮਾਤਾ ਤੇ
ਤੇ ਤੇ ਰੱਖਣ ਤੇ ਰੱਖਣ ਤੇ ਰੱਖਣ ਤੇ ਰੱਖਣ ਤੇ
ਮਾਪ ਤੇ ਦਿਖਾਤਾ ਤੇ ਰੱਖਣ ਤੇ, ਦਿਖ ਦਿਖਾਤਾ ਦਿਖ ਰੱਖਣ
ਤੇ ਤੇ ਰੱਖਣ ਤੇ।

ਘੋਰੀ ਤੇ ਤੇ ਦਿਖਾਤਾ ਤੇ। ਦਿਖ ਤੇ
ਮਾਤਾ ਦਿਖਾਤਾ, ਮਾਪ ਤੇ ਦਿਖਾਤਾ ਰੱਖਣ ਤੇ ਰੱਖਣ
ਪਦਿਤਾ ਪਦਿਤਾ ਰੱਖਣ ਤੇ ਪਦਿਤਾ ਤੇ ਰੱਖਣ ਤੇ
ਲਿਖਾਤਾ ਰੱਖਣ ਤੇ ਰੱਖਣ ਤੇ ਪਦਿਤਾ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ
ਤੇ ਰੱਖਣ, ਦਿਖਾਤਾ ਤੇ ਰੱਖਣ। ਰੱਖਣ ਤੇ ਰੱਖਣ
ਤੇ ਰੱਖਣ ਤੇ ਰੱਖਣ ਤੇ ਰੱਖਣ ਤੇ ਰੱਖਣ ਤੇ
ਲਿਖਾਤਾ ਤੇ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ ਤੇ ਪਦਿਤਾ ਤੇ ਰੱਖਣ
ਤੇ ਰੱਖਣ। ਦਿਖ ਰੱਖਣ ਤੇ ਰੱਖਣ ਤੇ ਰੱਖਣ
ਤੇ ਪਦਿਤਾ ਦਿਖ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ ਤੇ।

“ ਤੇ ਪੁਰੀ ਰਿਖਿ ਦਿਨ ਰੱਖਣ

ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ ਤੇ ਰੱਖਣ।
ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ
ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ।

(ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ)

ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ
ਰੱਖਣ, ਰੱਖਣ ਮਾਤਾ ਦਿਖਾਤਾ ਤੇ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ
ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ
ਤੇ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ
ਤੇ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ

“ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ
ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ

ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ
ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ
ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ
ਤੇ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ ਰੱਖਣ

ਪ੍ਰਿਥੁ
ਦਿਸਾ ॥

ਦਿਸ ਦਿਸਾ ॥ (ਦਿਸ ਜੀਵ, ਪਤੀ
ਹੁੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋ (ਪਤੀ) ~~ਪਤੀ~~ ਪਤੀ
ਹੁੰਦ ਹੈ। ਜੀਵ ਪਤੀ ਅਪਣੀ ਪਤੀ
(ਹੋ) ਹੈ ਪੁੰਨ ਕਰਨ ਦਾਸਤੇ ਹੋ ਪਤੀ
ਦੀ ਕੋਧਿਯ ਕਰਨ ਹੈ, ॥ ੧ ॥ (ਪਤੀ) ਕੋ
ਦੀ ਪੁੰਨ ਜੀ ਹੋਇ। ਅਸਰ ਦਿਸ ਜੀਵ
ਅਤਿ (ਪਤੀ) ਦਿਸ ਕਾਇਆ (ਦਿਸਤੀ) ਹੋ,
ਅਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਨਾਮ ਕਾਇਆ (ਦਿਸਤੀ) ਹੋ
ਹੋ ਪਤੀ ਦੇ ਹੋ ਹੋ ਹੋ ਹੋ ਹੋ ਹੋ ਹੋ
ਹੋ। ਪਤੀ ਜੀਵ ਅਤਿ (ਪਤੀ) ਦੇ ਕਾਇਆ (ਹੋ)
ਦਿਸਤੀ ਅਪਣੇ ਅਸਰ ਪੁੰਨ ਹੋ ਹੋ
ਜੀ ਕਰੇ।

॥ ਜੀਵ ਜੀਵ ਜੀਵ ਰਖਣਾ ॥
ਕਿਉਂ ਹੋ ਹੋ ਹੋ ਹੋ ॥
(ਕਿਉਂ ਜੀਵ ਜੀਵ ਕਰੇ ਦਿਸਤੀ
ਕਰੇ ਹੋ ਹੋ ਹੋ ਹੋ ॥ ੨ ॥
ਜੇ ਪਿਥੇ ਕਰੇ ਪਤੀ ਤੇ ਪਤੀ
(ਪਤੀ ਪਤੀ ਜੀਵ ਹੋ ਪਤੀ)
ਪਿਥੇ ਪਤੀ ਦਾਸਤੀ ਦਿਸਤੀ
ਪਿਥੇ ਪਤੀ ਦਾਸਤੀ ਦਿਸਤੀ ॥ ੨ ॥
ਪਤੀ ਪਤੀ ਪਤੀ ਪਤੀ ਪਤੀ ॥
ਜੇ ਪਤੀ ਪਤੀ ਪਤੀ ਪਤੀ ॥
ਪਤੀ ਪਤੀ ਪਤੀ ਪਤੀ ਪਤੀ ॥ ੩ ॥

(ਪਤੀ ਪਤੀ ਪਤੀ ਪਤੀ ਪਤੀ)
ਜੇ ਕਰੇ ਜੀਵ ਪਤੀ ਪਤੀ, ਕਾਇਆ
ਦਿਸਤੀ ਪਤੀ ਪਤੀ ਪਤੀ ਪਤੀ
॥ ੧ ॥ ਜੀਵ ਪਤੀ, ਕਾਇਆ ਦਿਸਤੀ ਪਤੀ
ਪਤੀ ਪਤੀ ਪਤੀ ਪਤੀ ਪਤੀ ॥

ਜੀਵਾਤਮਾ ਪਤੀ ਤੇ ਬਾਇਆ ਦਿਖਾਤੀ (੨੦)
ਦੇਵੇ ਲਿਖ ਕੇ ਦਿਨ ਰਾਤ ਮਾਰੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।
ਜੀਵਾਤਮਾ ਪਤੀ, ਬਾਇਆ ਦਿਖਾਤੀ ਜੀ
ਨਾ ਪਰਸਾਰ ਤੇ ਪਰਸਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਭਿਆ
ਮਾਰਨ ਦੇਵ ਜੀ ਮਾਰਦੀ ਆਈ ਦਿਖ
ਦਿਖ ਪਰਸਾਰ ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ॥੨॥
ਬਾਇਆ (੨੦੭) ਜੀਵਾਤਮਾ ਜੀ ਮਾਰਦੀ
ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸਨੂੰ ਤੇ ਸੁਖ ਦੇਵਦਾਰੇ
ਪਤੀ ਜੀਵੇ ਤੇ ਪਰ ਮਾਰੇ ਹਨ ਤੇ ਦਰਦ
ਹੈ। ਤੇਲੇ ਲਿਖ ਮੇਰੇ ਕੁਝ ਕੀ ਪੁਰ ਜੀ ਹੈ।
ਮੈਂ ਜੀਵਾਤਮਾ ਦਿਖਾਤੀ ਕਰ ਕੇ ਛੱਡ ਕੇ
ਜੀ ਜਾਵੇ ਹਾ।

“ ਪਰ ਮਾਰੀ ਪਿਰ ਕਪੜੇ ਲਿਖਾਏ ॥

ਪਿਰ ਤੇ ਕੁਝ ਕੁਝ ~~ਕਪੜੇ~~ ਰਹਿੰਦੇ
ਜਿਸ ਦਰਦ ਕੁਝ ਤੁਸੀਂ ਮਾਰਦੇ
ਜੇ ਕੀ ਪਾਇਓ ਸਭਿਆ ਪਾਏ ॥੩॥
ਪਰ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮਾਰਦੇ ॥
ਪਿਰ ਕਪੜੇ ਕਪੜੇ ਕਪੜੇ ਕਪੜੇ ॥
ਤੁਸੀਂ ਲਿਖ ਰਹੇ ਕਿਉਂ ਤੇ ਮੇਰੇ ਕ
ਦਰਦ ਦੇਵੇ ਛੱਡੇ ਨ ਜਾਏ ॥੪॥
ਪਿਰ ਕਪੜੇ ਕਪੜੇ ਕਪੜੇ ਕਪੜੇ ॥
ਪਿਰ ਕਪੜੇ ਕਪੜੇ ਕਪੜੇ ਕਪੜੇ ॥
ਜਿਸਨੂੰ ਕਪੜੇ ਦਿਖਾਤੀ ਤੁਸੀਂ ਪਿਰ ਕਪੜੇ
ਨ ਮਾਰੇ ਤੇ ਕਿਉਂ ਲਿਖਾਏ ॥੫॥
ਮੈਂ ਕਪੜੇ ਮਾਰਦੇ ਪਰ ਤੇ ਲਿਖੇ ਤੁਸੀਂ
ਦਰਦ ਮਾਰੇ ਕਪੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈ ਤੇ ਪਰਦ
ਰਹਿੰਦੇ ਹੈ। ਪੁਰ ਪੁਰ ਕਪੜੇ ਕਪੜੇ ਤੇ ਪਰਦ
ਤੇ ਦਿਖ ਕੇ ਕਪੜੇ ਕਪੜੇ ਕਪੜੇ ਕਪੜੇ ਰਹਿੰਦੇ
ਹੈ। ਪਰ ਤੇ ਪਰਦ ਕਪੜੇ ਤੇ ਕਪੜੇ
ਤੇ ਕਪੜੇ ਕਪੜੇ ਹੈ। ਨਾ ਸਭਿਆ ਕੀ ਦੇ
ਕਪੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਕਪੜੇ ਕਪੜੇ ਕਪੜੇ

ਜੇਹਾ ਜਗਤਾ ਰਾਹ ਦੀ ਮਾਰਗ ਨੀ
ਪੈਰ। ਇਹ ਤੇ ਮਾ ਲਿਖੇ ਰਾਹ ਦਾਇਆ
ਰ ਕੀਦਾਤਮ ਤੇ ਰਾਇਆ (ਦੇ) ਦਾਸ
ਪਰਿਭਾ ਦਿਆ।

“ ਜੇਹੇ ਪਿਆ ਘਰਾ ਕੇ ਪਾ ਜਾਏ।

ਪਾ ਕਰੇ ਨ ਜਾਏ ਰੋਕੀ ਕਾਏ ॥

ਘਰੇ ਘਰੇ ਪਿਰ ਤੀ ਪੰਗ ਮਾਠੀ

ਉਹ ਘਾਤ ਜਾਏ ਰਹਿ ਗਏ ॥੧੯॥

ਮਾਈ ਮਾਗਿਆ ਪਿਰ ਘਰਾਇਆ ॥

ਨ ਪਾ ਪੁਕੀ ਨ ਮਤ ਪਕਾਇਆ ॥

ਕੁਝ ਲਿਖਾਇ ਕੁਝ ਹੋ ਮਾਈ

ਦੇਖੇ ਨਾਨਕ ਲਿਖਾ ਜੋਗਾ ਤੇ ॥੨੦॥

(ਗੁਰੂ ਮਾਧੋਦੇਵ ਜੀ. ਮ. ਪ. ੧੦੭੨)

ਦੇਸ਼ ਦਿਆ

ਮਾਤਾ ਕ ਦਿਆ - ਦਿਖੇ ਜੀਵਤਮ ਘਿਰੀ

ਉਹੀ ਤੇ ਪਤੀ ਦੇਵ ਉਹੇ ਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ

ਜਤਿਗੁਰੂ ਜੀ, ਮਰਾਜ ਪੁਰਖ ਜੀ। ਦੁਸਿਮਾਈ

ਦਿਆ ਤੇ ਪਰਿਭਾ ਤੀ ਮਾਂ ਮਾਪਣੀ ਘੋਰੀ ਨੂੰ

ਜਮਾਏਉਣੀ ਤੇ ਕਿ ਜੋਗੀ ਜੀਵ ਦਿਖਤੀ ਪੁਰੂ

ਪਤੀ ਦੀ ਕਾਫੀ ਰਹਿਣੀ ਤੇ ਉਹ ਪਰ ਤੀ ਮਾਗਾ

ਭਾਗ ਦਾਈ ਉਹੀ ਤੇ। ਇਹ ਕੇਰੇ ਦੀ ਮਾਪਣੇ ਪਤੀ

ਦੇਵ ਤੇ ਦੂਰ ਜੀ ਉਹੀ; ਦੁਸਿਮਾਈ ਦਾਸ ਜੀਵਤ

ਜੀ ਜੀਵਤੀ। ਇਸ ਰਾਹਿਤ ਕਈ ਦੀ ਦਿਕਾਸ਼

ਜਾ ਮੇਰਾ ਜੀ ਉਹ। ਮਾਪਣੇ ਪੁਰੂ ਪਤੀ ਨੂੰ

ਤੋ ਦੇਖੇ ਲਿਖਾਏ ਦੇ ਜਾਗ ਮਾ। ਭੀ ਕਤ

ਘਰ ਰਿਖਾਇ, ਪਰਿਭਾ ਰਹਿਣੀ ਤੇ। ਇਸ ਦੇ

ਜੀਵਤ ਦਿਸ, ਧੰਦਾ ਸੁਰ, ਪਿਆਰ, ਪੰਥਾ,

ਸਿਮਰਤੀ, ਲਿਖਾਏ, ਦੇਇਆ, ਲਿਖਾ, ਪੀਕਾ

ਜਗਿਨ, ਜੀਤਤ, ਜੰਤਖ, ਜਗਿਨ, ਜਾਂਤੀ,
ਆਇ ਗੁਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੀਯਾਜੇ ਤਾ
ਤੇ ਜਾਨ ਲਿਖਾਰੀ ਘਰਕਤ ਜਾਨ ਜੀਦਰ
ਜਦਕੇ, ਕਰਾ ਤੇ ਜਾਣ ਤੇ। ਆਏ ਦਿਸਾ ਆਪਣੇ
ਆਪ ਤੀ ਦੁਹ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਤਾ।

“ ਤਹਿ ਕੀ ਜਾਹਿ ਪੁ ਸਰਬ ਸੁਭਾਹਿ
ਗੰਤੁ ਨ ਚੈਤ੍ਰੇ ਦੇਖੇ।
ਜਾਨ ਮੈਂ ਦਰ ਆਕਾ ਕੁਟੈ
ਜੁਨਿ ਜੁਨਿ ਪ੍ਰੀਤਾ ਤੁਧੇ ॥੨॥
(ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਪੰਨਾ ੧੬੩)

ਭਗਤ ਕਰੀਓ ਜੀ ਜੇ ਕੀ ਆਪਣੇ ਪੁਰੂ
ਪ੍ਰੀਤਾ ਜਾਨ ਦਿ ਦਿਸਾ ਕਰਦਾਇਆ। ਕਾਟ
ਆਪਣੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਪੁਰਖ ਦਿਸ ਆ ੨
ਪਦਿਤਾ ਜਾਨ ਦੀ ਪਰਾਪਤੀ ਕੀਤੀ ਤੇ
ਪਰਾ ਆਤਮਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਨ ਦਿਕਾਇਆ।
ਤੇ ਕੇ ਪੁਰੂ ਜੁੰ ਪਾ ਦਿਆ। ਦਿਸ ਦਿਸਾ ਦੀ
ਘੋਰੀ ਭਗਤ ਜੇ ਆਪਣੀ ਜਾਤੀ ਦਿਸ ਪੁਰੂ
੨ ਪਰਾਪਤ ਜਾਨ ਦਿਆ ੨ ਜੇ ਕਿਹਾ ਤੇ।
ਆਪਣੀਆਂ ਸੁੰਤਰੀਆਂ ਜੁੰ ਕਿਹਾ ੨ ਦਿ
ਆਇ ਤੁਝੀ ਸੁਭਾਹ ੨ ਕੀਤੀ ਗਾਏ ਕੀਯੋ
ਪੈਰੇ ਚਿਹਰੇ ਆਏ ਦਿਸ ਆਏ ਪਤੀ ਪ੍ਰੀਤਾ
ਜਗਤ ਦੇ ਆਜਕੇ ੨ ਪਰਾ ਆਤਮਾ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਜੀ ਜੁੰ ਦਸਾ ਦਿਆ ਤੇ।

“ ਗਾਇ ਗਾਏ ਕੀ ਦੁਸਰੀ ੨ ਮਿਲਾਏ
ਪੈਰੇ ਗਿਰਾ ਆਇ ਗੁਰੂ ਗਾਨ ਕਰਾਏ
ਜਾਹਿ ਕਾਜ ਪਤਿ ਘੋਰੀ ਰਹਿ ਜੇ।
ਘੁਰਾ ਗਿਰਾ ਪਤਿ ਕਰਾ।
ਗਾਨ ਗਾਇਓ ਦੁਸਰਾ ਪਾਇਓ,

ਮਾਨ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸਮਝਾਓ ॥੨॥

(ਮਨ. ੪੮੩)
ਸੁਮਾਰ ਸੁਮਾਰ ਭਿਖਾਰੀ ਘੋਰ ਸਿਰ
ਭੁਜਾਓ ਨੂੰ ਮੰ. ਦਿਸਾਓ ਰੁਖੀ ਖੇਰੀ ਘਰ
ਜਿਥਾ ਹੈ, ਜਿਥੇ ਨੀਰ ਸੁਘਰ, ਪਦਿਤ
ਸਮਾਜੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪਰਮ. ਮਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰ
ਜੀ ਦੇ ਸਾਜੇ ਸਾਫ਼ ਪਛਾਣ ਕਰਦਿਤ ਹੈ। ਕਿ
ਪਦਿਤ ਮਾਫਿਤ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਘਾਹ ਘਾਹ
ਜਿਥਾ ਨੂੰ ਦਿਸਾਓ ਮੰਤ੍ਰ ਕਿਸੇ ਸਾਰੇ.
ਨੂੰ ਸਾਂਝੀ ਮੰਤ੍ਰ ਕਿਸੇ ਭਾਗੇ ਭਾਗੇ ਕਿ
ਕਿ ਮੰਤ੍ਰੇ ਸੋਭਤ ਰ ਮਾਫਰ, ਘ ਮੰਤ੍ਰ ਮਾਤਾ
~~ਸਤਿਗੁਰ~~ ਦਰਸਾ ਪਤੀ ਜਿਸ ਗਿਆ ਹੈ.
ਭਾਤ ਨੀ ਮਾਫੇ. ਰੁਖੀ ਤਨ ਕਿ ਮੰਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰ
ਜਿਥਾ ਪਤੀ, ਪਰਮ ਮਾਤਾ ਪੁਰ, ਸਤਿਗੁਰ
ਜੀ ਦਿਸਾਓ ਕਿ ਮੰਤ੍ਰੇ ਰੁਖੀ ਤਨ।

" ਸੁਰਿ ਨਹ ਪੁਰਿ ਜਨ ਬਝਿਤਰੇ ਮਾਫੇ,
ਕੈਰਿ ਤੇਰੀ ਸੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੇ।
ਕੈਰਿ ਕਰੀ ਮੰਤ੍ਰੇ ਦਿਸਾਓ ਕਰੇ ਤੇ,
ਪੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੇ ਕਰਾਦਾਨੇ ॥੩॥
(ਮਨ. ਮਾਫ ਕਰੀ ਰੁਖੀ ਮਾਤਾ ੪੮੩)

ਦਿਖੇ ਤਨ, ਦਿਖੇ ਜੀ ਦਿਸਾਓ ਨੂੰ
ਜੀ. ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਫ਼ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਪਰਗਟਾਇ
ਨੂੰ ਕਿ ਦਿਸਾਓ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰੀ ਮੰਤ੍ਰੇ ਤੇ -
ਮੰਤ੍ਰੇ ਤੇ ਦਿਸਾਓ ਪਰਮ ਦੀ ਦੀ ਘਰੁਤ
ਕੈਰੇ ਹੈ।

" ਕਿਤੁ ਕਰੀ ਜਤੁ ਮੰਤ੍ਰੇ
ਦਿਸਾਓ ਪਰਮ ਹੈ।

ਪ੍ਰਭ ਜੰਘਰ ਦਿਖ ਪਰਸਾਰ ਹੈ।

“ ਕਹਿ ਕਿਹਾ ਆਪਣੇ ਅਹਿ ਆਇਆ।

ਤੁ ਭਿੰਨਿ ਕਰੀਆਂ ਰਾਗੁ ਰਚਾਇਆ।

ਥੋੜੇ ਦੇਖਿ ਅਹਿ ਆਨਦੁ ਰਹਿਆ

ਜਤੁ ਦੇਖਿਆਤੁ ਆਇਆ ॥੧॥

ਗਾਯਤੁ ਗਾਯਤੁ ਸਾਜਣੀ (ਘੋੜੇ) ਘੀਰਾਤੁ।

ਤਾਂ ਅਹਿ ਆਇਆ ਕਰਸੇਦਾ ਰਤਾਤੁ ॥੨॥

ਭਾਗੁ ਟੁਪਾਏ ਤਮਰਾ ਦੇਖਿਆਤੁ ਨਿਕਿਰਿਆ।

ਜਾਂ ਯਤੁ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਜਾਇਆ ॥

(ਤੁ) ਜੇਕਰ ਅਹਿ ਜੰਘਰੁ ਰਹਿਆ

ਤੈ ਆਪੁ ਰਹਿਆ ਜਾ ਪਾਇਆ ॥੩॥

ਆਪਣਾ ਰਾਗੁ ਆਪ ਸਦਾਏ

ਤੇਰੇ ਬਾਰਨੁ ਤੇ ਹੋਈ ॥

ਜਿਹੁ ਬਾਰਸਿ ਜਤੁ ਪੈਤੋਖ ਰਹਿਆ ਪਗੁ ॥੪॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਧ੍ਰੁਵੇ ਰੋਈ ॥੫॥

ਭਰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਜਗਤੁ ਕਾ

ਪਿਰੁ ਚੰਦੋ ਜੇਹਿ ॥

ਜਿਥ ਜੋ “ਨਦਰ” ਕਰੇ,

ਜਾ ਜੋਤਸਾਹਿ ਹੋਇ ॥੬॥

ਦਿਖਾ ਦਿਖਾਤੁ ਜਲਿਭਰੁ ਕੀ ਹੀ ਧਰਤਿ ਜਿਥ

ਤੀਰੁ ਹੈ। ਜਲਿਭਰੁ, ਪ੍ਰਭੁ ਪਤੀ ਦੇ ਪਿਪਰੇਖ

ਧਰੁ ਹੈ ਤੀ ਪਤਾ ਜਗਤੁ ਤੁ ਵਿਗਿਆਨ ਕੀ

ਤੁ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਤੀ ਜੋ, ਜਲਿਭਰੁ ਕੀ ਹੀ

ਜਿਥਾ ਹੈ ਕੀ ਸੁਰਤੁ ਤੇਰੇ ਤਾ। ਦਿਖ ਬਰੇ

ਦਿਖ ਜੋ ਆਤਮਾ ਦਿਖਾਤੁ ਤੀ ਰਹਿੰਦੇ ॥੭॥

ਤੀਜ
ਦਿਨਾ

ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਜਾਣੀ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਬਿ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਦਿਹੀ ਆਰਾਧਨਾ ਦਿਨ ਪਰਦੇ
ਬਰਾ। ਇਸ ਬਿਜਾਣੀ ਦਿਨ ਜਿਸ ਦੀ ਸੀਦ
ਭਾ, ਉਸ ਤੋਂ ਦੋ ਬਿਜਾਣੀ ਦਿਨ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ
ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਜਾਣੀ ਆਰਾਧਨਾ ਤੇ ਪ੍ਰਦਿਹੀ
ਆਰਾਧਨਾ। ਬਿਜਾਣੀ ਆਰਾਧਨਾ ਦਾਨੇ ਬਿਜਾਣੀ
ਤੋਂ ਇਕ ਬਿਜਾਣੀ ਬਿਜਾਣੀ ਤੇ ਦੋ ਬਿਜਾਣੀ
ਬਿਜਾਣੀ ਤੋਂ ਬਿਜਾਣੀ ਦਿਨ ਦੀ ਬਿਜਾਣੀ ਤੇ ਪ੍ਰ
ਆਪਣੀ ਬਿਜਾਣੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਿਜਾਣੀ ਤੇ ਬਿਜਾਣੀ ਸੀਦ
ਬਿਜਾਣੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਿਨ ਦਿਨ ਤੇ ਬਿਜਾਣੀ ਤੇ
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਆਰਾਧਨਾ ਤੇ ਪਰਦਿਹੀ ਬਿਜਾਣੀ ਦਾਨੇ
ਦੀ ਬਿਜਾਣੀ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਿਜਾਣੀ ਤੇ ਬਿਜਾਣੀ ਦਿਨ
ਜਾਂਦਾ ਬਿਜਾਣੀ ਦਿਨ ਤੇ ਬਿਜਾਣੀ ਤੇ

“ ਨਹਿ ਪਰਿਹੀ ਜਾਦ

ਪਰਦਿਹੀ ਕਰਮ ਦਿਖਾਇਆ।

ਇਸ ਦਾ ਬਾਦ ਹੈ।

ਬਿਜਾਣੀ ਸੀਦ ॥

ਬ) ਬਿਜਾਣੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਿਜਾਣੀ

ਅ) ਇਸ ਬਿਜਾਣੀ ਤੇ ਬਿਜਾਣੀ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼
ਕਰਮ ਦਿਨ ਬਿਜਾਣੀ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼

ੲ) ਬਿਜਾਣੀ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਿਨ ਬਿਜਾਣੀ
ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼

ਕਾਦ ਬਿਜਾਣੀ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼

ਤੀ ਪਰਦਿਹੀ ਕਰਮ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼
ਇਸ ਤੋਂ ਤੇ ਬਿਜਾਣੀ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼
ਜੀਦਨ ਆਪਣੀਆਂ ਕਰਮਾਂ ਦੀਆਂ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼
ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਾ ਕਰਮ ਤੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਦਿਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਿਜਾਣੀ, ਦਿਨਾ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼

ਕਰਮ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਤੀ ਜਾਪ. ਕਾਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼

ਸਗਲੇ ਜਗਤਾ। ਪਦਿਤਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਨ
ਜਪਲ ਨੂੰ ਦਿਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਗਿਰਜਤ
ਮੀਦਰ ਰਾਜ ਰਾਜਤ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਂਦਾ ਹੈ
ਤੇ ਰੰਗਾ ਜਗਤ ਹੈ। ਇਕ ਕੋਠਿ ਰੋਇ ਪੁਰੀ
ਧਨ ਪਿਠ ਕੀਨੀ ਕੋਇ। (ਅੰ. ੧੫) ਦਾਸ
ਦਿਸਰਾ ਦਾਸ ਕੀਦਰ ਤੇ ਕਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਗ
ਜਪ ਕੀਦਰ ਗਿਰਜਤ ਦਿਸ ਕਾਇਲੇ ਕੋ
ਸਾਧੁਰੇ ਤਾ। ਜੀ ਪਤਿਗੁਰੂ ਸਾਨਵ ਦੇਵ ਕੀ
ਦਿਸ ਮਾਗਨ ਤੇ ਕਰੇ ਤਾ। "ਭੋ ਪੰਗਲ
ਦਿਸਾ। ਪਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਦਾ ਰਾਜਾ ਦੀ ਹੈ ਤਾ
ਗੁਰਪਿਥ ਨੂੰ ਕੀ ਗਿਰਜਤ ਮਾਗਨ ਤੇ ਕਰੇ
ਜਾਮੀਰ ਹੈ। ਦਿਸਤਰੀ ਨੂੰ ਮਾਗਨ ਦੇ ਸਾਨ
ਧਰਮ ਤਾ ਤੇ ਕੀ ਪਤਿਗੁਰੂ ਤਾ ਦਿਸ
ਕੀ ਤੇ ਪੁਰਾ ਤੇ ਤੇ ਦਿਸਾਇਆ ਕੀ।
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਰਾਇਲੇ ਦੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪਤਿਗੁਰੂ
ਕੀ ਤੇ ਕਾਧੀ/ਕੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੀ ਗਿਰਜਤ ਮਾਗਨ
ਦਿਸ ਰਾਜਾ ਤੇ ਤੇ ਪਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਸਾਨਵੇ ਤੇ
ਸਾਨਵੀ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਰਾ ਕੇ ਗੁਰਮੰਤਰ
ਤਾ ਰਾਜ ਦੇ ਕੇ ~~ਦਿਸ~~ ਤਦਾ ਕਰਾ ਕੇ
ਕੋਈ ਦੇਵੀ ਗੁਰ ਕੇ ਸਾਨੇ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਫੇਰੇ ਸੇਵਾ ਤਾ ਤਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸਾਨਵਾ ਕਾਧੀ
ਕੀ ਗੁਰ ਪਾਤਿਥ ਤੇ ਪਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਸਾਨੀ
ਤਾ ਤੇ ਪਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਦੇ ਰਾਜਾ ਦੇ ਸਾਨੀ
ਕਰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਕੀ ਕਿਤਾ ਤੇ ਪਤਿਗੁਰੂ ਕੀ
੧ ਪਾ ਪਿਠ ਦਿਸ ਤਾ ਮਾਗਨ

ਕੋਠਿ ਧਰਮ ਦਿਕਰੇ ਰੋਇ।
ਇਕ ਕੋਠਿ ਰੋਇ ਪੁਰੀ
ਧਨ ਪਿਠ ਕੀਨੀ ਕੋਇ।
(ਅੰ. ੧੫) ਦਾਸ

ਭੀਜ ਦਿਸਾਤੈ ਭੀ ਤੇ ਰੂਪ ਤੇ ਮੋਹ
 ਦਿਖਤੀ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ । ਦਿਸਾਤੈ ਤੇ
 ਰੂਪ ਤੇ ਮਿਸਰਾ ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਸਾਭੇ ਹੀ
 ਅਭਿਨਵੁ ਸਾਹਿਬਾਨ ਤੇ ਮਾਪਦੇ ਜੀਵਨ
 ਦਿਨ ਹੀ ਮਾਟਰਾ ~~ਮਿਸਰਾ~~ ਮਿਸਰਾ
 ਜੀਵਨ ਤੇ ਪਰਤਖ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਿਖਤੈ
 ਕਿੰ ਦਿਸਾਤੈ ਮਿਰਗੀ ਤੇ ਦਿਨ ~~ਮਿਸਰਾ~~
 ਕਾਠੀ ਤੇ । ੨੦ ਦਿਨ ਮਨਾਸਕਰੇ ਮਾਪਦੇ
 ਮਾਪਦੇ ਅਖੀਰ ਮਾਨਸਾ ਦਿਖਤੀ ਤੇ
 ਮਾਟਰਾ ਤੇ ਤੇ ਮਿਸਰਾ ਮਾਪਦੇ ਸੰਤ
 ਨਾਨਕੀ ਦੇ । ੨੧ ਸਾਧਕਾਹੀ ਲਿਖਤੈ ਦਾਸਤ
 ਅਭਿਨਵੁ ਜੀ ਕੁ ਤੇ ਸਾਦੰ ਤੇ ਪਾਠ ਸਾਧੂ
 ਮੋਹਦਾਇਕਾ ਤੇ । ੨੨ ਸਾਦੰ ਤੇ ਦਖਤੈ
 ਦਖਤੈ ਮਾਟਰਾ ਤੇ । ਦਖਤੈ ਦਖਤੈ
 ਦਿਖਮਾਦ ਤੇ । ੨੩ ਤੇ ਰਾਗ ਮਾਟਰਾ
 ਤੇ ਮਾਟਰੀ ਤੇ । ਦਿਸਾਤੈ ਮਾਟਰਾ ਦਿਖਤੈ ।

ਪਤਿਸਾ ਪਧਰ

ਸਾਧਕ

ਦੁਖਤੈ ਪਧਰ

ਲਿਟਰ

੧. ਪਾਠ ਤੇ ਦਿਸਾਤੈ ਕਰਨ ।
੨. ਆਲੀ ਸਾਦੰ ਤੇ ਦਿਸਾਤੈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੇ ।
੩. ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਦਿਖਤੈ ਤੇ ।
੪. ਰਾਗ ਤੇ ਸਾਧਕ ਲਿਖਤੈ ।
੫. ਅਭਿਨਵੁ ਦਾਸਤੈ ਮਾਟਰਾ ਤੇ ਰਾਗ ਦਿਖਤੈ ਰਹਿਣ ।
੬. ਅਭਿਨਵੁ ਜੀ ਤੇ ਮਿਸਰਾ ਸਾਧਕ ਮਾਟਰਾ ਦਿਖਤੈ ਮਾਟਰਾ
ਤੇ ਅਭਿਨਵੁ ਦਾਸਤੈ ।
੭. ਅਭਿਨਵੁ ਦਿਖਤੈ ਰਾਗ ਦਾਸਤੈ ਸਾਧਕ ਮਾਟਰਾ ।
੮. ਰਿਠੇ ਦਿਨ ਪਦਿਤੈ ਮਾਟਰਾ ਸਾਧਕ ਦੀ
ਤੇ ਰਾਗ ਪੈਣੀ ।
੯. ਪਦਿਤੈ ਮਾਟਰਾ ਸਾਧਕ ਲਿਖਤੈ ਲਿਖਤੈ
ਤੇ ਰਾਗ ਦੀ ਪੈਣ ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ।

उत्तर
नमः

२९
१३५

अथ नमः

नविन

૧ | તિલે દિવસ અગિયાર મી દાવડે પિપાલ
મી જિન્ન દાવ જાણે ।

2. ਅਭਿਨਵੁ ਜੀ ਤੇ ਦਰਨੁ ਕੇ ਹੋਆਰ
ਦਿਖ ਤੀਘਰ ਸਿਖਾਰੇ ਜਾਨਾ ।

31/ 10/2020 10:20 AM

१. सवित्र मातृवत् ५०१२३४५६७८९१०१११२१३१४१५१६१७१८१९२०२१२२२३२४२५२६२७२८२९३०३१३२३३३४३५३६३७३८३९४०४१४२४३४४४५४६४७४८४९५०५१५२५३५४५५५६५७५८५९६०६१६२६३६४६५६६६७६८६९७०७१७२७३७४७५७६७७७८७९८०८१८२८३८४८५८६८७८८८९९०९१९२९३९४९५९६९७९८९९

2) $\frac{1}{2} \text{ मिनट } 3.6 \times 2 \text{ दिनांक}$

3) ਮਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਪੁਰੀ ਨੇ ਕਾਲੀ

71. ਸਤਿਨਾਮੁ ਤੀਰਥ ਸਿੰਘਾਨੇ ਧਾਰਾ

4. ਤਿਹਿੰ ਪਿੰਡਰ ਤੀਰ ਪਰਤਾ ਰਹਿਤ
ਭੈ ਭਾਣੁ.

ਜਿਹ ਤੇਜ ਦਿਆ, ਤੂੰ ਮਾਇਆ ਤੇ
ਰਹਿਣਾ, ਮਾਇਆ ਤੂੰ ਰਿਹਾਇਆ ਰਹਿਣਾ ਤੇ
ਪਰਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ-ਜਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜਾਣਾ
ਜੀ (ਜਤਿਗੁਰੂ ਸਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਭਿਖਾਰੇ) ।

१ ~~मिन्न माफि सिठ्ठमा ठीनी~~

ਜੇਕਰ ਸੁਭਾਤਿ ਇਕ ਪਾਏਨੀ ॥

(१०८७) ५२ ५४ ३३०)

ਮਾਤਾ ਦੇ ਅੰਤ ਨਾਮ ਦਿਖਾਓ । ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੇ
ਦੇ ਮਰਨ ਦੇ ਬੇ ਦਿਸਤਰੀ ਘਰ ਦੀ ਨੂੰ ਤੇ ਮਰਨ ਤਕ
ਪੁਰ ਪਤੀ ਨੂੰ ਤੇ । (ਜਿੰਦ ਬੱਤਰੀ ਮਰਨ ਦਰ) .

ਦਿੱਖ ਦਿਖਾਤ ਦਿਤ ਸਾਂਝੀ ਜੀਵਾਤਾ
ਦਿਖ ਮਾਤ ਕੰਧ ਤੇ ਚਲੇ ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਮਾਤਾ

ਪ੍ਰਥਮ ਜੀਵੇ ਦਰਘਾਤ ਦਿਤਾ ਜਾਪਿਓਂ ਧੰਨੋ ਪਾਤਰ

ਸ਼ਾਹ ਦੀਆਂ ਫ਼ਿਰਾਕੀਆਂ ਵਿੱਚੀ ਸੋਝੀ ਘਾ

2. ਕਰਨ ਆਸਾਨ ਸਿਖਲੇ ਸਾਰੇ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਕੋਈ

~~১৯~~ ১৯৮৩ খ্রিষ্টাব্দে ৫০ নং

ਪਤੀ ਦੇਵਤ ਦੇ ਦੇਵ ਦਿਤ ਹੀ ਜੋਗ:-
ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਪਤੀ ਦੀ ਦੇਵਤ ਦੇ
ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹੋਏ ।

ਜਿਸ ਵਿਚ ਪੇਰੇ ਪਾਠ ਦਿਤ (ਜੇਹਾ
ਦਿਤ) ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ, ਮੈਂ ਜੀਵ ਮਾਪਣੇ
ਜਿਸ ਪਾਠ ਨੂੰ ਦਾਤ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਅਜਿਹਾ
ਜਿਸ ਵਿਚ ਹੋ । ਦਿਤ ਜੇਹੇ ਪਾਠ
ਦਿਤ (ਪੇਰੇ ਵਿਚ ਜੇਹੇ ਕੀ ਦਾਤ ਪਾਠ
ਹੋ ਹੀ । ਅਜਿਹਾ ਕੀ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਹੋਏ
ਜੀਵ ਕੀ ਦਾਤ ਕੀ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਕੀ
ਹੈ । ਜੇਹਾ ਪਾਠ ਹੋ ਪਾਠ ਦਾਤ
ਦੀ ਪਾਠ ਅਜਿਹਾ ਜਿਸ ਤੇ ਪਾਠ
ਦਾਤ ਹੈ, ਦਿਤ ਜੇਹੇ ਪਾਠ ਦਿਤ ਜੇ
ਦੇ ਦੇਵ ਨੀ ਲਿਖੇ ਪੇਂ ਹੀ । ਅਜਿਹਾ
ਪਾਠ ਦੇਵ ਕੀ ਮਾਪਣੀ ਕੀ ਹੀ
ਪਾਠ ਦਿਤ ਹੀ ।

ਪੇਰੇ ਪਾਠ ਦੇਵ ਦੇਵ
ਪਾਠ ਦੇਵ ਦੇਵ ਦਾਤ ॥
ਜੇਹਾ ਲਿਖੇ ਹੋ ਪਾਠ ਲਿਖੇ
ਪਾਠ ਦੇਵ ਦੇਵ ਦੇਵ ॥ ੩ ॥
(ਜਿਸ ਪਾਠ ਪਾਠ ੧੦)
ਜਿਸ ਪਾਠ ਕੀ ਦਾਤ ਲਿਖੇ ਹੀ ਜੇ
ਪਾਠ ਦੇਵ ਦੇ ਪਾਠ (ਪੇਰੇ ਵਿਚ ਪਾਠ
ਮਾਪਣੀ ਦਾਤ) ਦੇਵ ਜਾਨ ਹੈ । ਪਾਠ
ਜੇ ਹੀ ਦੇਵ ਪਾਠ ਪਾਠ ਦੇਵ ਜਾਨ ਹੈ ।
ਮੈਂ ਕੀ ਹੀ ਕੀ ਦਾਤ ਲਿਖੇ ਹੀ
ਪਾਠ ਦੇਵ ਦੇਵ ਦੇਵ, ਜੇ ਮਾਪਣੇ.

ਸਤਿਗੁਰ, ਪੁਰਖ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਤਿਗੁਰ
ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਦਿਖਾਓ ਪਾਸਿਲਾ ਤੇ ਦਿਲਾ
ਤੇ। ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਠਹਿਰਾਏ ਹਨ।

“ ਜਗਤ ਜਾਗੇ ਵੇਖਣ,
ਜਗ ਮੁਕਤਾਦੇ ਹਨ।
ਸਾਨੂੰ ਦਿਖਾਓ ਪਾਸਿਲਾ
ਸਿਰਫ ਸਾਨੂੰ ਦਿਖਾਓ ॥੪॥
(ਸਿਰਫ ਸਾਨੂੰ ਦਿਖਾਓ ॥੪॥)

ਜਿਸ ਦੇਸ਼ ਸੀਦ ਦੇ ਸਦਾਸ ਪੂਰੇ
ਤੇ ਸਾਂਝੇ ਹਨ ਤੇ ਸੀਦਾਤਮਾ ਦਿਖਾਓ
ਘਰ ਸਾਂਝੇ ਤੇ ਤੇ ਦਿਖਾਓ (ਸੀਦਾਤਮਾ)
ਜੇ ਪਤੀ ਮਾਤਾ ਪੁਰਖ ਦੇ ਕੋਲੇ ਹੋਵੇ
(ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ) ਸਾਨੂੰ ਦਿਖਾਓ ਪਾਸਿਲਾ ਸਾਂਝੇ ਹਨ।
ਭਗਤ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਸੀ ਮਾ ਪਤੀ ਘਾਲੀ
ਹਾਏ ਦਿਲਾ ਸੇ ਸੀਦ ਮਾਤਮਾ ਦਿਖਾਓ
ਦੇ ਪਤੀ ਜੇ ਦਾਸੇ ਨਾਮਾਦੀ ਹਨ
ਭਾਗੇ ਹੋਵੇ ਸਤਿਗੁਰ ਹਨ।

“ ਪੇਦਕਸੈ ਦਿਨ ਚਾਹਿ ਹੈ।

ਜਾਗੁਰੈ ਜਾਗੁ ॥
ਪੈਰ ਸੇਵਕ ਜਾਗੁਦੀ
ਪੂਰਨ ਦਿਖਾਓ ॥੧॥
(ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ. ਪਾ. ੩੩੩)

ਜੇ ਦਿਖਾ ਕੇਤੋ ਸੇਤੀ ਮਾਤਮਾ
ਪਤ ਹੈ ਦਿ ਪੁਰਖਾਦ ਸੇ ਜਾਗ ਦਾਸੇ ਪੰਛੇ
ਭਾਦ ਸੀਦ ਮਾਤਮਾ ਤੇ ਸੇ ਜਾਗ ਦਾਸੇ,
ਪਾ (ਜੇ ਪੇਕੇ) ਦਿਖ ਮਾਦੇ ਕੇਠੇ ਹਨ ਤੇ
ਸੀਦ ਮਾਤਮਾ (ਦਿਖਾਓ) ਮਾਨੇ ਪਾਹੇ
ਕਮ ਕਾਗਤ ਦਾਸੀ ~~ਪਾਸਿਲਾ~~ ਪਾਸਿਲਾ ਦੇ

ੴ ਭਗਤੀ ਪੰਥੀ ॥, ਜੇਸਾਹ ਤੇ ਜੋਹ ਦਿਨ
ਭਗਤੀ ਪੰਥੀ ॥ ਭਗਤੀ ਪੰਥੀ ॥

“ ਕਾ ਕੁਝੀਆ ਆਪੇ ਆਪ ਆਪੀ ॥

ਪਾਤੁ ਪਾਤਿ ਪਾਤਿ,
ਪਾਤੁ ਪਾਤਿ ਪਾਤਿ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥

(ਭਗਤੀ ਪੰਥੀ ਪੰਥੀ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥)

ਜਿਸ ਦਿਨ ਜੀਵਾਤਮ (ਦਿਸਤੀ) ਦਿਸਤੀ
ਜਾਵੇਗੀ (ਭਾਵ ਮੌਤ ਤੇ ਜਾਵੇਗੀ) ਤਾਂ ਸਾਨਾ
ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਤਿਸਿਸ਼ਾਹੀ ਜਿਸਾਹੀ ਤੇ ਭਾਵ ਜੀਵਾਤਮ
ਦਿਸਤੀ ਜਿਸਾਹੀ ਦਿਨ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਤੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਦਿਸਤੀ
ਜੀਵਾਤਮ ਤੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਤੇ ਜਿਸਾਹੀ ਤੇ ਦਿਸਤੀ ਤੇ
ਮੌਤ ਤੇ ਭਗਤੀ ਪੰਥੀ ਤੇ ਜੀਵਾਤਮ ਤੇ ਦਿਸਤੀ
ਤੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਤੇ ਦਿਸਤੀ ॥

“ ਜਿਸ ਦਿਸਤੀ ਆਪੇ ਦਰੀ
ਆਪੇ ਆਪੇ ਜਿਸਾਹੀ ॥

ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਪੰਥੀ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ॥

ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ॥

ਜਿਸਾਹੀ ਪੰਥੀ ਤੇ ਜੀਵਾਤਮ ਤੇ ਦਿਸਤੀ ਪੰਥੀ
ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਦਿਸਤੀ ਪੰਥੀ ਤੇ ਜੀਵਾਤਮ ਤੇ ਦਿਸਤੀ ਪੰਥੀ
ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਦਿਸਤੀ ਪੰਥੀ ਤੇ ਜੀਵਾਤਮ ਤੇ ਦਿਸਤੀ ਪੰਥੀ
ਜੀਵਾਤਮ ਜੀਵਾਤਮ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਤੇ ਜੀਵਾਤਮ
ਦਿਸਤੀ ਤੇ ਜੀਵਾਤਮ ॥ ਜੀਵਾਤਮ ਪੰਥੀ ਦਿਸਤੀ ਤੇ
ਜੀਵਾਤਮ ਤੇ ਜੀਵਾਤਮ ॥ ਜੀਵਾਤਮ, ਦਿਸਤੀ ਤੇ ਦਿਸਤੀ ਜਿਸ
ਤੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਪੰਥੀ ਤੇ ਜੀਵਾਤਮ ॥

ਜਿਸ ਦਿਸਤੀ ਪੰਥੀ ॥

ਤਾਂ ਤੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ॥

ਆਪੇ ਜਿਸੇ ਤੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ॥

ਜਿਸੇ ਤੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ॥

ਜਿਸ ਦਿਸਤੀ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ॥

ਤੇ ਜੀਵਾਤਮ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ॥

ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਪੰਥੀ ਜੀਵਾਤਮ ॥

ਤੇ ਜੀਵਾਤਮ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ॥

ਦਿੰਗ ਨੀ ਦੁੱਖ ਦਿੰਗ, ਜੀਦਾਨ
 ੨ ਮੋੜ ਗਈ ਨਾਹ, ਜਿੰਦ ਦੋਹੇਰੀ
 ਮਰਾ ਦਰੀ

ਯੋ ਜੀਦ ਨੂੰ ਇ ਪਹਿਲਾ ਦੁੱਖ
 ਤੇ ਤੇਜ਼ਾ ਦਿੰਗ, ਤਾਂ ਜਗਤ ਦੀ ਸੁਖ
 ਫੈਲਾ ਜਾਏ, ਤੇ ਤੇਜ਼ਾ ਦਿੰਗ
 ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਪੁਰਖ ਤਾਂ ਮਾਪਣਾ ਦੀ
 ਭਾਲ ਤੇ ਮਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇ ਦੁਖ ਮਾ
 ਜਾਏ ਤੇ ਸੰਸਾਰ ਯਾਤਰਾ ਪੂਰੀ
 ਜਾਏ।

ਪਹਿਲਾ ਜੀਦੀ ਸੁਰਤ ਯੋ
 ਜੀਦ ਨੂੰ ਮਹਿਤਾ ਉਤੀਰੇ ਤੇ ਤੇ
 ਮਾ ਅੰਮਰ ਜੀਦਾ ਸੁਲਾਵਰੇ, ਤੇਜ਼ਾ
 ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਮਾ ਅੰਮਰ ਸੁਲਾਵਰੇ ਮਾ
 ਜਾਏ ਜੀਤਿਰੇ ਪਹਿਲਾ ਜੀ ਯੋ ਦਿਵ
 ਜੀਦ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਾਪਣੀ ਪਦਾਰਥ
 ਤੇ।

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ, ਯਾਦਗਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਕਰਨ;
 ਗੁਰੂ ਸਾਹਿ, ਕਦਿ ਨਹੀਂ ਬਰਿ।
 ਕਿਸੇ ਗੁਰੂ ਨੇ ਕੇਲਾਏ ਨਾ ਕੇਲਾਏ,
 ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਸੰਸਾਰ ਮਾਏ।

(ਸਦਾਈਏ ਮ. ਤੇਰੇ. ੫੭੨੩੨੨)

ਸਾਹ

ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ~~ਜਾਂ~~ ਜਾਂ
 ਅੰਦਰ ਦੀ ਗੰਢ ਧਾਰਿਯ ਨੀ ਦਿਹ ਦੀ ਸੰਤਿਕਾਰ
 ਰਾਮ ਰਾਮ ਨੀ ਪਤਾਗਾਨ ਨੀ ਦੀ ਉਗਾਠੀ ਤੋਂ ਦੀ
 ਪਥਿਤਰ ਘਾਲੀ ਧੁਰੀ ਗਾਨ ਦਿਹ, ਪੰਨਾ 993 ਤੇ
 ਗਾਠ ਜਾਦਾ ਤਾ। (ਦਿ) ਜਾਦਾ ਜਾਮ ਲਿਖਾਠਾ ਦਾਸਿਅ
 ਦਾਸਿਅ ਗਾਠ ਜਾਦਾ ਤਾ, ਗਾਠ ਪਥਿਤੀਆ ਤਾ, ਪਥਿਤੀਆ
 ਨੀ ਤੇ ਰਠਘਾਠ ਦਿਹ ਪੁਰਾਣ ਦੀਆਂ। ਦਿਹਾਂ ਜਾਦਾਂ
 ਤੇ ਗਾਠ ਅਰਥ ਜਾਂਚੇ ਦਿਹ, ਤੇ ਜਾਮਾ ਗਾਠ ਦਿਹ
 ਪਥਿਤਰ ਦਿਹ ਜਾਂਦੇ ਤਾ।

ਪਥਿਤੀਆ ਜਾਦਾ ਤਾ ਗਾਠ ਅਰਥ, ਜਿ ਜਾਦਾ
 ਤਾ ਪੁਰਾ ਪਾਠ ਤੇ ਠੇਠ ਦਿਹ ਜਾਦਾ ਤਾ ਪੁਰਾ ਅਰਥ
 (ਦਿਹ ਜਾਂਦੇ ਤਾ।)

ਪਥਿਤੀਆ ਪਥਿਤੀ ਜਾਦਾ, ਗੁਰਮੁਖ ਤੇ ਜਾਮ
 ਲਿਖਾਠਾ ਦੀ ਪਥਿਤੀ ਜਾਦਾ ਦਿਹ ਪਥਿਤਰ ਤੇ।

ਜਾਂਚੇ ਗਾਠ ਅਰਥ ਪਥਿਤੀ ਜਾਮ ਦਿਹ ਗੁਰਮੁਖ
 ਤੇ ਅਰਥ ਪੁਰਾਣ ਤੇ ਜਾਮ ਜਾਂਚੇ
 ਤੇ ਅਰਥ ਦਿਹ ਗੁਰਮੁਖ ਤੇ ਜਾਮ ਦੀ
 ਪਥਿਤੀ ਤੇ। ਦਿਹ ਅਰਥਾਤ ਦਿਹ
 ਗੁਰਮੁਖ ਪਰਮ ਪੁਰਾਣ, ਗੁਰਮੁਖੀ
 ਤਾ ਪਥਿਤਰ ਤੇ ਪੁਰਾਣ ਤਾ ਜਾਮ ਜਾਂਚੇ
 ਜਾਮ ਰਠਾ ਤੇ। ਦਿਹਾਂ ਤੇ ਪਥਿਤਰ
 ਜਾਮ ਗੁਰਮੁਖ ਤਾ ਪਰਮ ਪਥਿਤਰ
 ਨੀ ਤੇ ਜਿਥੇ ਰਠਾਇਆ ਤੇ। ਤੇ
 ਗੁਰਮੁਖ ਅੰਦਰ ਦਿਹਾਂ ਤੇ ਪੁਰਾਣ
 ਰਠਾ ਜਾਂਦੇ ਤੇ। ਜਾਮ ਲਿਖਾਠਾ ਤੇ ਪਥਿਤਰ
 ਤੇ ਜਾਮ ਗੁਰਮੁਖ ਤੇ ਜਾਦੇ ਦੀ ਪਾਠ
 ਤਾ ਜਾਦਾ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਤਾ।

“ਜਾਮ ਗੁਰਮੁਖ ਜਾਦਾ ਦਿਹਾਯ
 ਅਰਥ ਦਿਹ ਪਾਠ ਤਾ ਜਾਮ।”

ਪਿਤੀ ਸਾਦ

" ਜੋ ਪਿਤੀ ਸਾਦ ਪਰਦਿਗੀ ਕਰਮ,
 ਦਿਤਾਇਆ ਯਕਿ ਰਮ ਜੀਵੀ ।
 ਘਾਣੀ, ਘੁੰਗਾ ਦੇਤੁ, ਪਰਮੁ ਦਿਤੁ ।
 ਪਰਮੁ ਤਨਾਇਆ ਯਕਿ ਰਮ ਜੀਵੀ ।
 ਪਰਮੁ ਦਿਤੁ ਜੋ ਰਾਮੁ ਲਿਆਇ ।
 ਲਿਆਇ ਰਾਮੁ ਦਿਤਾਇਆ ॥
 ਜਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਪੁਰ ਮਾਰਗੇ ।
 ਜੋ ਕਿ ਬਿਰਦਿਖ ਪਾਪ ਗੁਣਾਇਆ ।
 ਜਤਨ ਮਾਰਿਤੁ ਤੇਜਾ ਦਫ਼ਤਾਰੀ,
 ਮਾਨਿ ਗੰਗੇ ਮੀਠਾ ਜਾਇਆ ।
 ਜਾਨੈ ਜਾਨੈ ਸਾਦ ਪਿਤੀ,
 ਮਾਰਿਤੁ ਕਾਨੁ ਠਰਾਇਆ ॥੧॥

ਮਾਰਗ : ਜੋ ਰਮ ਜੀਵੀ, ਮਕਾਨ ਪੁਰਖ ਜੀਵੀ, ਮਾਪ ਜੀ
 ਤੇ ਸਦੇਕੇ ਜੋ । ਮਾਪ ਦੀ ਲਿਖਤ ਰਾਮ ਜਤਿਗੁਰੂ
 ਜੀ ਤੇ ਗੁਰਸਿਖ ਤੇ ਜੋ ਰਾਮ ਜਪਣ ਦੇ ਮਾਰਗ
 ਦਿਖ ਗੁਰੂ ਦਾ ਰਮ ਸਿਖਰੇ ਕਰਾਇਆ ਹੈ,
 ਮਾਰ ਕਰਾਇਆ ਹੈ । ਕਿ ਹੈ ਪੁਰੁ ਪਤੀ ਰਮ
 ਰਾਮ ਜੀਵ ਦਿਖਤੀ ਹੈ ਲਿਖਤ ਦੀ ਪਿਤੀ/ਮਾਰ
 ਕੀਆ ਹੈ ।
 ਹੈ ਭਾਣੀ ਜਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਘਾਣੀ ਤੇ
 ਗੁਰਸਿਖ ਦਾਜੇ ਘੁੰਗਾ ਦਾ ਦੇਰ ਹੈ ।
 ਦਿਖ ਘਾਣੀ ਗੰਗੀ ਜਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਕਿਰਪਾ
 ਰਾਮ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਮਕਾਨ ਪੁਰਖ ਦੇ ਰਾਮ
 ਲਿਖਤ ਦਾ ਪਰਮ ਗੁਰਸਿਖ ਦੇ ਤਿਰੇ ਦਿਖ
 ਪਰ ਕਰਾਇਆ ਹੈ । ਰਾਮ ਲਿਖਤ ਰਾਮ
 ਪਾਪ ਦੂਰ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਹੈ ਭਾਣੀ ਪਰਮਾਤਮਾ

ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਤੇ ਸਾਮ ਜਿਅਰੇ ਹੋ । ਅਕਾਲ
ਜੀਵਨ ਤੇ ਦਿਤਾ ਸਾਮ ਜਿਅਰੇ ਤੇ ਧਰਮ ਅਪਣੇ
ਹਿਰੇ ਅੰਗ ਪਕਾ ਕਰ ਜਾਂਦੇ । ਅਤਿਗੁਰੂ ਜੀ
ਜੇ ਗੁਰਮਤਿ ਦਾਸਤੇ ਸਾਮ ਜਿਅਰੇ ਦੀ ਤਰੀਕ
ਬੀਤੀ ਹੈ ਦਿਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਦਾਸਤੇ ਜਿਹੜੀ ਤੇ
ਭਿਖਾਰੇ ਹੈ ਸਾਮ ਦਿਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਤੇ ਭਿਖਾਰੇ ਹੈ ।
ਉਂ ਕਾਦੀ ਪੁਰੇ ਅਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਦੇਵੇ ਘਾਟ
ਹੋ, ਹਿਰੇ ਦਿਤਾ ਹੋਵੇ ਹੋ । ਜਾਂ ਪਾਪ ਦਿਸਾਰ
ਅਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਘਰਾਣ, ਪੇਸ਼ ਸਾਮ ਅਖਾਸ
ਸਾਮ ਦੂਰ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।

ਉਂ ਕਾਦੀ ਜਿਸ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇ ਹਿਰੇ ਦਿਤਾ
ਪਰਮਾਤਮਾ, ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ, ਅਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਮ ਜਿਅਰੇ ਜਗਤ ਜਗਤ ਅੰਦਰ
ਜਿਸ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇ ਗੁਰਮਤਿ ਦਾਸਤੇ ਹੈ ਅਤਮ
ਅੰਤਰਿਕਸ਼ ਤੇ ਧਰਮ (ਜਿਹੜੀ) ਹੋਵੇ ਹੈ । ਅਤਿਗੁਰੂ
ਸਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ਪੁਰਖ ਕਰੇ ਹਨ ਕਿ ਉਂ ਕਾਦੀ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ, ਅਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ
ਸਾਮ ਜਿਅਰੇ ਦੀ ਪੁਰੂ ਪਤੀ ਸਾਮ ਜੀਵ
ਦਿਖਤਰੀ ਦੇ ਜਿਅਰੇ ਦੀ ਅਤਿਮ ਰਿਖਾ ਹੈ
ਅਤਿਮ ਅਦਸਕ ਹੈ । ਜੋ ਸਾਮ ਦੇ ਜਪਣ
ਉਂ ਦੀ ਪੁਰੂ ਪਤੀ ਸਾਮ ਜੀਵ ਦਿਖਤਰੀ ਦੇ
ਜਿਅਰੇ ਤੇ ਪੁਰੂ ਅੰਤਰ ਹੈ ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੋ : ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੋ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਮ
ਜਿਅਰੇ ਦੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੋ ਦਿਖ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ ।

ਅੰਤਰੀਕਸ਼ ਅਦਸਕ : ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੋ ਗੁਰਮਤਿ ਦੀ
ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੋ, ਤੁਸੀਂ ਅਦਸਕ
ਦਰਸਾਈ ਹੈ । ਜੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਮ
ਜਿਅਰੇ ਦਿਖ ਗੁਰਮਤਿ ਤੇ ਪਾ

ਦਾ ਮਾਨ ਕੀਤੇ ਕੇ ਦਿਸਾਓ ਭੈ
 ਕਾਨੂੰ ਨੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਨ ਕਰ
 ਅੰਤਿਸ਼ ਸਾਮ ਲਿਖਾਓ ਦਾ ਸੁਮਾਰ
 ਮਾਫਿਲੇ ਸਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਮਾਨ ਅੰਤਿਸ਼
 ਸਾਮ ਦਿਨ ਜੁੜਦਾ ਹੈ। ਨਹਿੰਦੇ ਦਾ
 ਰੋਗ ਸਪੁਰ ਨੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪਾਪਿਓ ਕਾ ਦਿਖਾਓ ਸੋਗ ਦਾਸਾ,
 ਦਿਨੋ ਰਹਿੰਦੇ ਭੀਤਿ ਕਾਗੀ।
 ਗੁਰੇ ਪੂਰੇ ਰਹਿੰਦੇ ਭੀਤਿ ਤੇਰੀ
 ਸਾਨੇ ਨਾਨਕ (ਲੇਖੇ ਘਾਟਾਗੀ।
 (ਗੁਰੂ ਮਸਤੂਰ ਮ-੪ ਪੰਨਾ ੧੨੬੨)

ਰਹਿੰਦੇ ਘੁਰੇ ਦਾ ਦਰੁ ਪੂਰੇ
 ਗਿਆਨ ਦਿਖਾਓ ਕਾਗੀ ਪੂਰੇ।
 (ਪਾਪਾ ਦੀ ਕਾਗੀ ਮ-੧ ਪੰਨਾ ੪੬੬)

ਦੁਸੀ ਸਾਦ।

ਗੁਰੇ ਦੁਸੀ ਸਾਦ ਸਤਿਗੁਰੇ ਪੁਰਖ,
 ਲਿਖਾਇਆ ਘਰਿ ਗਾਮ ਜੀਤਿ।
 ਨਿਰਭਉ 'ਤੇ ਮਾਨੁ ਰੋਇ ਰਹਿੰਦੇ।
 ਮੰਤ੍ਰ ਗਦਾਇਆ ਘਰਿ ਗਾਮ ਜੀਤਿ।
 ਨਿਰਮਲ ਭੀ ਪਾਇਆ ਗੰਗਾਨ ਗਾਇਆ,
 ਗੁਰੇ ਦੇਖੇ ਗਾਮੁ ਤੁਹਾਰੇ।
 ਗੁਰੇ ਮਾਤਾ ਗਾਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਸੁਮਾਰੀ,
 ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭੁਰਪੁਰੇ।
 ਅੰਤਿਸ਼ ਘਾਗਿ ਗੁਰੇ ਪੂਰੇ ਚੰਦੇ,
 ਲਿਖਿ ਗੁਰੇ ਜਾਨ ਪੀਰਾ ਗਾਇ।
 ਜਾਨ ਨਾਨਕ ਦੁਸੀ ਸਾਦ ਰਸਾਈ,
 ਮਾਨਤਾ ਸਭਰ ਦਸਾਈ।
 (ਗੁਰੂ ਸੂਰੀ ਮ-੪ ਪੰਨਾ ੧੧੩)

ਅੰਤਿਸ਼। ਨੇ ਗਾਮ ਜੀਤਿ, ਮਾਨਤਾ ਪੁਰਖ ਜੀਤਿ ਮਾਪ
 ਤੇ ਮਾਨਤਾ, ਮਾਪ ਦੀ ਮਿਤਰ ਜਾਨ ਗੁਰੂ।

ਤੇ ਜੀਵ ਦਿਖਤੀ ਨੂੰ ਅਭਿਗੁਣੁ ਮਾ ਪੁਰਖ
ਪਰਮੇਸਰ ਸਾਸ ਪਿਸ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਦੇ
ਮਨ ਹੁਸੀਆ ਦੇ ਜਾਏ, ਭੁਭਿਕਾਂ, ਠੱਠਾਂ ਵਰ੍ਹੇ
ਜਿਹਨ ਤੋਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਭਿਗੁਣੁ ਜੀ ਗੁਰਮੁਖਾਂ
ਦੇ ਅੰਦਰੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੀ ਅੰਤ ਦੂਰ ਬਹ ਦਿੰਦਾ
ਹੈ। ਇਹ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਪਤੀ ਸਾਸ ਜੀਵਾਂ-ਦਿਖਤੀ
ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਹੁਸੀ ਮੋਹਣੀ ਬਿਧਾ ਹੈ, ਹੁਸੀ
ਅਦਯਾ ਹੈ।

ਤੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਗੁਰਮੁਖ ਜੀਵ
ਦਿਖਤੀ ਅਪਾਰੇ ਰਹਿੰਦੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਬਹ
ਦੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ, ਪ੍ਰਭੂ ਅਭਿਗੁਣੁ
ਦੇ ਗੁਣ ਗਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਜਿਹਦੇ ਅੰਦਰ
ਪ੍ਰਭੂ ਪਤੀ ਕਾਦ ਅਭਿਗੁਣੁ ਜੀ ਦਾ ਆਦਰ
ਸਤਾਰ ਪੈਦਾ ਤੋਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ
ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਅਭਿਗੁਣੁ ਜੀ ਨੂੰ ਅਪਾਰੇ
ਅੰਗ ਅੰਗ ਦਸਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਜੀਵ ਨੂੰ
ਜਿਸਤਾ ਤੋਂ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਗ ਸਗਤ
ਪਿਸਤਾ, ਪਰਮਾਤਮਾ, ਅਭਿਗੁਣੁ ਜੀ ਅਪਾਰੇ
ਅਪ ਦਾ ਪਸਾਰ ਪਸਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।
ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ
ਅਭਿਗੁਣੁ ਜੀ ਜਾਏ ਜੀਵਾਂ ਦਿਖ ਦਿਖਾਪਰ
ਤੋਂ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਜੀਵ ਦਿਖਤੀ ਨੂੰ
ਅਪਾਰੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਆਦਰ ਜਾਏ ਪਿਆਰ
ਦਿਖ ਜਿਹਦ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ
ਅਭਿਗੁਣੁ ਜੀ ਤੀ ਦਸਦਾ ਦਿਖਦਾ ਹੈ।
ਸਾਸ ਜੀਵਤ ਦਿਖ ਪਿਸ ਕੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭੂ
ਪਰਮਾਤਮਾ, ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਅਭਿਗੁਣੁ ਜੀ
ਦੀ ਪਿਛਤਿ ਪਸਾਰ, ਅੰਤਿਤ ਸਾਸ
ਜਿਸਤਾ ਗਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਜਤਿਨੁਰੁ ਸਾਸਰ ਦੇਵੀ ਨੁਰ
 ਕਰੇ ਤਾਕਿ ਮੈ ਜੀਵ ਜਤਿਨੁਰੁ ਜੀ ਦੇ ਪਰ
 ਏਕੇ ਤਿਨੈ ਰੋਗ ਦੂਰ ਕਰੇ ਪਾਕੂ
 ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ, ਜਤਿਨੁਰੁ ਜੀ
 ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਸ ਪਿਆਰੇ, ਜਿਠੀ
 ਜਾਗਾ ਤੇ ਕੀਤੁ ਗਾਠੀ ਅੰਤਿ ਫਿਰ
 ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ^{ਜਤਿਨੁਰੁ} ਸਰਬ ਦਿਆਪਰ
 ਦੇਖਾ ਤੇ । ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜਤਿਨੁਰੁ ਜੀ
 ਜੇ ਦਿਖਾ ਦੁਖੀ ਅਦਖਲਾ ਜੀਵ
 ਦਿਖਾਤੀ ਤੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਰਸ ਦਿਤੀ ਤੇ ।
 ਤੇ ਦਿਖਾ ਮਾਤਮਾ ਅਦਖਲਾ ਤੇ
 ਪੰਤਰੀ ਤੇਰੀ ਜੀਵ ਦਿਖਾਤੀ ਤੇ ਅੰਦਰ
 ਪਾਕੂ, ਪਰਮਾਤਮਾ, ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ
 ਜਤਿਨੁਰੁ ਜੀ ਦੀ ਜਿਠਤ ਸਾਸਾ ਦੀ
 ਘਾਣੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਸ ਪਿਆਰ ਦਿਖ
 ਦਿਖ ਰਸ ਕਰ ਦਿਤਾ ਤੇ । ਤੇ ਜੀਵ ਜੀ
 ਮਾਇਆ ਤੇ ਤਿਨੈ ਦਾ ਤਿਆਗੀ ਘਰ ਦਿਤਾ ।

ਤੀਜਰੀ ਸੇਵਾ

ਤੀਜਰੀ ਸੇਵਾ ਤਾਦ ਗੁਰਮੁਖ ਤੇ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਸ ਪਿਆਰੇ ਦੇ ਮਾਦੀ
 ਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਤੀਜਰੀ ਅਦਖਲਾ ।

ਅੰਤਰੀਯ ਤਾਦ ਅਰਥ

ਤੀਜਰੀ ਸੇਵਾ, ਤਾਦ ਗੁਰਮੁਖ
 ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਸ ਪਿਆਰ ਦੀ ਅੰਤਰ
 ਮਾਤਮਾ ਤੇ ਮਾਨਵ, ਸਾਸ ਪਿਆਰ
 ਦਾ ਮਾਦੀ ਤੇ ਜਾਣਾ ਤੇ ਤਾਂ ਫਿਰ
 ਦਾ ਮਾਨ ਘਾਟ ਗੁਰੀ ਮਾਇਆ
 ਤੇ ਉਪਕਾਮ ਤੇ ਜਾਣਾ ਤੇ । ਦਿਖਾ
 ਉਪਕਾਮਤਾ, ਮਾਨ ਅੰਦਰ ਸਾਸ ਦਾ

ਦੇਰਾਨ ਪੈਂਦਾ ਕਰੀ ਹੈ । ਅੰਤਰੀ
ਆਤਮਾ ਨਾਮ (ਜਿਹਾ ਕੇ ਗੁਰਮੁਖ
ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਰਥ
ਪ੍ਰਾਪਤ । ਅਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾ
ਨਿਰਦੇ ਦਿਨ ਨਾਮ ਪੈਰ ਤੋਂ ਜਾਰਾ ਹੈ ।

ਤੀਜਰੀ ਸ਼ਾਦ

~~ਅੰਤਰੀ~~

ਜੇ ਤੀਜਰੀ ਸ਼ਾਦ ਮਾ ਨਹਿ ਭੁਇਆ,
ਘੋਰਗੀਆ ਘਰਿ ਰਾਜ ਕੀਏ ।
ਜੇਤ ਨਾਮ ਜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਜੇ ਪਾਇਆ,
ਦਫ਼ਤਰਗੀਆ ਘਰਿ ਰਾਜ ਕੀਏ ।
ਨਿਰਮਲ ਜੇ ਪਾਇਆ ਜੇ ਗੁਰ ਗਾਇਆ,
ਪ੍ਰਾਪਿ ਘੋਰੀ ਜੇ ਘਾਲੀ ।
ਜੇਤ ਨਾਮ ਦਫ਼ਤਰਗੀ ਪਾਇਆ,
ਜੇ ਕੀਮਤ ਅਰਥ ਕੋਈ ।
ਨਿਰਦੇ ਜੇ ਜੇ ਜੇ ਪ੍ਰਾਪਿ ਭੁਇਆ,
ਜੇ ਕੀਮਤ ਅਰਥ ਭਾਗੁ ਕੀਏ ।
ਨਾਮ ਨਾਮ ਘੋਰ ਤੀਜਰੀ ਸ਼ਾਦ
ਜੇ ਭੁਇਆ ਪ੍ਰਾਪਿ ਘੋਰਗੀ ਕੀਏ ।

(ਪਾ ੧੧੪)

ਅਰਥ

ਜੇ ਗਾਮ ਕੀਏ ਅਰਥ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੀਏ । ਅਪ ਤੋਂ ਬਚੇ ਜਾਂ । ਅਪ
ਦੀ ਮਿਤਰ ਨਾਮ ਦੇਰਾਨ ਦਾ ਗੁਰਮੁਖ ਦੇ
ਮਾ ਦਿਨ ~~ਜਿਹਾ~~ ਅਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਅਪ ਤੋਂ (ਜਿਹਾ
ਜੇਤ ਤਾਪ ਪੈਰ ਤੋਂ ਹੈ । ਅੰਤਿਤ ਨਾਮ
ਜਿਹਾ ਤੋਂ ਦਿ ਆਤਮਾ ਅਦਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਪਤੀ ਦੇ ਨਾਮ ਕੀਰ ਦਿਖਤੀ ਦੇ (ਜਿਹਾ ਕੀ
ਤੀਜਰੀ ਸ਼ਾਦ ਹੈ, ਤੀਜਰੀ ਸ਼ਾਦੀ ਵਿਆਹ ਹੈ
ਜੇ ਭਾਈ ਕਿਸੇ ਦੋਹੇ ਬਾਗਾ ਦਾ ਹੈ

ਗੁਰਮੁਖੀ ਨੂੰ ਜਿਤ ਜਾਨ, ਪੂਰੇ ਜਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ
 ਚਰਨ ਜੋ ਕਰਕੇ ਲਿਖਾਪ ਰਾਜਸ ੩ ਜਾਨ
 ਹੈ, ਇਹ ਗੁਰਮੁਖੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮਾਤਮਾ
 ਜਾ ਮੇਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ੩ ਜਾਨ ਹੈ। ਇਹ ਗੁਰਮੁਖ
 ਮਾਪਣੇ ਸੀਦਾ ਨੂੰ ਅਛਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ
 ਪਰਮਾਤਮਾ, ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ, ਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਾਨ
 ਜਿਸਨੇ ਕੇ ਲਿਖਤ ਜਾਨ ਕਰਕੇ ਲਿਖਾਪ
 ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ੩ ਜਾਨ ਹੈ। ਇਹ ਗੁਰਮੁਖ ਪਦਪ੍ਰਭੂ
 ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ਜਾ; ਉਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਜਾਨ ਜਿਸਨੇ ਕੇ ਜਾ. ਅਤੇ ਪ੍ਰੰਤੂ ਜਾ ਪ੍ਰਭੂ
 ਪਰਮਾਤਮਾ, ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਲਿਖਤਿ ਪਸਾ
 ਸਦ ਕਰਕੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

੩ ਉਦੀ, ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮਾਤਮਾ
 ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ, ਜਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਲਿਖਤਿ ਪਸਾ
 ਸਦ ਕਰਕੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ
 ਗੁਰਮੁਖ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਅਕਾਲ
 ਪੁਰਖ ਦੀ ਲਿਖਤਿ ਜਾਨ ਕਰਨ ਰਹਿੰਦਾ
 ਹੈ ਉਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਾਨ ਜਿਸਨੇ ਕੇ ਰਹਿੰਦਾ
 ਹੈ ਇਹ ਗੁਰਮੁਖ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਜਾਨ
 ਰਿਕੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸੀ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੇਮ, ਪੂਰੇ ਜਤਿਗੁਰੂ
 ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਲਿਖਾਪ ਰਾਜਸੀ ੩ ਰਾਜ ਪੰਦੀ
 ਹੈ। ਉਦ ਜਾਨ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਰਾਜ ਜਾਨ
 ਹੈ। ਅਤੇ ਉਦੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਸੀਦਾ
 ਜਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਾਨ ਤੇ ਹੈ
 ਜਿਸਨੇ ਕੇ ਜਾ ਕਰਨ ਹੈ ਜੇਕਰ ਗੁਰਮੁਖ
 ਸੀਦਾ ਦੇ ਮਾਏ ਭਿੰਨ ਰੇਖੇ ਕਾਨ ਜਾਨ ਪੈਦਾ
 ਜੀ ਜਤਿਗੁਰੂ ਜਾਨ ਰੇਖੇ ਜੀ

ਹੁਕਮ ਕਰੇ ਤਾਂ ਕਿ ਪਾਤੁ ਪਤੀ ਨਾਜੀਵ
 ਦਿਖਤੀ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਤੀਜੀ ਸਟੇਜ,
 ਜਦੋਂ ਜੀਵ ਦਿਖਤੀ ਦੇ ਹਿਰੇ ਦਿਖ ਪਾਤੁ
 ਪਰਮਾਤਮਾ, ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ
 ਲਿਖਾਪ ਦੀ ਤੀਯਰ ਤਾਪ ਪੈਰ ਤੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
 ਬਾਦ ਗੁਰਮੁਖ ਜੀਵ ਦੇ ਮਾਨ ਦਿਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਨਾਮ ਨਾਮ ਕੇ ਘੇਰਾ ਪੈਰ ਤੇ ਜਾਂਦੇ, ਸਤਿਗੁਰੂ
 ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦੇ ਲਿਖਾਪ ਦੇ ।

ਚੌਥੀ ਜੇਟਾ | ਚੌਥੀ ਜਾਦ ਬਾਦ ਗੁਰਮੁਖ ਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਨਾਮ ਲਿਖਾਪ ਦੀ ਚੌਥੀ ਅਦਸਖਾ
 ਦੇ ਸੁਰਤ ਹੈ ।

ਅੰਤਰੀਖ ਬਾਦਸ਼ਾਹ | ਚੌਥੀ ਜਾਦ ਬਾਦ ਗੁਰਮੁਖ
 ਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਲਿਖਾਪ ਦੀ
 ਚੌਥੀ ਅਦਸਖਾ ਦੀ ਸੁਰਤ
 ਹੈ। ਗੁਰਮੁਖ ਦੇ ਮਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਨਾਮ ਲਿਖਾਪ, ਲਿਖਾਪ ਅਦਸਖਾ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਾਪਾ ਪੈਰ ਕੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ
 ਦੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਰ ਜੈਰ ਹੈ, ਸਤਿਗੁਰੂ
 ਜੀ ਨਾਮ ਲਿਖਾਪ ਤੇ ਜਾਣ ਤੇ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਦੇ ਸਰਕ, ਸਤਿਗੁਰੂ
 ਜੀ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮ ਹਿਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਰਮੁਖ ਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਨਾਮ ਦੇ ਲਿਖਾਪ ਤੇ ਹੋ ਤੇ ਅਪਤੀ
 ਦਾਜੀ ਅਦਸਖਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ
 ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੋਇਰ ਹੈ। ਦੋਹਰੇ
 ਰਿਖੇ ਕੁਰ ਜਾਂ ਕੁਰੇਖ ਦੇ ਕੋਈ
 ਸਦਾਸ਼ ਦੀ ਜੀ ਹੋ ਜਾਣ।
 ਗੁਰਮੁਖ ਜੀਵ ਸਚੇ ਸਤਿਗੁਰੂ

ਜੀ ਹੀ ਕਿਰਪਾ ਸਦਕਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਸਾਨ ਦਿਨ ੧੭ ਦੋਰੇ ~~ਘਰ~~
ਗਰਬਿਆਂ ਕਰਿਨ ਤੇ।

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਤਨਾਮੁ ਸੁਖ ਕੇ ਭਾਈ,
ਪੁਕਾਰੁ ਗਿਆਰੀਆ ਜਾਇ।
(ਗੁਰਮਤਿ ੫-੩: ੧੮੫)

ਚੌਥੀ ਸ਼ਾਦ।

ਗੰ ਰਹਿਬਰੀ ਸਾਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ,
ਗੰ ਪਾਇਆ ਘਰਿ ਗਮ ਜੀਉ।
ਗੁਰਮਤਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁਭਾਇ ਗੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ,
ਜੀਠ ਜਾਇਆ ਘਰਿ ਗਮ ਜੀਉ।
ਗੰ ਜੀਠ ਜਾਇਆ ਅੰਗੇ ਪੁਤ ਭਾਇਆ,
ਅਨ ਦਿਨੁ ਗੰ ਜਿਦ ਸਾਦਿ।
ਅਨ ਜਿਦਿਨੁ ਫੜ ਪਾਇਆ ਸੁਆਮੀ,
ਗੰ ਸਾਨਿ ਦਲੀ ਦਿਖਾਈ।
ਗੰ ਪੁਤ ਠਾਕੁਰਿ ਕਲੁ ਰਚਾਇਆ,
ਪਾਨ ਰਿਹੇ ਸਾਨਿ ਦਿਖਾਈ।
ਜਾਨੁ ਜਾਨੁ ਘਰੇ ਰਹਿਬਰੀ ਸਾਦੇ,
ਗੰ ਪਾਇਆ ਪੁਤੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਸੀ।
(ਪਾਨ ੧੧੪)

ਪਾਠ ੪।

ਤੇ ਗਮ ਜੀਉ, ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ,
ਪਰਮਾਤਮਾ ਜੀਉ ਆਪ ਤੇ ਸਦੇ ਗੰ। ਆਪ
ਹੀ ਲਿਖਤ ਸਾਨ ਜਿਸ ਜੀਦ ਦਿਖਾਤੀ ਤੇ
ਰਿਹੇ ਦਿਨ ਆਤਮਾ ਅਦਮਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਸਾਨ ਲਿਖਤ ਕਰੇ ਪੈਦ ਤੇ ਜਾਂਦੀ ਤੇ
ਭਿਜ ਜੀਦ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜੀ ਆਪ (ਪ੍ਰਸਾਦਿ)
ਤੇ ਸਾਦ ਤੇ। ਇਹ ਆਤਮਾ ਅਦਮਦਾ,

ਪ੍ਰਭੂ ਪਤੀ ਸਾਜ ਕੀਦ - ਦਿਸਤਰੀ ਦੇ
(ਮਨੁਸ਼ ਦੀ ਚੋਖੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਚੋਖੀ ਸੇਵਾ
ਮਦਦਕਾਰ ਤੇ)

ਤੇ ਭਾਈ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਦੀ ਸਰ
ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ
ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦਿਸ ਦਿਸ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾ ਕੀਦ ਦਿਸਤਰੀ
ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਲਿਖ ਪੈਂਦਾ
ਤੇ, ਦਿਸ ਦੇ ਸਾ ਦਿਸ ਕੀਦ ਦੇ ਦਿਸ
ਪ੍ਰਭੂ, ਪਰਮਾਤਮਾ, ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ (ਮਨੁਸ਼)
ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਸਰਗਰਮ ਹੋ ਪੈਂਦਾ ਤੇ ।

ਤੇ ਭਾਈ ਨਿਸ਼ਾ ਗੁਰਮਤਿ ਕੀਦ
ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਪਰਮਾਤਮਾ, ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ, ਸਰ
ਸਤਿਗੁਰੂ (ਮਨੁਸ਼) ਸਰਗਰਮ ਹੋ ਪੈਂਦਾ ਤੇ,
ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ, ਸਰ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਤੇ ਕੀ ਦਿਸ ਗੁਰਮਤਿ ਕੀਦ
(ਮਨੁਸ਼) ਸਰਗਰਮ ਹੋ ਪੈਂਦਾ ਤੇ । ਦਿਸ ਗੁਰਮਤਿ
ਕੀਦ ਦੀ ਸਰ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਅਕਾਲ
ਪੁਰਖ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਦੇ ਦਿਸ ਮਾਪਣੀ ਬਿਰਾ
ਜੋੜੀ ਰਖਦਾ ਤੇ । ਦਿਸ ਗੁਰਮਤਿ ਕੀਦ ਕੀ
ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਸ਼ਾਪ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਲਿਖਾਨਾ ਦਾ
ਸਾ. ਦਿਸਤਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਪੈਂਦਾ ਤੇ ।
ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਮਿਸ਼ਾਪ
ਸਾ ਦੀ ਸਰਗਰਮ ਦੇ ਸਾਜ ਸਾਜ ਗੁਰਮਤਿ
ਕੀਦ ਦੇ ਹਿਰੇ ਮੰਦਰ ਸਰ ਚੜ੍ਹਦੀ ਰਸ
ਬਲੀ ਰਹਿੰਦੀ ਤੇ ।

ਤੇ ਭਾਈ, ਪ੍ਰਭੂ, ਪਰਮਾਤਮਾ,
ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਸਾਜ ਕੀਦ ਤੇ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ

ਦੇ ਤੁਕਾਨ ਨਾਨ ਨਿਯੋ ਜੀਵ-ਦਿਖਤਰੀ ਦੇ
 ਮੇਰੇ, ਅਤਿਨੁਰੁ ਜੀ ਪਿਆਰੇ ਦੇ ਚਿਰਾ
 ਨਾਨ ਪੁਰੁ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ, ਓਹ ਗੁਰਮੁਖ
 ਜੀਵ-ਦਿਖਤਰੀ ਰੂਪ, ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਨ
 ਲਿਖਤਰੀ ਦੀ ਘਰਕਾਤ ਨਾਨ ਗੁਰਮੁਖ
 ਜੀਵ ਆਪਣੇ ਹਿਰਦੇ ਦਿਖਾਏ ਦਾਖਤਰੇ
 ਆਪਣੇ ਕੁਰਪੁਰ ਹੋਇੰਦੀ ਹੈ ।

ਜੀ ਅਤਿਨੁਰੁ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਤੁਕਾਨ
 ਕਰੇ ਤਾ ਕੇ ਪੁਰੁ. ਪਰਮਾਤਮਾ, ਪਤੀ ਰੂਪੀ
 ਜੀਵ-ਦਿਖਤਰੀ ਰੂਪੀ ਪਿਆਰ ਦੀ
 ਦਿਖਾ ਕੇਰੀ ਮੇਰੀ ਅਦਸਕਾ ਸਮੇਂ
 ਜੀਵ ਦਿਖਤਰੀ ਰੂਪੀ, ਪੁਰੁ, ਪਰਮਾਤਮਾ,
 ਅਦਸਕਾ ਪੁਰੁ, ਸਚੇ ਅਤਿਨੁਰੁ ਜੀ ਨਾਨ
 ਲਿਖਤਰੀ ਦੇ ਨਾਨ ਹੈ । ਅਤਿਨੁਰੁ ਜੀ ਦੀ
 ਰਹਾ ਕੇਰਾ ਤਾ ਸਮੇਂ ਲਿਖਤਰੀ ਹੋਇੰਦੀ ਹੈ ।

ਚਿਤ੍ਰਾਂ ਸਾਦ ਨਾ ਨਿਚਿਤ

ਅਤਿਨੁਰੁ ਜੀ ਦੀ ਰਹਾ ਕੇਰਾ ਲਿਖਤਰੀ
 ਕੇਰੇ ਗੁਰਮੁਖ ਜੀਵ ਦੀ ਨਾਨ ਲਿਖਤਰੀ
 ਦੀ ਅਦਸਕਾ ਤੇਰੇ ਕਰਕੇ ਗੁਰਮੁਖ
 ਜੀਵ ਨੂੰ ਤਾ ਪਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਨ
 ਦੀ ਅਦਸਕਾ ਤੇਰੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਂਦੀ ਹੈ ।
 ਗੁਰਮੁਖ ਜੀਵ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਦਿਖੇ ਆਪਣੇ
 ਗੁਰਮੁਖ, ਅਤਿਨੁਰੁ ਦੀ ਪੈਰ ਗੁਰਮੁਖ
 ਗੁਰਮੁਖ ਜੀਵ ਨੂੰ ਤਾ ਪਾਏ ਹਿਰਦੇ

ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।
~~ਉਸਦੀ~~, ਅਭਿਨਾਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ
 ਮੇਰੇ ਦੀ ਲਿਖੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।
 ਤੇ ਕੋਈ ਕੀ ਦੇਵੇ। ਦਿੱਤੀ ਸ਼ਕਤੀ
 ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਾਫ਼ਿਰਾ ਤੇ ਭਿਰ ਦੋਹ ਦਿੱਤਾ
 ਕਿਸੇ ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਤੇ ਤੇ ਹੈ ਕਿਸੇ ਤੇ ਤੇ।

ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਮਾਦਾ
 ਦਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਤੇ ਅਭਿਨਾਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ
 ਮਾਫ਼ਿਰਾ ਤੇ ਤੇ ਅਭਿਨਾਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ
 ਦੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਭਿਨਾਤ
 ਸ਼ਕਤੀ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਗੁਰਮਤਿ ਦੀ ਮਾਦਾ
 ਦਿੰਦੇ ਤੇ ਜਾਂਦੇ।

ਸੋ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿਖਾਉਂਦਾ,
 ਸਮਾਜ ਜਿਹਾ ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਮਯਾਬੀ।
 (ਗੁਰਮਤਿ ਪ. 11. ਪੰ 123)

ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਸਿਰ ਸ਼ਕਤੀ ਕੀ
 ਤੇ ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ।
 ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਕੀ ਸ਼ਕਤੀ।
 ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਕੀ ਸ਼ਕਤੀ।
 (ਗੁਰਮਤਿ ਪ. 11. ਪੰ 123)

ਗਿਰਪਖੀ ਜੀਵਨ

ਕੁਰਬਾਨ ਤੇ ਮਨੁਖਤਾ ਦੇ ਦੋ ਅੰਗ
 ਘੁਲਾਏ ਹਨ। ਇਹ ਦਿਖਤੀ ਤੇ ਦੁਕਾਂ ਅੰਗ ਪ੍ਰਗਟ।
 ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਦੱਖ ਦੱਖ ਗੁਲ ਪਾਏ ਕਾਂਝੇ ਹਨ।
 ਇਹ ਜੀਵਨ ਅੱਧੇ ਅੱਧੇ ਗੰਗੇ ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪ੍ਰਭ ਹਨ।
 ਹੈ। ਗਿਰਪਖੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਮਰਚ ਹਨ। ਮਨੁਖਤਾ
 ਤੇ ਮਰਚ ਕਰਨ ਦਾਸਾਂਤ ਗਿਰਪਖੀ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਪਤ
 ਤੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ। ਇਹ ਕਰਕੇ ਗਿਰਪਖੀ ਪਰਮ ਜਗ੍ਹਾ
 ਤੇ ਫਿਰਾ ਤੇ। ਕਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਮਨੁਖਤਾ -

ਮਨੁਖਤਾ ਮੇਂ ਮਨੁਖਤਾ

ਮਰ ਪਦਮਾਨ ਮੇਂ ਪਦਮਾਨ ਗੁਰੂ,

ਮੇਰੇ ਪਰਮ ਮੇਂ ਗਿਰਪਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ। (39੬)

ਇਸਤੀ ਤੇ ਪ੍ਰਭਾ ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਮਿਲਾਪ।
 ਤੇ ਮੇਰੇ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਮ ਪਰਦਾਕਰ ਜੀਵਨ।
 ਗਿਰਪਖੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਮਨੁਖਤਾ
 ਘੁਲਾਏ ਹੈ। ਇਸਲੀਅਤ ਦੀ ਪਾਠੀ ਉੱਦਮ
 ਪਾਠਮ ਕਾਂ ਮਨੁਖਤਾ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਘੁਲਾਏ ਤੀ
 ਰੋਗੇ ਗਿਰਪਖੀ ਤੇ ਮੇਰੇ ਤੇ ਗਿਰਪ ਦੇ ਜਾਂਚੇ
 ਜੀਵਨ ਤੇ ਮਿਲਾਪ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਸਾਂਤ ਗੁਰਮਤਿ
 ਮਨੁਖਤਾ ਕਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਤੇ ਮਨੁਖਤਾ ਪਾਠੀ
 ਦਿਲ ਸਿਖਾਏ ਤੇ ਤੇ ਗਿਰਪਖੀ ਜੀਵਨ ਤੇ ਤੀ ਪਦਮਾਨ
 ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਗਿਰਪਖੀ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਭ ਕਰਨ
 ਦਾਸਾਂਤ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਕਰਨ ਕੀ ਜਗ੍ਹਾ
 ਹੈ। ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਨਾਮ ਗਿਰਪਖੀ ਦਾ ਜੀਵਨ
 ਘੁਲਾਏ ਤੇ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਾਤੀ ਗੰਗੇ ਦਿਲ
 ਸਿਖਾਏ ਜਾਨ ਦਾ ਮਰਚ, ~~ਜਗ੍ਹਾ~~ ਹਨ ਮੰਨਿਆ
 ਗੁਰੂ ਗਿਰਪਖੀ ਦੀਆਂ ਗਾਠ ਪਾਠਾਂ ਹਨ (ਕੇਵਲ)

① ਪਿਤੀ ਜੱਟਰ ਦਿਹ ਪੋਰੀ ਪਰਾ ਪੁਤਰਾਂ, ਗੁਰਬਾਰੀ
 ਨ ਪਾਤਰ ਜੋਰ ਰਾਜ ਕਰਨ ਤੇ ਮਾਪਰੇ ਦਿਖਦਾ
 ਸ੍ਰੀ ਪਰਾ ਕਰਨ। ੭੪ ਰਾਮ ਸ੍ਰੀ ਪਾਤਰ।

② ਫੁਲੀ ਜੱਟਰ ਦਿਹ ਰਾਮ ਦਿਹ ਮਾ ਜੋਰਾਂ ਤੇ
 ਮਾ ਸ੍ਰੀ ਦਿਸਾਨਾ ~~ਜੋਰਾਂ~~ ਤੇਲਾ ਜੁਰੇ ਤੇਲਾ
 ਤੇ ਮਾਤਰਾ ਮਾਤਰਾ ਜੁਲਾਹੀ ਦੀ ਕਰਕਾ
 ਜੁਲਾਹੀ ਦੇਵੀ।

③ ਤੀਜੀ ਜੱਟਰ ਦਿਹ ਰਾਮ ਦੇ ਮਾਪਰੇ ਮਾਤਰੇ
 ਮਾਤਰੇ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਰੇ ਤੇ ਰਾਮ ਲਿਖਤਾ ਰ
 ਮਾਤਰੀ ਤੇਲਾ। ਤੇ ਪਾਤਰ ਸ੍ਰੀ ਪਤਿਭਾਰੀ
 ਸ੍ਰੀ ਲਿਖਤਾ ਰ ਰਹਿ ਪੈਰਾ ਤੇਲਾ।

੪ ਫੁਲੀ ਜੱਟਰ ਦਿਹ ਮਾਤਰੇ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ
 ਰਾਮ, ਮਾਪਰੇ ਮਾਪ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਰਾਮ
 ਰਾਮ ਪੈਰਾ ਤੇ ਰਾਮ ਦੇ ਪੈਰਾ ਮਾਤਰਾ
 ਸ੍ਰੀ ਪਾਤਰ ਤੇਲਾ।

ਦਿਹ ਰਾਮ ਜੀਵਾ ਪਤਿਭਾਰੀ ਸ੍ਰੀ ~~ਪਤਿਭਾਰੀ~~
 ਦੇ ਕਾਜਰ ਤੇਲੇ ਰਾਮ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਰਾਮ ਦੇ ਮਾਪਰਾ
 ਕੁਦਿਖ ਭਿਖਾ ਕਰਨ। ਗਾਈ ਜੋਰ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ
 ਰਾਮ ਰਾਮ, ਰਾਮ ਦੀ ਭਰਾਤੀ ਰਾਮ ਦੇ ਰਿਖਦੇ

ਪਿਛਰੀ ਭਿਖਾ ਗੁਰਾਤੀ ਕੀਤੀ,
 ਰਹਿ ਕੀ ਭਰਾਤੀ ਰਾਮ ਕੀਤੀ।
 ਮਾਮੇ ਰਾਮ ਦੇ ਰੇ ਰੇ ਰਾਮ,
 ਪਾਤਰੇ ਕੀ ਕੀਤੀ ਰੇ ਕੀਤੀ।

ਦਿਖ ਰਹੇ ਮਾ ਜੀਵ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਰਾਮ
 ਜੀਵਾ ਦਿਹ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ
 ਤੇ ਰਿਖ ਰਿਖ ਰਾਮ ਜੀਵਾ ਦਿਹ ਰਾਮ ਰਾਮ

ਸਾਨੂੰ ਦੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਹੈ। ਤੇ ਅੰਤਿ
ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਸੀਦਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ
ਗਾ। ਅੰਤਿ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਸੀਦਾ ਦਿੱਤਾ
ਘੀਰਾਂ ਕਰਦਿਤਾ ਹੈ ਅਗਲਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਸੀਦਾ
ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਤੇ ~~ਸਾਨੂੰ~~ ਘੀਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰੀਤੀ-ਮਾਨ
ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਤੇ ਤੇ ਅੰਤਿ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਾਲ
ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਸੀਦਾ ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਾਂਤ ਦਰਸਾ
ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ ਗਾ।

ਤਾਂ ਗੁਰਮਤਿ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਦੀ ਪਰਮਤਾ
ਕਰੋ, ~~ਜਿਸ ਨੂੰ~~ ਪਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਪਰਮਤਾ
ਤੇ ਅੰਤਿ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਤੇ ਪਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਹੋਏ
ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ ਅੰਤਿ ਸੀਦਾ ਪਦਾਰਥ ਰਹਿਤ ਰਹੀ
ਹੈ। ਜਾਂਦੇ ਦਿਸ਼ਾਤਿ ਸੀਦਾ ਨੂੰ ਤੇ ਤੇ ਕੁਲਾਨ, ਅਗਲਾ
ਗੁਰਮਤਿ ਦਾਖਤੋਂ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਸੀਦਾ ਨੂੰ ਅੰਤਿ
ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਾਖਤੋਂ ਦਿੱਤਾ ~~ਦਿੱਤਾ~~
ਹੋਵੇਗਾ। ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਾਂਤ
ਨਾਲ ਸੀਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ (ਜਿਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਸੀਦਾ ਹੈ) ਦਿੱਤਾ
ਹੋਵੇਗਾ। ਅੰਤਿ ਸਾਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਦਾਖਤੋਂ ਤੇ ਤੇ
ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਨੂੰ ਸੀਦਾ ਪਦਾਰਥ ਰਹਿਤ ਰਹੀ
ਹੈ। ਅੰਤਿ ਸੀਦਾ, ਅੰਤਿ ਸਾਨੂੰ ਸੀਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ
ਜੀਤ ਨਾਲ ਪਦਾਰਥ ਹੈ। ਅੰਤਿ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਪਦਾਰਥ ਹੈ

ਜੀ ਪਤਿਗੁਰੂ ਗੰਗਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਜੀ ਪਦਾਰਥ।

ਅੰਤਿ ਸਾਨੂੰ ਸੀਦਾ
(ਤਾਂ ਤੇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸੀਦਾ)

(੧) ਪਾਤਲ
(੨) ਪਿਤਾ / ਪਤੀ / ਪਤੀ ਦਾ ਸਾਨੂੰ
ਪਤੀ

- (੪) ਭਾਗਤ .
- (੫) ਕੇਸਰਾਨਾ ਦਾ ਪਾਪਾ / ਮੇਰੀ ਮਾਇ .
- (੬) ਗਤੀ ਬਾਰੇ ਕੌਣ ਪੁੱਛੇ ?
- (੭) ਮਾਇ ਦਾ ਕੌਣ ਬਿਨਾਂ ਘਰ ਬੈਠੇ ?
- (੮) ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਦਰਬਾਰ ਵੀਡੀ ?
- (੯) ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਕੌਣ ਦਿਖਾਵਾ (ਸੁਕੇਲੀ) ਵੀਡੀ ?
- (੧੦) ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਕੌਣ ਦਿਖਾਵਾ ਵੀਡੀ ?
- (੧੧) ਕੀ ਪੰਨਾ ਘਾਟੀਆ ਦਾ ਤਿਠਾਕਾ ਵੀਡੀ ?
- (੧੨) ਕੀ ਕੁੰਡੀ ਦੀ ਦਾਰ ਦਾ ਪਾਠ ਵੀਡੀ ?
- (੧੩) ਮਾਇ ਦੀ ਗੋਬਿੰਦ ਪਾਠ ਦਾ ਪਾਠ ਵੀਡੀ ?
- (੧੪) ਮਾਇ ਦੀ ਗੋਬਿੰਦ ਪਾਠ ਦਾ ਪਾਠ ਵੀਡੀ ?
- (੧੫) ਕੀ ਮਾਇ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰ ਪਛੇ ?
- (੧੬) ਕੀ ਮਾਇ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰ ਪਛੇ ?
- (੧੭) ਕੀ ਮਾਇ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰ ਪਛੇ ?
- (੧੮) ਕੀ ਮਾਇ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰ ਪਛੇ ?
- (੧੯) ਕੀ ਮਾਇ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰ ਪਛੇ ?
- (੨੦) ਕੀ ਮਾਇ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰ ਪਛੇ ?
- (੨੧) ਕੀ ਮਾਇ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰ ਪਛੇ ?
- (੨੨) ਕੀ ਮਾਇ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰ ਪਛੇ ?
- (੨੩) ਕੀ ਮਾਇ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰ ਪਛੇ ?
- (੨੪) ਕੀ ਮਾਇ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰ ਪਛੇ ?
- (੨੫) ਕੀ ਮਾਇ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰ ਪਛੇ ?
- (੨੬) ਕੀ ਮਾਇ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰ ਪਛੇ ?
- (੨੭) ਕੀ ਮਾਇ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰ ਪਛੇ ?
- (੨੮) ਕੀ ਮਾਇ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰ ਪਛੇ ?
- (੨੯) ਕੀ ਮਾਇ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰ ਪਛੇ ?
- (੩੦) ਕੀ ਮਾਇ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰ ਪਛੇ ?

ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਦਿਖਾ ਪਰਕਾਰ ਭੋਜਨਾਮਾ
 ਰਿਖਣ ਰਾਹੀਂ ਤੇ ਤੇ ਮਸੇਰੇ ਤੇ ਮਸੇਰੇ ਦੇਖੇ ਕਿ ਪਤਿਰੇ
 ਭੋਜਨਾਮੇ ਤੇ ਤੀਰਥੇ ਭੋਜਨਾਮੇ ਦਿਖ ਤੁਥੀ ਕੀ ਕੁਝ
 ਪਰਕਾਰ ਕੀਤਾ ਤੇ ਕਿਸੀਆ ਘੁੰਗੀਆ ਮਾ. ਰਤਾ ਨੂੰ
 ਛੱਡਿਆ, ਕਿਸੀ ਕਿਸੀਆ ਰੰਗੀਆ ਮਾ. ਰਤਾ ਨੂੰ
 ਮਾ. ਰਤਾ ਦਿੱਤਾ।

ਦਿਖ ਭੋਜਨਾਮਾ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਰਿਖਣ
 ਰਾਹੀਂ ਤੇ ਦਿਖ ਭੋਜਨਾਮੇ ਦਿਖ ਤੇ ਦਾਸ ਕੀ ਕੀਤਾ
 ਜਾ ਪਰਕਾਰ ਤੇ ਦਿਖ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਜਾਂਚ ਰਿਖੇ ਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਵਾਨ
 ਸਾਥ ਮਾ. ਪਾਣ ਭੋਜਨਾਮਾ ਲਿਖਾਏ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਗਵਾਨ
 ਸਾਥ ਮਾ. ਪਾਣ ਮਾ. ਤਪਸ਼ ਜੀਵਾਦਿਕ ਰੱਬ ਦਿਖ
 ਮੰਦਰ ਲਿਖੇ ਹੀ। ਦਿਖ ਤੂੰ ਜਿਸਦਾ ਤੇ ਜਿਸਦਾ
 ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਜਾਪਿਆ ਜਾ ਪਰਕਾਰ ਤੇ।

ਜਿਸਦਾ ਤੇ ਦਿ ਜਾਂਚੇ ਪਰਕਾਰ ਦਿਖ
 ਭੋਜਨਾਮੇ ਤੇ ਜਾਭੇ ਜੋਲੇ ਹੇ। ਕੀਤਿ ਰਿਖਿ ਪਰਕਾਰ
 ਹੇ ਜਿਥੇ ਦਿਖ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਦਾਸ ਤੇ ਜਾਣਾ ਤੇ
 ਤੇਰੇ ਜੀਵ ਮੰਨਿਆ ਤੇ ਮੰਨਿਆ (ਦਿਖ ਰਿਖਿ ਤੇ ਜਾਣਾ
 ਤੇ ਦਿਖ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਜੀਵਾਦਿਕ, ਜੋਰ, ਰਿਖਾਤਾ,
 ਕਿਸਾਨ, ਗੁਰੂ ਪੰਥ, ਬੇਸ਼ਰਦਿਕ ਲਿਖਾਏ, ਰਹਿਮਤ
 ਜੀਵਨ, ਮਹਿਮਾ ਜੀਵਨ, ਦਿਖ, ਮਤ ਮੰਤਰ, ਰਿਖਾਤਾ,
 ਮਾ. ਦਿਖ ਜਾਂਚੇ ਤੇ ਗੁਰੂ ਮਾ. ਪਾਣੇ ਮਾ. ਪਾਣੀ ਮਾ. ਜਾਂਚੇ
 ਤੇ ਦਿਖ ਗੁਰੂ ਰਾ ਪਰਕਾਰ ਦਿਖ ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਮਾ. ਤਪਸ਼
 ਜੀਵਾਨ ਭਗਵਾਨ ਦਿਖ ਪੰਥੇ ਜਾਣਾ ਤੇ ਜਾਣਾ ਤੇ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਵੀਰਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਖਿਆ ਦਿੱਤਾ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੨੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥

- (9) "देव गुरुं नमस्कृत्य विष्णुं ब्रह्मणोः पुराणम्"

(20.11-2018)

(2) 'दस पाठ दीपा' 'चौरी' 'कैलाश'।

(दा २४ ५६७९९)

(2) यह सिद्ध करना है कि यह सत्य है।

(दा. १२ पंजी. ४)

(੪) ਜਨ ਘੋਰੀ ਤੇ ਘੋਰੀ ਸਾਨੇ ,

५७ (एन३९) ३ २०३ व्यपारे।

(भाष्टी रैर झाप नी)

14. विष्णु तारा (विष्णु तारा)

1. 3. 2. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

ਸਾਨ ਨੂੰ ਫੁਲਾਂ ਜੋੜੀ ਦਾਗਿ

(विहित रात्रि रोगाद मीर्च्छा)

(क) यह कि वह न्याय के अनुसार है।

ਜੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭੋਜਿੰਦਰ ਲੰਮਾ ਹੀ ਤੁਸਾ ਚਰੰਦ
 ਤੇ ਨਿ ਮੰ ਗੁਰਗਿਓ ਮਾਪਣੀ ਦਿਆਰੀਤਾ ਦਿਖਤਾਹੇ
 ਸਾਥ ਨਿਰਾ ਪਾਤੀ ਦਿਆਰ ਚਰੰਦ ਪਾਤੀ ਦਿਖਤਾਹੀ
 ਹੀ ਸੇਨ ਭਿੰਦੇ ਸੁਖੰਦੇ ਦਿਖਤਾ ਭੀ ਭੁਜੇ ਤੇ ਸਾ ਸਾਥਿ, ਦਿਖ
 ਤੀ ਸਾਥਿਯਾਂ ਤੇ ਭਾਤ ਚਰੰਦਤਾ ਦਿਖ ਦਿਖ ਟਪਾਓ ਤੁਸਾ
 ਦਿਖਤਾ ਤੇ ਭੀ ਗੁਰਗਿਓ ਚਰੰਦਤੀ ਤੇ ਸਿਖਿਯਾ ਨਾਏ।

"निमः सन्ति" इति शब्दः

3. निम्नलिखित पदों में से सही पद चुनिए।

५० * साठी की सेन हुए फाल्ते न साही।

[illegible][illegible]

~~SECRET~~

16. ~~उत्तरांचल~~ उत्तरांचल नि. पी. 15. पठनीय बरत।

[illegible]

ਦਿਸ਼ਾਣੀ) ਪਾਸ਼ੁਪਤ ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਦੀ ਬਾਰ

१) लॉक दिव की वजिह है नैरुही मंगल पद
 २) बाग दापन दिव प्यारी वजिही है दिव बाग
 ३) लव बटे की प्यारी गरी, ल. प. है अनिज

ਦਿਵਾਨੀ ਮਨੁਖ ਦਿਖ ਦਿਕਾਰ ਦਿਖ ਗੁਪਤਿਮਾ ਨਿਰਮਾ
ਜੀ ਮਰ ਜੀਵਨ ਤੋ :
ਜਿਵੇ ਪਰਮਾ ਮਾਤਮਾ ਦੀ ਭਗਤੀ ਹੋਈ
ਤੋ, ਸਮਾ ਲਿਖਤ ਹੋਈ ਤੋ ਉਚਾ ਲਾਂ ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਦੇਖਣ
ਭਰਨੀ ਤੋ । ਜਿਵੇ ਪੁਰੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਹਰ ਛੁੱਟੇ (ਦਿਕਾਰ)
ਤੋ ਉਘੇਰੇ ਕਰਨੇ ਤੋ ਜਾਂਦੇ ਤੋ । ਭਗਤ ਦੇ ਮਾਝਰ
ਮਾਝਰ ਪੁਰਖ, ਪਰਮਾ ਮਾਤਮਾ ਦੇ ਦਰ ਤੋ ਪੁਰ
ਕੇ ਦਿਕਾਰ ਦੇ ਭਾਗ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੇ ਗੋਰੇ ਲਿਖ
ਤੋ ਜਾਂਦਾ ਤੋ । ਅਜਿਹਾ ਸਮਾ ਤੋ ਛੁੱਟ ਕੇ ਜਾਏ
ਦਿਕਾਰ ਦਾ, ਕਾਮਾ ਦਾਸਰਾ ਦਾ ਜੀਵਨ ਪੁਰ ਭਰ ਭਰ
ਕੇ ਲਿਖਤ ਤੋ । ਦਿਖ ਦਿਕਾਰੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਭਾਗ
ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੋ ਜੀਵਨ ਮਾਝਰ ਮਾਝਰ ਮਾਝਰ
ਦਿਖਾਏ ਦਿਖਤੀ ਦਰੁਹੀ ਤੋ ਛੁੱਟ ਕੇ ਪਰਮਾ
ਜਨਮੀ ਸਮਾ ਇਕ ਮਾਝਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਮਾ
ਦਿਖ ਜਾਂਦਾ ਤੋ ਤੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੇ ਗੋਰੇ ਦਿਖ
ਜੀ ਫਲਿਮ ਰਹਿੰਦਾ ਤੋ । ਭਗਤ ਸਮਾ ਦੇ ਦਰ
ਜੀ ਦਿਕਾਰੀ ਦਾ ਜੀਵਨ, ਦਿਕਾਰੀ ਦੀ ਅਧੁਨੀ
ਮਾਂਗ ਤੋ ਘਰਨੇ ਸਦੀ ਮਾਝਰ ਪੁਰਖ ਮਾਂਗ ਮਾਂਗ
ਜਿਹਨੂੰ ਜੀ ਦੀ ਲਿਖਤ ਤੋ ਤੇ ਜਿਹਨੂੰ ਜੀ ਦੀ
ਜਨਮ ਤੋ ਕੇ ਅਜਿਹਾ ਸਮਾ ਦੇ ਲਿਖਤ ਕਾਝ ਜੀ
ਮਾਝਰੀ ਹੋਈ ਤੋ । ਭਗਤ ਸਮਾ ਦੇ ਦਰ ਜੀ ਦਾ ਪੁਰਖ
ਦਿਖ ਪਰਕਾਰ ਤੋ ।

“ ਮਰ ਕੀ ਸਾਭ ਤਿਆਗੀ ਮੰਧਾ ।
ਪਰ ਸਾਭੀ ਲਿਖਿ ਪਾਏ ਮੰਧਾ ॥ ”

(ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਪੰਨਾ ੧੧੬)

ਗੁਰੂ ਲਿਖ ਦਾ ਜੀਵਨ “ ਦੇਖ ਪਾਝੀਆ
ਜੀਵਨ, ਮਾਦਾ ਤੇ ਪੁਰਖੀਆ ਜਾਏ ” ਦੇ ਅਧੁਨ ਤੋ
ਕਾਝ ਕੇ ਜਿਹਨੂੰ ਜੀ ਦੇ ਪੁਰਖ ਦਿਖ ਰਹਿੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਤੋ ।

ਘੋਸ਼ਣਾ, ਸਿਰਾਹ ਮਾਨੁਸ, ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੁਰਾਣ ਮਾਨੁਸੀ
 ਪਾਠੀ ਸੀ ਪਾਠਾਣਾ ਮਾਨੁਸੀ ਮਾਨੁਸੀ ਕੇਸੇ ਸਰਾ
 ਦਿਸ ਜਾ ਕੇ (ਭਾਗ) ਦਾਹ ਕੇਸੇ ਦਿਸ ਮੇਲਿਸਾ ਸਾਰੀ
 ਮਾਨੁਸੀ ਸੀ ਸੀਰ, ਘੋਸ਼ਣਾ ਮਾਨੁਸੀ ਦੀ ਮਾਨੁਸੀ
 ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੀ ਕਾ ਕਰੇ ਰਹਿੰਦੇ ਤਾ। ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਸੀ ਤੀ
 ਚਿਹਰੇ ਚਿਹਰੇ ਦਿਸਾਈ ਤੇਰੇ ਰਹਿੰਦੇ ਤਾ। ਮਾਨੁਸੀ
 ਪੁਰਾਣ ੨ ਲਿਖਾਏ ਤੇ ਮਾਨੁਸੀ ਤੇਰੇ ਮਾਨੁਸੀ, ਮਾਨੁਸੀ
 ਦਿਸਾਈਆ ਚਿਹਰੇ ਤਾ ਤੇ ਚਿਹਰੇ, ਸਾ। ਲਿਖਾਏ
 ਦਾਹੇ ਮਾਨੁਸੀ ਦੀ ਸਿਰੇ ਤੀ ਕਰੇ ਰਹਿੰਦੇ ਤਾ
 ਮਾਨੁਸੀ ਦਿਸਾਈ। ਮਾਨੁਸੀ ਕਰੇ ਦੀ ਕਾ ਕੀਰਤ
 ਸੀ ਕਾਏ। ਸਿਰਾਹ, ਲਿਖਾਏ ਸੀਰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਮਾਨੁਸੀ
 ਪੁਰਾਣ ਕਰਾ ਦੀ ਖਾਤਰ ਮਾਨੁਸੀ ਸਾ, ਮਾਨੁਸੀ
 ਮਾਨੁਸੀ ਦਾਹਾ ਮਾਨੁਸੀ, ਕਰਾ ਰਹਿੰਦੇ ਤਾ। ਮਾਨੁਸੀ
 ਕੇਸੇ ਤੀ ਚਿਹਰੇ, ਦੀ ਲਿਖਾਏ ਸੀਰ ਦਿਸਾਈ। ਮਾਨੁਸੀ
 ਪੁਰਾਣ ਮਾਨੁਸੀ ਮਾਨੁਸੀ ਤੀ ਸੀ ਦਿਸਾਏ ਕਰੇ
 ਸਿ ਚਿਹਰੇ ਸੀਰ ਮਾਨੁਸੀ ਸਿਰੇ ਸਾਨ ਮਾਨੁਸੀ ਦੇ
 ਕੇਸੇ ਦਿਸ ਪਾਏ ਰਹਿੰਦੇ ਤਾ।

" ਮਾਨੁਸੀ ਕਾਏ ਘੋਸ਼ਣਾ ਸਾਨੁਸਿਰੇ।

ਕਰਾ ਸਾ ਪੁਰਾਣੀ ਰਹਿ ਕਾਏ ਲਿਖੇ।

ਲਿਖੇ ਮਾਨੁਸੀ ਕਾਏ ਚਿਹਰੇ ਕੇ ਤਾਈ।

ਮਾਨੁਸੀ ਸਾ ਸਿਰੇ ਲਿਖਾਏ ਸਾ ਕਾਏ।

(ਮਾਨੁਸੀ ਮਾਨੁਸੀ ਮਾਨੁਸੀ
 ਮਾਨੁਸੀ)

" ਤਕਾ ਸਾ ਮਾਨੁਸੀ ਕਾਏ ਕਾਏ ਸਾਨੁਸਿਰੇ

ਮਾਨੁਸੀ ਕਾਏ ਕਾਏ ਤਿਸ ਪੀੜੇ ਮਾਨੁਸੀ

(ਮਾਨੁਸੀ ਮਾਨੁਸੀ ਮਾਨੁਸੀ)

ਮਾਨੁਸੀ ਮਾਨੁਸੀ ਮਾਨੁਸੀ ਮਾਨੁਸੀ

ਸਾਥੇ ਚੰਦੇ ਚੰਦੇ ਜਾਨ / ਘਰੁ ਤੁਖ ਕੁਪ ਘਰੁ ਜਾਨ
 ਦਿਨੁ ਫਲੇ ਚੰਦੇ ਜਾਨੇ ਘਰੁ ਚੰਦੇ ਚੰਦੇ ਜਾਨ
 ਦਿਨੁ ਕਰੇ ਮੇ ਘਰੁ ਘਰੁ ਘਰੁ ਦਿਨੁ ਘਰੁ ਘਰੁ
 ਸਿੰਦਰੀ ਕੋਠੇ ਤੇ ਸਭਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਘਰੁ ਦਿਨੁ ਜਾ
 ਕੇ, ਘਰੁ ਘਰੁ ਘਰੁ, ਸਭਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਘਰੁ ਘਰੁ
 ਸੀਦਰ ਦੇਣੁ ਘਰੁ ਲਿਖਤੁ ਘਰੁ ਸੁਲਿਖਾ ਕੇ
 ਤੇ ਘਰੁ ਦਿਨੁ ਘਰੁ ਦਿਨੁ ਘਰੁ ਘਰੁ ਜਾਨੇ ।

ਘਰੁ ਘਰੁ ਸਭਿਗੁਰੂ ਜੀ ਘਰੁ
 ਦਿਨੁ ਜਾ ਕੇ ਘਰੁ ਘਰੁ ਘਰੁ ਘਰੁ ਘਰੁ
 ਸਭਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸਭਿਗੁਰੂ ਘਰੁ ਘਰੁ
 ਤਿਠੇ ਘਰੁ ਘਰੁ ਘਰੁ ਘਰੁ ਘਰੁ ਘਰੁ
 ਦਿਨੁ ਘਰੁ ਘਰੁ ਘਰੁ ਦਿਨੁ, ਘਰੁ, ਘਰੁ
 ਘਰੁ ਘਰੁ ਘਰੁ ਘਰੁ ਘਰੁ ਘਰੁ ਘਰੁ
 ਦੇ ਘਰੁ ਘਰੁ ਘਰੁ ਘਰੁ ਘਰੁ ਘਰੁ ਘਰੁ
 ਸੀ ਦੀ ਘਰੁ ਦਿਨੁ ਜਾਨੇ ਤੇ ਘਰੁ ਘਰੁ ਦੀ
 ਘਰੁ ਘਰੁ ਘਰੁ ਘਰੁ ਘਰੁ ਘਰੁ ਘਰੁ ।

ਘਰੁ ਘਰੁ ਘਰੁ ਘਰੁ ਘਰੁ ਘਰੁ ।

ਘਰੁ ਘਰੁ ਘਰੁ ਘਰੁ ਘਰੁ ਘਰੁ ।

ਘਰੁ ਘਰੁ ਘਰੁ ਘਰੁ ਘਰੁ ਘਰੁ
 (ਘਰੁ ਘਰੁ ਘਰੁ ਘਰੁ ਘਰੁ ਘਰੁ)

ਭਾਵਨਾ ਗੰਢਾ ਦਿਖ ਜਿਥੇ ਤੇਰੇ ਜਗੀਰ ਹੈ
ਸੋਭਾ ਤੂੰ ਦਰਖਾਇਓ ਫਾਇਰੇ ਜੋਗੇ ਸਿੰਗਾਰ ਦਿਖ ਪਰਥਾ
ਦੇਖੇ ਹੋ।

ਪ੍ਰਸੰਨ ਜਗਤ ਜਗਿ ਮੰਗਤ ਅਪਾਰਦਾਨ ।
ਜਾਗਤ ਜਾਗਤ ਕੇਸ ਪਾਸੁ ਕੇ ਜਾਗਤਯੋ ।
ਮੰਗਤਯੋ ਤੁਧੁ ਦਿਖਿ ਪ੍ਰਸੰਨਦਾਨ ਹੋਗ ।
ਕੋਸਲ ਕੋਸਲਿ ਰੋਗ ਰੋਗ ਰਿਗਤਯੋ ।
ਘੋਰਾ ਹੋਗ ਮਿਦੁਰਾਗ ਰਿਗਤ ਹੋਗ ।
ਪਰ ਪਰ ਪਛਿਦੁਤ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰੀਤਪਾਰਯੋ ।
ਕੋਸ ਰਾਗ ਜਾਗਤਯੋ ਕੋਸ ਕੋਸ ਰਾਗੇ ।
ਦਿਖਿ ਦਿਖਿ ਜੋਗੇ ਸਿੰਗਾਰ ਸਿੰਗਾਰਯੋ ।
(ਰਸਿਕ ਸਿੰਘ)

ਦਿਖ ਕਦੀ ਨੇਹ ਦਿਖ ਪ੍ਰਥਾ ਦਿਖਤੀ ਹੈ
ਜੋਗੇ ਸਿੰਗਾਰ ਘਾਸਾ ਦਿਖ ਪਰਥਾ (ਭਿਖਾਰੀ)

ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰੀਤ ਜਾਗੇ ਗੀਤ
ਰਿਗਤ ਘੋਰਾ ਹੋਗ ;
ਹੋਗ ਗੰਢਾ ਜੀਗਤ ਜਾਗੇ
ਗਾਗੇ (ਭਿਖਾਰੀ) ਪ੍ਰਥਾ ਹੋਗ ।
ਗਾਗੇ (ਭਿਖਾਰੀ) ਪ੍ਰਥਾ ਹੋਗ ।
ਦਿਖਾ ਮੰਗਤ ਪ੍ਰੀਤ ਜੋਗੇ ।
ਕੀਰੀ ਘਰਾ ਪ੍ਰਥਾ ਰਿਗਤ
ਜਾਗੇ (ਭਿਖਾਰੀ) ਗੰਢਾ ਹੋਗ
'ਭੁਗਦਤ' ਰਿਗਤ ਰਿਗਤ ।
ਜੋਗੇ ਸਿੰਗਾਰ ਜੋਗੇ
ਭਾਂ ਪੇ ਦੋ ਪ੍ਰੀਤ ॥

ਭੁਗਦਤ ਕਦੀ ਨੇਹ ਦਿਖਤੀ ਹੈ ਭਿਖਾਰੀ
ਜੋਗੇ ਸਿੰਗਾਰ ਕੋਸ ਦਾਸੇ ਰਿਖਿਯਾ ਹੈ ॥

ਗੁਰ ਪਾਉ ਹਿਰ ਬਿਖਰੇ ਤਾਹ ਚਿੰ ਜੰਗਾਹ ਚਿੰ ਪਾਉ
 ਬਿਖਰੇ ਤਾਹ ਜਿਹ ਚਿੰ ਪਾਉ ਪਰਮੇਸਰ ਤਾ ਲਿਖਾਪ
 ਤਾ ਚਿੰ ਤਾਹ ਪਰਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਰਮ ਚਿੰ ਪਾਉ ਤਾ
 ਜੰਗਾਹ ਤਾ ਕੀਤ ਜਾਏ, ਅੰਗਿਤ ਜਾਹ ਤਾ ਲਿਖਾਪ
 ਤਾ ਕੀਤ ਜਾਏ, ਸਾਧਨੇਤ ਹਿਰ ਮਾਏ ਪਰਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ
 ਰਹਸਾ ਹਿਰ ਮਾਏ ਪਰਿਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾ ਰਹਾ। ਤਾ ਪਰਿਗੁਰੂ
 ਕੀਤ ਚਿੰ, ਜੰਗਾਹ ਹਿਰ ਮਾਏ ਪਰਮੇਸਰ ਤਾ ਜੰਗਾਹ ਤਾ
 ਕੀਤ ਤਾ ਪਾਟ ਕੀਤ ਜਾਹ, ਤਾ ਪਰਮੇਸਰ ਤਾ ਕੀਤ ਤਾ
 ਕੀਤ ਜਾਏ, ਤਾ ਪਰਮੇਸਰ ਅੰਗਿਤ ਜਾਹ ਤਾ ਲਿਖਾਪ
 ਜਾਹ, ਪਰ ਹਿਰ ਲਿਖਾਪ ਮਾਏ, ਲਿਖ ਬਿਖਰੇ ਤਾ
 ਹਿਰ ਬਿਖਰੇ ਤਾ ਕੀਤ ਮਾਏ, ਜਿਹ ਬਿਖਰੇ ਤਾ
 ਮਾਏ ਪਾਉ ਪਾਉ, ਜਿਹ, ਜਾਹ ਤਾ ਕੀਤ, ਮਾਏ
 ਤਾ ਕੀਤ ਤਾ ਕੀਤ ਕੀਤ ਮਾਏ, ਜਾਹ ਤਾ ਕੀਤ ਤਾ
 ਕੀਤ ਤਾ ਕੀਤ ਮਾਏ, ਜਾਹ ਤਾ ਕੀਤ ਤਾ
 ਕੀਤ ਮਾਏ, ਜਿਹ ਮਾਏ ਲਿਖਾਪ ਤਾ ਕੀਤ
 ਰਹਸਾ ਹਿਰ ਕੀਤ ਤਾ ਕੀਤ, ਮਾਏ, ਪਰਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ

ਕੀ ਪਰਿਗੁਰੂ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀਤ ਕੀ
 ਮਾਏ ਪਾਉ ਪਾਉ, ਤਾ ਕੀਤ ਕੀਤ ਤਾ ਕੀਤ
 ਪਰਿਗੁਰੂ ਤਾ ਜੰਗਾਹ ਕੀਤ ਮਿਥੇ ਤਾ ਕੀਤ
 ਪਾਉ, ਕੀਤ ਹਿਰ ਕੀਤ ਕੀਤ ਲਿਖਾਪ ਕੀਤ ਕੀਤ
 ਜਾਏ, ਜੰਗਾਹ ਜੰਗਾਹ ਕੀਤ ਕੀਤ ਜਾਹ, ਤਾ ਮਾਏ
 ਹਿਰ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀਤ ਮਾਏ ਜਾਏ, ਤਾ ਕੀਤ ਕੀਤ
 ਪਰਿਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਉ ਹਿਰ ਮਾਏ ਪਾਉ, ਤਾ ਕੀਤ
 ਕੀਤ ਕੀਤ ਪਾਉ ਤਾ ਕੀਤ, ਮਾਏ, ਪਰਿਗੁਰੂ ਜੀ
 ਤਾ ਲਿਖਾਪ ਜਾਹ ਜੰਗਾਹ ਲਿਖਾਪ ਕੀਤ ਜਾਹ ਤਾ
 ਲਿਖੀ ਜਾਹ ਤਾ ਕੀਤ ਲਿਖਾਪ ਤਾ।
 ਕੀਤ ਕੀਤ ਤਾ ਤਾ ਕੀਤ ਕੀਤ ਲਿਖਾਪ।
 ਕੀਤ ਕੀਤ ਜੰਗਾਹ ਕੀਤ ਮਾਏ ਪਾਉ।

ਤੇ ਅਭਿ ਮਾਦੇ ਕੰਤੁ ਤੇ ਬਾਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਆਂ ।
 ④ ਗੁਰਿ ਕੇ ਕੰਤੁ ਬਾਭੁ ਜੀਗਾਹੁ ਜਾਂਤੁ ਬਿਗਾਹੁ ਜਾਈਆਂ ।
 (ਗੁਰੂ ਮਾਮ ਪਾਮ ੧੩੬੯)

⑤ (ਕਾਈ/ਦੀਰ ਲਿੰਗ ਤੀ ਜਿਥੇ ਤੇ ਜਿ 'ਗੁਰਿ' ਦੀ ਅਭਿਗੁਰੂ ਅਭਿਗਾਹੁ ਦੇਹ ਤੀ/ਦੀ ਜਾਈ/ਤਾ ਜਾਮ ਕੀ/ਤੇ ਇਹ ਜਾਨੇ-ਗਾ ਜੀਗਾਹੁ ਦਾਖਤੁ ਮਾਮਾਈ ਜਾਈ ਹੈ ਜਾਮਾਕਾਇਹ ਦਾਖਤੁ ਜਿਲਿਮਾ ਤੇ ।)

ਅਭਿਗੁਰੂ ਤੇ ਤੁਹਾਨਾ ਕੰਤੁ ਗਾਹੁ ਜਿ ਜਿਥੇ ਜੀਵ ਲਿਖੀ ਹੈ ਤਿਥੇ ਪਾਹੁ ਦਿਖ ਪੂਰੁ ਪਾਈ ਦੱਸ ਜਾਨੇ ਤੇ ਤੇ ਦੋਹੇ ਭਾਗੁ ਕਾਈ ਲਿਖੀ ਹੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਮਾਤਮਾ ਜੀਵਨ ਕਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਤੇ ਜਾਗੁ ਉਦਮ, ਅਭਿਗਾਹੁ ਜੀਗਾਹੁ ਕਿਹਾ ਹੈ ਮਾਭਿਗਾਹੁ ਜਗਾਨੂੰ, ਕਿਹਾ ਜੀਵ ਲਿਖਤਾ ਅਭਿਗਾਹੁ ਕਾਈ ਮਾਮਾ ਜਾਗਾਨੂੰ, ਕਿਹਾ ਜੀਵ ਜਾਗਾਹੁ ਦੀ ਜੰਗਲਿ ਦਿਖ ਰਹਿ ਕੇ ਤੇ ਤੇ ਕੀ ਪੁਰਬਿੰਗ ਰਹਿਤ ਤੇ ਕੇ ਪੂਰੁ ਬਰਨ ਦਿਖ ਜੀਗਾਹੁ ਤੇ ਜਾਈ ਤਾਂ, ਜੇ ਮਾਮ ਦਿਖ ਲਿਖਾਮ ਦੀ ਪੁਰਬਿੰਗ ਮਾਮ ਪੂਰੀ ਤੇ ਜਾਈ ਹੈ । ਤੇ ਕੀਕੀ, ਜੇਹੇ ਤਿਥੇ ਪਾਹੁ ਦਿਖ ਅਭਿਗਾਹੁ, ਮਾਮਾ ਮਾਤਮਾ ਅਭਿਗਾਹੁ ਕੀ ਮਾਮ ਜਾਗਾਨੂੰ ਤੇਹੇ ਗਾਹੁ ਦਿਖ ਮੋਕੀ ਮਾਮ ਪੂਰੀ ਤੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ।

ਜਿਹੁ ਪਾਹਿ ਦਰਿਆ ਕੰਤੁ ਜਾਂ ਦਫ਼ਤਰਾਗੇ ।
 ਤਿਹੁ ਅਭਿਗਾਹੁ ਤੁਹਾ ਜੀਗਾਹੁ ਜਾਈ ਜੋਗਾਗੇ ।
 ਕੀ ਪਾਈ ਤੇਹੇ ਅਭਿਗਾਹੁ ਮਾਮ ਪੁਰਬਿੰਗਾਂ
 ਗੁਰਿ ਕੇ ਅਭਿ ਮਾਦਿਆ ਕੰਤੁ ਤੇ ਬਾਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਆਂ ।
 (ਗੁਰੂ ਮਾਮ ਪਾਮ ੧੩੭੦)

ਅਭਿਗਾਹੁ ਜੀਗਾਹੁ ਤਾਂ ਜੀਵ ਲਿਖੀ ਤਾਂ ਜਾਂਤੁ ਅਭਿਗਾਹੁ ਕੀ ਹੈ ਲਿਖ ਕੇ ਅਭਿਗਾਹੁ ਜਾਮ ਲਿਖਾਹੁ ਕਰਨਾ ਤੀ ਹੈ ।

ਭਗਤ ਕਾਈ ਤੀ ਮਾਮਾਈ ਕਾਈ

ਦਿਓ ਦਰਸਾਏ ਤੇ ਕਿ ਕੀਦ ਦਿਖਾਈ ਤੇ ਪਤੀ/ਪੁਤ੍ਰ ਤੇ
ਲਿਖਲੁ ਕਰੀ/ਪੁਤ੍ਰ ਤੇ ਲਿਖਾਓ ਸਾਇਆ ਤੇ ਪਾ
ਜਗਤ ਦੇ ਪਾਸਰ ਮਾਤ੍ਰ ਪਤੀ ਕੀ ਕੀਦ-ਦਿਖਾਈ ਤੇ
ਲਿਖੇ ਜੀ।

ਕੀਤਿ ਲਿਖਾਓ ਲਿਖਾਓ ਕੇ ਤਾਈ।
ਤਹਿ ਨ ਲਿਖੇ ਜਗਜੀਤ ਗੁਰਾਈ। ੨।
(ਪਾ ੪੨੩)

ਕੀਦ ਦਿਖਾਈ ਤੇ ਪਾਸਾਤਾ ਪਸਾਤਾ ਤੇ
ਤੇ ਕੀਦ ਦਿਖਾਈ ਦਿਖਾਈ ਤੇ ਪਾਸਾਤਾ ਜੀ ਦਰੀ
ਤੇ ਪਾਸਾਤਾ ਪਸਾਤਾ ਤੇ ਪਾਸਾਤਾ ਤੇ ਪਾਸਾਤਾ
ਕੀਤਿ ਪਾਸਾਤਾ ਪਤੀ ਪਾਸਾਤਾ ਦਰੀ ਤੇ
ਕੀਦ ਦਿਖਾਈ ਪਾਸਾਤਾ ਤੇ ਪਾਸਾਤਾ ਪਾਸਾਤਾ ਤੇ।
ਤਹਿ ਪਾਸਾਤਾ ਪਾਸਾਤਾ ਤੇ ਪਾਸਾਤਾ ਪਾਸਾਤਾ।
ਪਾਸਾਤਾ ਪਾਸਾਤਾ, ਤੇ ਪਾਸਾਤਾ ਪਾਸਾਤਾ।
ਕੀਦ ਦਿਖਾਈ ਤੇ ਪਾਸਾਤਾ ਪਤੀ ਤੇ ਪਾਸਾਤਾ
ਦਿਖਾਈ ਤੇ ਪਾਸਾਤਾ ਤੇ ਪਾਸਾਤਾ ਤੇ ਪਾਸਾਤਾ
ਪਾਸਾਤਾ ਪਤੀ ਤੇ ਲਿਖਲੁ ਪਾਸਾਤਾ ਪਾਸਾਤਾ ਤੇ।

ਪਾਸਾਤਾ ਪਾਸਾਤਾ ਪਾਸਾਤਾ ਪਾਸਾਤਾ।
ਪਾਸਾਤਾ ਪਾਸਾਤਾ, ਤੇ ਲਿਖਲੁ ਪਾਸਾਤਾ। ੨।

ਕੀਤਿ ਕੀਤਿ ਕੀਤਿ ਕੀਤਿ ਕੀਤਿ ਕੀਤਿ ਕੀਤਿ
ਤੇ ਕੀਤਿ ਕੀਤਿ ਕੀਤਿ ਕੀਤਿ ਕੀਤਿ ਕੀਤਿ ਕੀਤਿ
ਪਾਸਾਤਾ ਪਤੀ ਤੇ ਲਿਖਲੁ ਪਾਸਾਤਾ ਪਾਸਾਤਾ ਤੇ
ਕੀਤਿ ਕੀਤਿ ਕੀਤਿ ਕੀਤਿ ਕੀਤਿ ਕੀਤਿ ਕੀਤਿ।

ਪਾਸਾਤਾ ਪਾਸਾਤਾ ਤੇ ਪਾਸਾਤਾ ਪਾਸਾਤਾ।
ਕੀਤਿ ਕੀਤਿ ਕੀਤਿ ਕੀਤਿ ਕੀਤਿ ਕੀਤਿ ਕੀਤਿ। ੩।
(ਪਾਸਾਤਾ ਪਾਸਾਤਾ ਪਾਸਾਤਾ ਪਾਸਾਤਾ)

ਕੀਤਿ ਕੀਤਿ ਕੀਤਿ ਕੀਤਿ ਕੀਤਿ ਕੀਤਿ ਕੀਤਿ
ਪਾਸਾਤਾ ਪਾਸਾਤਾ ਕੀਤਿ ਕੀਤਿ ਕੀਤਿ ਕੀਤਿ
ਕੀਤਿ ਕੀਤਿ ਕੀਤਿ ਕੀਤਿ ਕੀਤਿ ਕੀਤਿ ਕੀਤਿ।

ਰਾਜ

ਜਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਰਹਸ ਦਿਖ ਰਹਿਣ
 ੨- ਯੁਕਤਾ ਜਾਨਿਸੁ ਤੂੰ ਜੀ ਲਿਖਤ। ਜੇ ੨੦ ਜਤਿਗੁਰੂ
 ਜੀ ਦੇ ੨੦ ਰਹਸ ਦਿਖ ਰਹਿਣ ੨ ਯੁਕਤਾ ਪਰਾਪਤ ਜੀ
 ਤੇ ਜਾਣੇ ਤੂੰ ਜਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ੨ ਪਾਤਕ ਘਟਕ
 ਘਟਕ ਦੀ ਮੁਖਰਜ ਹੈ। ਜਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਵਾਲੀ
 ਜਾਣੇ ਪਰਾਪਤ ਤੇ ਜਾਣੇ ਜੀਵਾਤਮਾ ਕਿ ਭਿਰਤ ਹੈ।
 " ਦੀਸਾਨੁ ਤੇਜਾ ਮੇਰੇ ਆਖੁਸਾ।

ਗੁਰਮੁਖੇ ਹਰਿ ਪਾਇਸਾ।"

ਭੇਰ ਤੇ ਪਰਾਪਤ ਤੇ ਹਿਰੇ ਦਿਖੇ ਅਗਿਆਨੁ ੨
 ਅੰਧੇਰ ਬਣਿਆ ਜਾਨੇ ਤੇ ਤੇ ਹਿਰੇ ਅੰਦਰ ਗਿਆਨ
 ਪਰਾਪਤ ਤੇ ਜਾਣੇ ਹੈ।

" ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰ ਬਣਿਆ

ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਚਿਤ ਘਸਾਇਆ ॥

ਬਣਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ, ਅੰਧੇਰ ਬਣਿਆ,

~~ਗੁਰ~~ ਹਰਿ ਰਤਨ ਪਰਾਪਤ ਰਾਖ ॥

ਜਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਆਖੇ ਗਿਆਨ ਤੇ ਜੀ ਅੰਦਰ ਰਾਖ
 ਗਿਆਨ ਹਿਰੀ ਤੇ ਤੇ ਜਾਣੇ ਤੇ ਰਾਖ ਹੋਰ ਤੇ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਪਰਾਪਤ
 ਤੇ ਪਾਇਤ ਅਗਿਆਨ ਰਾਖ, ਹੁਪੀ ਸੀਮਤ ~~ਗੁਰ~~ ਰਤਨ
 ਗਿਆਨ ਜਾਣੇ ਦੇ ਰਾਖ ਰਾਖ ੨ ਅਗਿਆਨ ਰਾਖ ਦੇ
 ਰਾਖ ਹਿਰੀ ੨ ਰੇਖਾ ਹੋਰ ਤੇ ~~ਗਿਆਨ~~ ਹੈ। ਹਿਰੀ ੨
 ਹੋਰ ਰਾਖ ਤੇ ਗਿਆਨ ਹੈ ਤੇ ਜਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਆਖੇ ਰੇ
 ਗਿਆਨ ਤੇ ~~ਗੁਰ~~ ਰਾਖ ਰਾਖ ਰਾਖ ਦੀ ਰਾਖ ਤੇ ਗਿਆਨ ਹੈ।

" ਹਿਰੀ ਰੇਖਾ ਗਿਆਨ ਰਾਖ ਰਾਖ,

ਆਪੁ ਆਪੁ ਗੁਰਮੁਖੀ ਰਾਖ ॥

ਅਗਿਆਨ ਪ੍ਰਚਿਤ ਰੇਖਾ ਪਾਇਸਾ ਅਗਿਆਨੀ

੨ ਕਰੇ ਮੇਰੇ ੨ ਪਾਇਸਾ।

(ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਪਾਇਸਾ)

ਪਦਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਨੂੰ ਲਿਖ
 ਲਿਖ ਕੇ ਹਿਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਘਾਟ ਨੂੰ ਲਿਖ ਨੂੰ ਭਿੰਨ
 ਅਰਦਿਸ਼ ਸੀਦਾ ਪੁਰੀ ਨੂੰ ਲਿਖ ਨੂੰ ਤੇ ਪੰਥੇ ਅਰ
 ਘਾਟ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅਰ ਦੀ ਅਰਾਮਾਤਾ ਅਰਦਿਸ਼
 ਜੀ ਹਾ ਅਦਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਹਿਰੇ ਕਿਰੀ
 ਦਸਾ ਲਿਖ ਨੂੰ।

“ ਹਿ ਅੰਤ ਪੰਥੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਹਿ ਕਾ ਲਿਖਿ ਕੇਵ ਪੁੰਦੀ।
 ਪੰਦਕੜੇ ਹਿ ਅੰਤ ਪੁੰਦੀ
 ਦਿਸਿ ਸਾਹੁੰਦੈ ਕਰੀ ਪੁੰਦੀ॥
 ਸਾਹੁੰਦੈ ਦਿਸਿ ਕਰੀ ਪੁੰਦੀ
 ਲਿਖਿ ਪੰਦਕੜੇ ਨਾਮੁ ਸਮਾਧਿ॥

ਅਰਾਮਾਤਾ ਅਰਦਿਸ਼ ਜੀ ਹਾ ਅਰਦਿਸ਼
 ਕੇਵਿਲ ਅਦਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਲਿਖਾਰ ਕੜੇ
 ਹਰ ਪੁੰਥ ਦੇ ਨਾਮ ਲਿਖ ਕੇ, ਹਰ ਪੁੰਥ ਦੀ ਪੰਥ
 ਕਰ ਦੇ ਨਾਮ ਹਿਰਾ ਅਰਦਿਤ ਜੀ ਅਦਿਤ ਦੇ ਨਾਮ
 ਨੂੰ ਲਿਖ ਕਰ ਸੀਦਾਤਾ ਲਿਖਾਰੀ ਅਪਣੇ
 ਲਿਖ ਜੀ ਨਾਮ ਦਾਸ ਦੀ ਨਾਮ ਕਰਦੀ ਨੂੰ ਕਿ
 ਲਿਖਾਰ ਤਰ ਨੀ ਲਿਖਾਰੀ ਅਰਦ ਨੂੰ ਹਰ
 ਕੇਵੀ ਦਾਸ ਨੀ ਲਿਖਿ ਜਾਨ।

“ ਹਿ ਪੁੰਥ ਪੰਥੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਹਿ ਦੇਵਾ ਦਾਸ ਪੰਥੇ ॥

~~ਹਿ ਅੰਤ ਪੁੰਦੀ~~

ਹਿ ਕਪੜੇ ਹਿ ਲੋਕ ਦੇਵਾ
 ਲਿਖਿ ਅਰਦੈ ਪੰਥ ਕਾਨੇ ॥

ਪੰਥ ॥

ਸ੍ਰੀ ਜਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਰਾਜ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਲੀ
ਦੁਆਰਾ, ~~ਇਹ~~ ਇਹ ਪਿਛਤ ਆਪਣੇ ਰਾਮ ਸਿਰ
ਦਾਸੀ ਜਤਿਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਜਿਹਨਾਂ ਇਹ ਬਹਿਰੇ ਦਾਸੀ
ਜਤਿਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਬਿਪਰੇਸ਼ ਨੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਦਾਸੀ
ਅਧਿਆਪਕ ਸੀਦਾ ਦਾਸੀ, ਜਦੋਂ ਸੁਰ ਪਿਆਰ ਪੁੰਨ
ਜਿਹਨਾਂ, ਦਇਆ, ਬਿਸਾ, ਖੀਰਕ, ਲਿਠਾਪ ਪਤਨਿ
ਜੀਤਤ, ਜਾਂਤੀ, ਜਾਂਤੀ, ਬੋਧੇ ਅਦਿਕ ਗੁਣ ਕਰਪੁਰ
ਜਿਹਨਾਂ ਜੇਹੀ ਦਿਖਤੀ ਰਹਿਦੀ ਨੂੰ ਜੇਹੀ
ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਸਿਰ ਸ੍ਰੀ ਤੇ ਦਿਖਾ ਦਿੱਤੇ ਸ੍ਰੀ. ਰਾਮ
ਦਾਸੀ ਅਰਜ ਕਰਦੀ ਨੂੰ ਕਿ ਨੂੰ ਜੇਹੇ ਕਰੇ ਅਸੀਰ
ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦੁਸਿਆਰੀ ਰਾਜ ਦੀ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀ
ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਰਦੇ ਕਰੇ ਦੀ ਤੇ ਨਹੀ ਕਿਸੇ ਗਿਲੇਬੰਦ
ਦੀ, ਸੀਤਿਕਿ ਇਹ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਰਾਜ ਤਾਂ ਅਦਿਕ
ਦੇ ਆਪਣੇ ਤੇਰੇ ਰਾ. ਅਜਿਹਾ ~~ਕੋਈ~~ ਰਾਜ
ਤਾਂ ਕੁਝ ਨੂੰ, ਇਹ ਇਹ ਰਾਜ ਨੂੰ. ਤੇਰੇ ਰਾਜਾ
ਨੂੰ, ਇਹ ਅਦਿਕ ਦੇ ਪਾਖੰਡ ਦੇ ਰਾਜ ਤੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ
ਕੋਰ ਤੇ ਰਾਜ ਤੇ, ਕਰਦ, ਦਿਕਾਰ ਨੀ ਭਿਖਰੇ ਰਾ.
ਜੇ ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਰਾਜ. ਤੇ ਰਾਜ ਦੀ
ਕੰਮ ਨੂੰ ਜੇਹੇ ਅਰਜ ਪੁਰਖ ਨੇ ਦਿਖਾ ਕੀਤ
ਤੇਰੇ, ਸ੍ਰੀ ਜਤਿਗੁਰੂ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸ੍ਰੀ ਤੇ ਰਾਜੀ
ਦੁਆਰਾ ਕੁਝੀ ਕਰਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅਧਿਆਪਕ ਨੂੰ
ਤੇ ਪਰਮ. ਆਪਣੇ ਜਤਿਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਤੇ ਅਧਿਆਪਕ
ਤੇਰੇ ਤੇ ਜਿਸ ਦਾਸੀ ਨਿਖਿਲਾ ਨੂੰ.

“ ~~ਕੋਈ~~ ਪਿਆਰ
ਦੇ ਰਾਜ ਰਾਜ ਰਾਜ
ਪਰ ਪਰ ਹੀ ਪਿਆਰੀ ਸੀਤੀ।

ਜਗਤੀ ਰੋਧੀ ਦਿਖਤੀ ਆਪਣੇ
ਆਪਣੇ ਤੇ ਦਿਖੇ ਅੰਗਿਤ ਰਾਮ ਦੀ ਫਾਤ ਤੀ ਰਾਜ
ਦਿਖੇ ਅੰਗਤੀ ਤੇ, ਅੰਗਿਤੀ ਤੇ ਫਾਤ ਰਾਮ ।

॥ ਜੋ ਜੋ ਰੋਧੀ ਰਾਜ ਅੰਗਿਤ
ਜੋ ਅੰਗਿਤੀ ਰਾਜ ਦਿਖਾਇਆ ॥

ਯੋ ਰੋਧੀ ਜੋ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ
ਦਿਖੇ ਰਾਜ ਤੇ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ।

ਜਿਸ ਪ੍ਰਤਿਪਾਤੀ ਰੋਧੀ ਦਿਖਤੀ ਤੇ ਅੰਗਿਤੀ ਰਾਜ ਪ੍ਰਤਿਪਾਤੀ
ਅੰਗਿਤੀ ਰਾਜ, ਰਾਜ, ਰਾਜ ਦਿਖੇ ਅੰਗਿਤੀ ਤੇ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ਰਾਜ
ਅੰਗਿਤੀ ਰਾਜ ਤੇ ਦਿਖੇ ਰਾਜ, ਅੰਗਿਤੀ ਅੰਗਿਤੀ ਰਾਜ, ਦਿਖੇ
ਤੇ ਰਾਜ ਦਿਖੇ ਦਿਖੇ ਅੰਗਿਤੀ ਤੇ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ਰਾਜ ਦਿਖੇ
ਰਾਜ ਤੇ ਰਾਜ ਦਿਖੇ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ।

ਪ੍ਰਤਿਪਾਤੀ ਅੰਗਿਤੀ ਰਾਜ ਰਾਜ ਅੰਗਿਤੀ
ਜਿਸ ਦੀ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ਰਾਜ ਰਾਜ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ।

॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਤੀ ਰਾਜ ਰਾਜ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ।
ਦਿਖੇ ਰਾਜ ਰਾਜ ਰਾਜ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ।

॥ ਰੋਧੀ ਰਾਜ ਰਾਜ ਰਾਜ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ।
ਰੋਧੀ ਰਾਜ ਰਾਜ ਰਾਜ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ॥

ਜੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਤੀ ਰਾਜ ਰਾਜ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ
ਦਿਖੇ ਰਾਜ ਰਾਜ ਰਾਜ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ॥੪॥

(ਸਿ. ਰਾਜ ਰੋਧੀ ਰਾਜ ਰੋਧੀ ੧੨)

ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਤੇ ਦਿਖੇ ਰਾਜ ਰਾਜ ਰਾਜ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ
ਰੋਧੀ ਰਾਜ ਰਾਜ ਰਾਜ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ
ਰੋਧੀ ਰਾਜ ਰਾਜ ਰਾਜ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ
ਰੋਧੀ ਰਾਜ ਰਾਜ ਰਾਜ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ
ਰੋਧੀ ਰਾਜ ਰਾਜ ਰਾਜ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ

ਜਿਸ ਰਾਜ ਰਾਜ ਰਾਜ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ
ਰੋਧੀ ਰਾਜ ਰਾਜ ਰਾਜ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ ਰੋਧੀ

ੴ ਸਾਨੂੰ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮਝਦੀਆਂ
 ਹਨ, ਕੀਤੀਆਂ ਅੰਧਿਕ ਸਾਨੂੰ ਦੇ ਲਿਖਣਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਹੀ
 ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਸਾਨੂੰ
 ਅੰਧਿਕ ਸਾਨੂੰ ਲਿਖਣਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਹੀ
 ਸਾਨੂੰ ਸਾਂਝੀ ਸਾਨੂੰ ਲਿਖ ਸਾਂਝੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਲਿਖਣਾ ਨੇ
 ਸਾਂਝੇ ਸਾਂਝੇ ਲਿਖਣਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਲਿਖਣਾ ਨੇ।
 ਲਿਖਣਾ ਲਿਖਣਾ ਨੇ। ਅੰਧਿਕ ਸਾਨੂੰ ਹਨ ਲਿਖਣਾ ਨੇ
 ਅੰਧਿਕ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਕੁਝ, ਅੰਧਿਕ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ
 ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਕੁਝ ਨੇ।

ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਕੁਝ ਨੇ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ
 ਲਿਖਣਾ ਨੇ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ
 ਨੇ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ
 ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ

• ਸਾਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ॥

ਲਿਖਣਾ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ॥

• ਸਾਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ॥

ਹੀ ਹੀ ਹੀ ਹੀ ਹੀ ਹੀ ਹੀ ਹੀ

(ਲਿਖਣਾ ਸਾਨੂੰ ਸਾਨੂੰ, ਸਾਨੂੰ ਸਾਨੂੰ)

(ਸਿਮਰਨ ਕੁੜੀ ਦਾਸਤ)

ਮਾਂਰੇ ਦਿਸਾ ਤੇਲ ਤੇ ਮਥੇ ਕੁੜੀ ਤੇ
 ਮਾਂਰੇ ਸੋਧੇ ਘਰ, ਮਾਂਰੇ ਪਤੀ ਦੇ ਘਰ ਚੰਦ ਸਾਲਾ
 ਹੋਣਾ ਹੈ। ਕੁੜੀ ਦਾਸਤੋ ਦਿਵ ਰਾਤ ਜੀਵਨ ਸੁਖ ਤੇ ਸਾਂਦ
 ਹੈ। ਕੁੜੀ ਦਾ ਮਾਂਧੀ ਘਰ ਸੋਧੇ ਘਰ ਤੀ ਹੋਣਾ ਹੈ
 ਪੇਰ ਘਰ ਕੁੜੀ ਦੇ ਘਰ ਪਿਤਾ ਤੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦਿਵ
 ਖਰੇ ਕੁੜੀ ਤੇ ਮਾਂਧੀਆ ਸਾਥੀਆ ਮਾਂਦਾਂ ਤੇ
 ਪਤੀ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਮਾਂਧੀ ਦਾਨਾ ਤੇ। ਕੁੜੀ ਦਾਸਤ
 ਪੈਰ ਤੇ। ਤੇਰੇ ਸੋਧੇ ਕਰਨ ਕਰਨ ਪੈਰ ਤੇ, ਤੇ ਪੇਰ
 ਘਰ ਦੀਆਂ ਸਾਥੀਆ ਮਾਂਦਾਂ ਛੁਡੀਆਂ
 ਪੈਰੀਆਂ ਹਨ। ਕੁੜੀ ਦੇ ਘਰ ਪਿਤਾ ਜੀ ਮਾਂਧੀ
 ਪੈਰੀ ਤੇ ਕੋਈ ਤੇਰੇ, ਸੀਆ ਸਾਥੀਆ ਮਾਂਦਾਂ
 ਛੁਡੇ ਦਾਸਤੋ ਕੋਈਆਂ ਕੋਈਆਂ ਹਨ ਤੇ ਕੋਈ ਰਹੇ
 ਗੁਰ ਮਾਂਧੀਆ ਦਾਸਤੋ ਕੋਈਆਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਤੇਰੇ
 ਸੀਆ ਸਾਥੀਆ ਸਿਖਿਆ ਕੀ ਦਿਤੀਆ ਜਾਂਦੀਆਂ
 ਹਨ। ਦਿਤਾ ਹਰਾਜ ਪਾਠੇ ਸੰਸਾਰ ਦਿਵ ਤੀ ਹੈ। ਦਿਤਾ
 ਲਿਖਿਆ ਕਿਤੇ ਕੁਝ ਕੁ ਪ੍ਰਧਾਨਾ, ਦਿਵ ਸਾਥੀਆ ਮਾਂਦਾਂ
 ਮਾਂਧੀ ਕੋਈ ਤੇ ਦਿਸਾ ਤੇ ਮਥੇ ਦਿਸਾ ਮਥੇ
 ਕੁਝ ਹਰਾਜ ਪਾਠੇ ਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨੇ ਤੇ ਮਾਂਧੀ ਕਰਨ ਦਾਸਤੋ
 ਦਿਸਾ ਮਥੇ ਰਖੇ ਹਨ।

(੧) ਕੁੜੀ ਕੋਈ, ਤੇ ਸੋਧੇ ਦਾਸਤੋ ਕੁੜੀ
 ਦਿਸਾ ਕੋਈ ਤੇ ਘਰ ਮਾਂਧੀ ਤੇ ਤੇ ਦਿਸਾ
 ਤੇ ਮਥੇ ਤੇ ਕੁੜੀ ਸਾਥੀ ਪਤੀ ਰਹੀ
 ਹੀ।

(੨) ਮਾਂਧੀ ਤੇ ਤੇਰੇ ਘਰ ਤੇ ਪਤੀ ਦਾਨਾ
 ਘਰ ਤੀ ਹੈ।

(੩) ਦਿਸਾ ਕੋਈ, ਮਾਂਧੀ ਤੇ ਸਿਖ ਤੇਰੇ
 ਮਾਂਧੀ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੀ ਮਾਂਧੀਆ ਤੇ ਪਾਠੇ
 ਕਰਨ ਹੀ ਤੇ ਤੇ ਮਾਂਧੀ ਤੇ ਮਥੇ ਕੁੜੀ
 ਮਾਂਧੀ ਸੋਧੇ ਘਰ, ਮਾਂਧੀ, ਸੋਧੇ
 ਸੋਧੇ, ਪਤੀ ਤੇ ਤੇਰੇ ਸਾਥੀਆ ਤੇ ਮਾਂਧੀ
 ਪਾਠੇ ਦੀ ਮਾਂਧੀਆ ਤੇ ਪਾਠੇ
 ਕਰਨ ਹੀ।

- (੪) ਐਂ ਘੋਟੀ ਦਿਸਾਨ ਤੇ ਘੋਟੇ ਤੇਰੇ
ਬੇਦਰ ਪਤੀ ਤੇ ਤੇਰੇ ~~ਘੋਟੇ~~ ਘੋਟੇ
ਤੇ ਬਿਸ ਸਾਜ ਤੇ ਮਾਪਣੀ ਜਾਗੀ ਘੋਟੇ
ਜੋ ਪਾਇਲੀ ਤੇ ।
- (੫) ਐਂ ਘੋਟੀ ਮਾਪਣੇ ਪਤੀ ਤੇ ਤੇਰੇ ਦਿਨ
ਬੇਦਰ ਦਾ ਪਾਸਲ ਕਰਨਾ ਦਿਸਤੀ ਦਾ
ਮਾਪਣਾ ਘੋਟੇ ।
- (੬) ਘੋਟੀ ਮਾਪਣੇ ਘੋਟੇ ਪਾਤ ਸਮੇਂ
ਜਿਹਨਾ, ਜੀਹਨਾ ਸਾਜ ਤੇ ਪਿਠਾਸ ਸਾਜ
ਰਹਿਣਾ ਕਰੀਦਾ ਤੇ ।
- (੭) ਘੋਟੀ, ਤੇ ਮਾਪਣੇ ਘੋਟੇ ਪਾਤ ਸਮੇਂ
ਜਿਹਨਾ, ਜੀਹਨਾ ਰਹੀ, ਜਾਂਤੀ ਰਹੀ, ਘੋਟੇ
ਪਾਤ ਬਿਸੇ ਤੇ ਬੇਦਰ ਜਾ ਕਰੀ, ਦਿਨ
ਤੇ ਘੋਟੇ ਬੇਦਰ ਜਾ ਕਰੀ ।
- (੮) ਘੋਟੀ ! ਮਾਪਣੇ ਪਤੀ ਸਾਜ, ਸਦਾ
ਸਾਜ ਕਰੇ ਕੀ ਮਾਪਣਾ ਕਰੀ ਕਰੀ
ਤਾਂ ਪਤੀ ਦਾ ਪਾਤ ਜਾ ਕਰੀ ਘੋਟੇ ਰਹੀ ।
- (੯) ਘੋਟੀ ! ਕਰੀ ਬੇਦਰ ਜਾ ਕਰੀ, ਪਤੀ
ਜਾਂ ਘੋਟੇ ਪਾਤ ਦਾ ਬੇਦੀ ਦੀ ਕਰੀ ਗਰ
ਤੇ ਤਾਂ ਮਾਪਣੇ ਪਾਤ ਰਹਿਣਾ । ਸਦ ਪਾਤ
ਜਾਂਤ ਬਿਤ ਤੇ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਜਿਹਨਾ ਤੇ ਪਿਠਾਸ
ਜਾਂਤੀ ਗਰ ਸਾਜ ਕਰੀ ।
- (੧੦) ਘੋਟੀ ! ਕਰੀ ਬੇਦਰ ਜਾ ਕਰੀ ! ਬਿਸੇ
ਦੀ ਜਿਹਨਾ ਜਾ ਕਰੀ ! ਜਾਂਤੀ ਗਰ ਜਾ ਕਰੀ
- (੧੧) ਐਂ ਘੋਟੀ ! ਤੇਰੇ ਬੇਦਰ ਜਾ ਕਰੀ
ਮਾਪਣੇ ਤੇ ਮਾਪਣੇ ਘੋਟੀ ਦੀ ਕਰੀ
ਜਾਂ ਪਤੀ . ਬੇਦਰ ਮਾਪਣੇ ਪਾਤ ਜਾਂਤੀ
ਜਾਂ ਮਾਪਣੇ ਪਾਤ ਤੇ ਘੋਟੇ ਰਹੀ ॥

(੧੨) ਘੋਟੀ ! ਤੂੰ ਮਾਪਣੇ ਸਾਰੇ ਪਰਦਾਰ
 ੨ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਕਾਰ, ਨਿਮਾਰ, ਸੰਜਮ
 ਤੇ ਸਾਦਧਾਰੀ ਸਾਜ ਕਰੇਂ ਸੀ ।

(੧੩) ਘੋਟੀ !, ਜਗ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਕਾਰ ਕਿਤ
 ਤੇ ਤੇਰੇ ਮਾਪਣੇ ਪਤੀਰੀ ਮਾਮੀਰੀ, ਗੰਢੀਰੀ,
 ਰੁਖ, ਸੁਖ, ਦਿਖ ਦਿਖੇ ਨਿਮ ਸਾਜ ਦੇਹ
 ਤੇਰੇ । ਸਾਰ ਰੱਖੀਂ ਕਰੇ ਦੀ ਮਾਪਣੇ
 ਸਾਜ (ਪਿਤਾ ਤੇ ਮਾਤਾ) ਪਤੀਰੀ ਕਰੇ
 ਦੀ ਤੇ ਰੇਰੀ, ਦਿਖ ਤੇਰੀ ਕੁਰ ਤੇਰੇ ਕੀ
 ਮਾਪਣੇ ਸਾਜ

੧੪ ਘੋਟੀ ! ਮਾਪਣੇ ਸਾਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਮਾਰ
 ਰਿਸਾਦ ਕਰੇ ਮਾਪਣੇ ਪਤੀਰੀ ਮਾਮੀਰੀ
 ਤੇ ਰੇਰੀ, ਦਿਖ ਦਿਖ ਤੇਰੀ ਮਾਪਣੀ
 ਦਿਸਤ ਦੀ ਚੋਰੇ ਪਾਰ ਪਾਰੇ ਕੀ ।

(੧੫) ਘੋਟੀ !, ਜਗ ਸੰਜਮ ੨ ਪਾਰ ਦੀ
 ਦਿਸਤ ਤੇ ਨਿਮਾਰ ਰੱਖੀ । ਕੋਈ ਕੋਈ
 ਸਾਜ ਤੇ ਕਰ ਘੋਟੀ ਨਿਮਾਰੇ ਸਾਜ ਤੇਰੀ
 ਦਿਸਤ ਜਗ ਦਾਸਤ ਤੇ ਜਾਦੀ ਰੱਖੀ ।

(੧੬) ਘੋਟੀ ! ਮਾਪਣੇ ਤੂੰ ਸਾਜ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਕਾਰਤੀਰੀ
 ਦੀ ਰੇਰੀ ਕਿਤ ਤੇ ਨਿਮਾਰ ਤੇ ਘੋਟੀ ਕਿਤੇ
 ਕੋਈ ਕਿਤੀ ਸਾਜ ਕੋਰ ਦਿਖ ਤੇ ਪੰਜਾਦੇ ।

(੧੭) ਜਗ ਸੰਜਮ ਕਰੇ : ਸੁਰਖ ਦੀ ਕਰੀ ।
 ਨਿਮਾਰ, ਘੋਟੀ : ਦੀ ਰੇਰੀ ਘੋਟੀ ਮਾਪਣ
 ਪਤੀਰੀ (ਜਿਥੇ ਤੇਰੇ ਮਾਪੀ ਨਿਮਾਰ ਪਰਪਤ ਤੇਰੇ)

(੧੮) ਜਗ : ਸਾਰ ਤੇ ਸਾਜ, ਸੰਜਮ ਦਾਸ
 ਕਮਤ ਪਾਈ, ਘੋਟੀ ਸਾਜ : ਕਰ
 ਸਾਜ, ਸੰਜਮ ਕਰੇ ਕੀ ਕਮਤ ਤੇ ਪਾਈ ।

(14) ਆਰ ਤੇ ਲਗਾ, ਤੇਜਾ ਰਾਖੀ। ਪਰ
ਕੁਝ ਹੋਰ ਵੇ ਆਖੀ। ਆਰ ਨਾਹ
ਪੁਰਾਣ ਆਖੀ।

(20) ਰੋਸੀ ਕੋਰ ਤੇ ਆਰਾ ਤੇਰਾ
ਦਿਲ ਤੇ ਪੈਦੀ। ਰਾਖੀ ਪਾਯਾਈ। ਰੀ
ਪੁਰਾਣ ਰਾਖੀ।

(22) ਅੰਤਰੁ ਮਾਪਦੇ ਵਿਧਰ ਰੇਦ ਦੀ। ਤੀ
ਪੁਰਾ ਰਾਖੀ। ਕਿਹੇ ਕਿਹੇ ਆਰ ਤੇ
ਕੁਰੇ ਤੇਰੇ। ਮਾਪਦੇ ਪਾਗਾ। ਤੇ
ਰੇ ਕੋਰ ਦੀ ਤੇ ਰਾਖੀ। ਰਿਖ ਰੇ
ਆਰ ਕੁਰਾ ਆਪਣੇ ਰਾਖੀ ਤੇ।

ਮਾਪਦੀ ਦੀ ਤੇ ਰਾਖੀ ਤੇ ਕੁਰਾ ਤੇ ਰਾਖੀ
ਦਿਲਾ ਤੇਰੇ ਵਿਧਿ। ~~ਕਿਹੇ ਰਾਖੀ~~ ਰਿਖੇ ਰਾਖੀ। ਰਿਖੇ
ਰੀ ਪਾਗਾ ਤੇ ਰਾਖੀ ਪਾਗਾ ਰੀ ਤੇ ਰੀ ਮਾਪਦੀ
ਪਾਗਾ ਰੀ ਰਾਖੀ ਰੀ ਤੇ ਰਾਖੀ ਤੇ ਰਿਖੇ ਰਾਖੀ
ਰਿਖੇ ਰਾਖੀ ਰਾਖੀ ਰਾਖੀ ਰਿਖੇ ਰਾਖੀ ਰਾਖੀ
ਰਾਖੀ ਰਿਖੇ ਰਾਖੀ ਰਾਖੀ ਰਾਖੀ ਰਾਖੀ ਰਾਖੀ
ਪੁਰਾਣ ਰਾਖੀ ਰਾਖੀ ਰਾਖੀ ਰਾਖੀ ਰਾਖੀ ਰਾਖੀ

ੴ ਸਤਿਗੁਰੀ। ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਰਾਖੀ।
ਪਤਿ ਰੀ ਰਾਖੀ ਰਾਖੀ ਰਾਖੀ ਰਾਖੀ।
ਪਤਿ ਰਾਖੀ ਰੀ ਰਾਖੀ ਰਾਖੀ।
ਪਤਿ ਰਾਖੀ ਰਾਖੀ ਰਾਖੀ ਰਾਖੀ ਰਾਖੀ।
ਰਾਖੀ ਰਾਖੀ ਰਾਖੀ ਰਾਖੀ ਰਾਖੀ।
ਰਾਖੀ ਰਾਖੀ ਰਾਖੀ ਰਾਖੀ ਰਾਖੀ।
ਰਾਖੀ ਰਾਖੀ ਰਾਖੀ ਰਾਖੀ ਰਾਖੀ।
ਰਾਖੀ ਰਾਖੀ ਰਾਖੀ ਰਾਖੀ ਰਾਖੀ।
ਰਾਖੀ ਰਾਖੀ ਰਾਖੀ ਰਾਖੀ ਰਾਖੀ।
ਰਾਖੀ ਰਾਖੀ ਰਾਖੀ ਰਾਖੀ ਰਾਖੀ।

ਪ੍ਰਾਤ ਚਿਤ ਕਰ ਮੰਗ ਕਰੀਐ ।
 ਗੁਰਬਾਣੀ ਕੇ ਪੁਸ ਤੇ ਰਹੀਐ ।
 ਪੁਸ ਅੰਤ ਦਿਕਾਰ ਨੂੰ ਹੋਈ ।
 ਕੁਝ ਸੰਭਾਰਾ ਜੀਵੇ ਜੋਈ ।
 (ਗੁਰਬਾਣੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧, ਅਧਿ. ੧੯)

ਜੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਲਿਖਿ ਜੀ ਮਾਗਯਾ ਜੀ ਤੇ
 ਦਿਖਤੀਆਂ ਤੇ ਅੰਤ ਕਰਕਿ ਦੇਸੇ ਸੇਰਾ ਆਰੰਭ
 ਦਿਤ ਜੀ ਤੇ ਕਈ ਘਾਟਾ ਰਾਜ ਲਿਖ ਜੀ ਦਿਖ ਮਾਰਗ
 ਰਾਜ ਘੋਰ ਕੀਤਾ ।

॥ ਪ੍ਰਭੇ ਮਤਿਗੁਰੂ ਪੰਥ ਤੇ ਰਾਜ ਦਿੰਦੇ
 ਘਾਟੀ ਘਾਟੀ ਤੇ ਰਹਿਣ ਪੁਰਾਨ ਘੀਘੀ ।
 ਰਾਜ, ਘਾਟ ਦਿਖਾਯਾ ਜਲ ਬੇਧ ਕਰਾ,
 ਘੋਰ, ਗੁਰ, ਸੁਰਾ ਲਿਖ ਘਾਟ ਘੀਘੀ ।
 ਘੋਰ, ਘੋਰ, ਘੋਰ, ਘੋਰ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਤੇ
 ਰਹੀਂ ਪਾਸ ਤੇ ਪੰਥ ਕਰਾਯਾ ਘੀਘੀ ।
 ਰਾਜ, ਘੋਰ ਤੇ ਘਾਟੀਆਂ, ਘੋਰੀਆਂ ਤੇ
 ਘੋਰੀ, ਘੋਰ ਤੇ ਰੇਲੀਂ ਘੋਰੀਆਂ ਘੀਘੀ ।
 ਘੋਰ, ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਰਹੀਂ ਤੇ ਪੁਰਾ ਪਾਣੀ
 ਘੋਰ ਰਾਜ ਤੇ ਦਿਨੁ ਦੀ ਘਾਟ ਘੀਘੀ ।
 ਘੋਰ, ਘੋਰ ਰਾਜ, ਘੋਰ ਰਾਜ ਦਿਤ,
 ਘੋਰ ਰਾਜ ਤੇ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਘੀਘੀ ।
 ਘੋਰੀ ਘਾਟੀ ਰਾਜ, ਘੋਰੀ ਪੁਰਾਣੀ
 ਰਾਜ ਰਾਜ ਰਾਜ ਰਾਜ ਘੀਘੀ ।
 ਘੋਰ ਰਾਜ, ਰਾਜ, ਰਾਜ ਰਾਜ ਰਾਜ,
 ਰਾਜ ਰਾਜ ਰਾਜ ਰਾਜ ਦਿਖਾਯਾ ਘੀਘੀ ।
 ਰਾਜ ਰਾਜ ਲਿਖੀ ਘਾਟੀ ਪੁਰਾਣੀ
 ਘਾਟੀ ਰਾਜ ਰਾਜ ਰਾਜ ਰਾਜ ਘੀਘੀ ।
 ਰਾਜ, ਪੁਰਾਣੀ, ਲਿਖੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਰਾਜ
 ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਰਾਜ ਰਾਜ ਦਿਖਾਯਾ ਘੀਘੀ ।

ਸ੍ਰੀ ਅਭਿਨਾਵੁ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਅਭਿਨਾਵੁ
 ਜੀ ਤੇ ਹੋਇਆ ਦੇਖ ਦਿਖਤੀ ਦਾਖਤੋ ਦਿਖ ਪਰਗਟ
 ਕੀਤੀ ਤੇ ਫਿਰ ਦਿਖਾਓਰ ਘੋਸਲ ਦਾਖੀ, ਫਰਸ਼
 ਦੀਆਂ ਦਾਖੁ ਭਾਗੁ ਬਰਨ ਦਾਖੀ ਦਿਖਤੀ, ਪਤੀ
 ਪਾਤੁ ਤੇ ਨਾਨਕ ਪਿਤਾਪ ਦਾਖਤੋ ਕਮ ਨੀਤੋ ਕਰਦੀ।
 ਦਿਖ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਘੀਘੀ ਮਾ ਪਾਏ ਪਾਤੀ ਤੇ ਕੁਝ
 ਕਰਨ ਦਾਖਤੋ ਪਾਤੁ ਪਾਤੁ ਪਾਤੁ ਘੋਸਲੇ ਕਾਖੀਤੋ ਤੇ
 ਦਿਖਤੀ ਤੇ ਕੋਰੇ ਕੀ ਦਿਕਾਹ ਦੀ ਫਰਸ਼ ਕਾਖੀ ਤੇ
 ਕਰੀਆਂ ਕਾਖੀਦੀਆਂ।

“ ਪਿਰ ਤੇ ਕਾਖੀਆਂ ਮਾਦਦੀ
 ਘੋਸਲੇ ਫਰਸ਼ ਘਾਇ।

(ਸ੍ਰੀ ਅਭਿਨਾਵੁ ਪਾ. ੫੬)

ਸ੍ਰੀ ਮਾਦਿ ਜੇਹਾ ਕਾਖੀਆਂ ਦੀ ਦਿਖ ਘਾਘ ਫਰਸ਼
 ਜੀ ਤੇ ਤੇ ਦੇਵ ਪਾਤੀ ਦੀ ਤੀਘਾ ਦਿਖ ਤੇਰੀ ਤੇ
 ਕਿ ਦਿਖਾਓ ਪਾਤੀ ਤੇ ਮਾਦਦੇ ਦੇਖ ਦਿਖ ਕੋਰੇ ਤੇ ਪਾਤੀ
 ਦਾਖਾਨੁ ਕੀ ਤੇਰੇ, ਦਿਖ ਦਾਖਤੋ ਕੇ ਫਰਸ਼ੀ ਤੇ
 ਦਿਖਤੀ ਦਾਖਤੋ ਦਿਖਾਨੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਤੀ ਤੇ
 ਘਾਤੁ ਤੇ ਤਾਖੀਰ ਕੀਤੀ

“ ਸਿਦਲੁ ਮੁ ਮਾਖਾ, ਅਦਲੁ ਗੁਰੂ,
 ਨਿਰਘਾ ਪਾਤੀਆਂ ਮੰਤ੍ਰੇ।

ਏ ਤੇ ਕੋਰੇ ਦੇਖ ਕਰਿ,
 ਤਾਂ ਦੇਖ ਮਾਦੀ ਕੋਰੇ (੧੨੭)

(ਘਾਈ ਫਰਸ਼ੀ ਮੰਤ੍ਰ ੧੩੪)

ਏ ਕੋਰੇ ਪਾਤੀ ਤੇ ਦੇਖ ਕਰਨ ਦਾਖਤੋ, ਪਿਤਾਪ
 ਸਿਧਿਲੁ ਮਾਖਾ ਤੇ ਪਿਤਾ. ਪਾਤੀਆਂ ਦਿਖ ਗੁਰੂ ਤੇ ਤੇਰੇ
 ਗੁਰੂ ਤੇ ਲਿਖ ਘੋਸਲ, ਦਿਖ ਤੀਘਾ ਤੇ ਗੁਰੂ ਤੇ। ਦਿਖ
 ਤੇਰੇ ਗੁਰੂ ਤੇ ਮਾਦਦੇ ਪਾਤੀ ਤੇ ਦੇਖ ਕਰਨ ਦਾਖਤੋ ਪਾਤੀ
 ਕਰਨੇ ਪੰਦਰੇ ਤੇ।

~~ਸ੍ਰੀ ਅਭਿਨਾਵੁ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਅਭਿਨਾਵੁ~~

ਮੈਂ ਘੀਘੀ ਮਾ ਪਾਏ ਪਾਤੀ ਪਾਤੀਆਂ
 ਤੇ ਸਿਧਿਲੁ ਦਾਖਤੋ ਮਾ ਪਾ ਕਾਦ, ਤੇਰੇ ਮੇਰੇ, ਤੇਰੇ
 ਕਰਨ ਪੰਦਰੇ ਤੇ ਦਿਖ ਤੇ ਦਿਖ ਕੋਰੇ ਤੇਰੇ

ਕੋਈ ਤੋਹ ਕਾਜ਼ਾ ਕੀ ਦਿਖਾਏ ਨੇ । ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਐ
 ਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਦਿਨ ਘਾਂਤ ਤੇ ਸਾਫ਼ ਨੇ ਜਿਸ
 ਕੋਢੇ ਪਾਏ । ਪਰਮਾਤਮਾ, ਜੀਵ ਦਿਖਾਈ ਦੇਸ
 ਮੇਰੇ ਦੀ ਜਿਗਾਤ ਸਾਫ਼ ਦੇਖੇ । ਅਭਿਮਾਨੁ ਸਾਫ਼
 ਦੇਖ ਕੀ ਦਿਖਾ ਦਾਸੇ ਦਿਖ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇਖੇ ਸਾਫ਼
 ਕਰੇ ਸਾ ।

ਮਾਪੁ ਗਦਾਈਐ ਤਾਂ ਸਾ ਪਾਈਐ ;
 ਅਭਿਮਾਨੁ ਕੋਈ ਤਤਕਾਲੀ ।
 ਸਾ ਸਾਫ਼ ਦੇਖੇ ਦੇਖੇ ਨੇ ਦਿਖੇ ਦੇਖੇ ,
 ਕਾਜ਼ਾ ਕੀ ਦਿਖਾਈ ਪਾਈ ।

(ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ. ਪੰਨਾ ੧੨੨)

ਵਿਸਤਰੀ - ਪੁਰਖ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਗੁਣ

ਵਿਸਤਰੀ - ਪੁਰਖ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਤੇ ਸੰਤਿਗੁਰੂ ਜੀ
 ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ, ਸੰਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਆ
 ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਰ ਕੇ, ਆਲੀ ਪਾਂਝੂ ਕੇ, ਸੰਤਿਗੁਰੂ ਜੀ
 ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਆਉਣ ਕੇ, ਸੰਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਗੁਣ ਗਾਣੇ ਤੇ
 ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਦਾਸ ਹੋਣ ਤੇ, ਗੁਰਮਤਿ ਦੇ ਗੁਣ ਦਰਸਾਉਣ
 ਤੇ, ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਰ ਸਾਰੇ ~~ਅੰਤਰ~~ ਅੰਤਰ ਪਰਤੀ
 ਲਿਖੀ ਹੈ, ਅੰਤਰ ਪਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰ ਸਾਰੇ
 ਅੰਤਰ ਵਿਚ ਸਿਖਾਰ ਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਵਿਚ
 ਸਿਖਾਰ ਅੰਤਰ, ਯੋਗ ਯਾਤਰੇ ਵਿਚ ਸਿਖਾਰ ਆ
 ਜਾਣਾ ਹੈ, ਆਲੇ ਪਾਰਿਵਾਰ ਵਿਚ ਅੰਤਰ ਦੀ ਯਾਦ
 ਅੰਤਰ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਯੋਗ ਦੇ ਸਾਰੇ ਯੋਗ ਸਾਰੇ
 ਯੋਗ, ਯੋਗ, ਸਿਰ, ਦਰਸੀ, ਅੰਤਰ ਦੇ ਯੋਗ
 ਸਾਰੇ ਯੋਗ ਅੰਤਰ ਤੇ ਫੁਟਾਹ ਆ ਕੇ ਸੀਰ
 ਸੀਰ ਸੀਰ ਆਤਮਾ ਬਣੀਤ ਬਣੀਤ ਹੈ। ਦੇਹ ਵਿੱਚ
 ਬੰਦੇ ਹੋ ਕੇ ਰਹਿ ਜਾਣ ਹੈ। ਨਿ ਅੰਤਰ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਰ
 ਕੇ ਸੀਰ ਪਰੇਸ਼ਨ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਸਰੇ ਆਉਣ ਸਾਂਦ

ਯੋਗ ਦੇ ਤੇ ਸੰਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਿਖਾਰੀ
 ਪੁਰਖ ਦੇ ਦੱਖ ਦੱਖ ਸਾਰੇ ਗੁਣ, ਸਾਰੇ ਦੇ ਅੰਤਰ
 ਆਤਮਾ ਸਿਖਾਰ ਸਿਖਾਰ ਆਤਮਾ ਬਣੀਤ ਹੈ। ਵਿਸਤਰੀ
 ਸਾਰੇ ਸਿਖਾਰੀ - ਪੁਰਖ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਪੁਰਖ, ਦੇ
 ਗੁਣੀ ਅੰਤਰ, ਅੰਤਰ ਦੇ ਵਿਚ ਸਿਖਾਰ ਆਤਮਾ ਸਿਖਾਰ ਹੈ

ਸੰਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਿਖਾਰ
 ਸੰਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਿਖਾਰ, ਸੰਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਿਖਾਰ, ਸੰਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਿਖਾਰ
 ਸੰਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਿਖਾਰ

<u>ਪਰੀਖਣੇ ਅੰਗ</u>		ਲਿੰਗ
੫) ਤੇਤ੍ਰ, ਜਥਾੜੇ, ਗੋਰ, ਦੱਖੀ, ਭੁਜਾ	= ਦੀਰਘ =	ਮੰਤ੍ਰ
੫) ਤਰਾ(ਰੰ), ਕੋਰ, ਅੰਗੁਰੀਆਂ, ਰੰਦ
ਅੰਗੁਰ ਦੀਆਂ ਗਠ	ਪ੍ਰਥਮ =	ਮੰਤ੍ਰ
੧) ਗੋਬਰੀ, ਪੰਨੇ ਤੇ ਤੇਰੇ, ਆਖਾਂ ਰੇ ਕੋਰੇ
ਤਾੜ੍ਹਾ, ਜੀਤ, ਤੋਰ, ਤੋਰ	ਸਾਰ	ਮੰਤ੍ਰ
੬) ਕਾਹੜੀ ਤੀ, ਪੰਨੇ, ਪਦਮੀ, ਮੰਦੇ
ਤੋਰੇ ਦੇ ਫਿਰਕੇ ਪਾਏ, ਪਾਏ	ਦਿੰਦੀ	ਭੀ
੩) ਅੰਗ ਛਾਤੀ ਕਾਹ	ਦਿਸ਼ਾ	ਤਿੰਨ
੩) ਗਰਦਨ, ਜੰਘਾਂ, ਜਿੰਨ	ਛੋਟੇ	ਤਿੰਨ
੩) ਧਾ, ਸਾਡੀ, ਪੁਕਾੜ	ਗੰਭੀਰ	ਤਿੰਨ

੩੨. ਜੋੜ-ਕਤੀਬ

ਦਿਖਤਰੀ - ਪਰਖਣੇ ਦੇ ਕਈ ਯੁਕਤ ਸ਼ਬਦ
ਪੁਰਾਣ, ਪੁਰਾਣ ਸਿਖਾਸੀਆ, ਤਾਦੀ ਦੀਰ ਲਿੰਦ
ਜੋ ਦਿਖ ਪਰਖਾਣ ਰਹੇ ਹਨ।

- ੧) ਜੇਦਰਤ ੨) ਜਨਾ ੩) ਮਾਕਾ ੪) ਤੋਰ(ਰੰ)
- ੫) ਧਰਾ ੬) ਘਾਹਰੀ ੭) ਅਦਿਤ੍ਰਤ ੮) ਪ੍ਰਤਿਗਤਾ
- ੯) ਸਾਦਧਾਤ ੧੦) ਪੇਡਤਾਈ ੧੧) ਭੁਜਾ ੧੨) ਭਿਰਗਤਾ
- ੧੩) ਬਾਹੁ ਕਾਹਰਤਾ ੧੪) ਗੰਭੀਰਤਾ ੧੫) ਧਰਮ ੧੬) ਮਾਹੀਪੁਤਾਈ
- ੧੭) ਜਿੰਨਾ ੧੮) ਗਿੰਨਾ ੧੯) ਪ੍ਰੀਤ ੨੦) ਹਿੰਦੀਆ ਤੇ ਦੱਖੀਆ
- ੨੧) ਪੁਰਾਣ ਕਾ ਪੁਕਾੜ ੨੨) ਪੀਰ ੨੩) ਸਿਖਤ ੨੪) ਤੇਰ

- (25) ਰਵਿਨਾ (26) ਪਰਮਪਰਾ ਨਾਮ ਪੰਨਾ (27) ਅਤਿਅੰਤ (28) ਅਰਾਮ
(29) ਨਿਰੋਲਤਾ (30) ਨਿਰੋਲਤਾ (31) ਅਰਪਣ (ਨਿਰੋਲਤਾ)
(32) ਅਰਪਣ ਨਾਮ ਪੰਨਾ ।

ਗੁਰਮਾਣੀ ਦਿਨ ਦੀ ਦਿਖਤੀ ਤੇ
ਪਰਮ ਦੇ ਗੁਣ ਦਾਸਤ, ਭਗਤ, ਸਾਮ ਦੇਵ, ਜੀ ਤੇ
ਅਪਣੀ ਘਾਲੀ ਦਿਨ ਨਿਖਿਆ ਤੇ ਕਿ ਜੇਹੜੇ
ਪਰਮ ਪਰਮ ਅਤਿਅੰਤ, ਅਤਿਅੰਤ ਜੀ ਦੇ ਭੇਡਾਤ ਤੇ
ਅੰਤਿਤ ਸਾਮ ਜੇ ਕੇ ਸਿਮਰਨ ਜੀ ਕਰਨ, ਭਗਤ ਜੀ
ਕਰਨ, ਜੇ ਭਿਨਾ ਦਾ ਦਰਸਨ ਜੀ ਕਰਨ, ਭਾਵੇਂ
ਭਿਨਾ ਦੇ ਪਰਮ ਦੀ ਘਾਲੀ ਦਿਨ ਜੀ ਕਰਨ, ਭਾਵੇਂ
ਜਾਂ ਅਤਿਅੰਤ ਪੰਨੇ ਨੀ ਰਖਦਾ ।

ਸਾਗਰਿਣ, ਭਗਦਾ, ਸੰਤਪਦ, ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ
ਅਤਿਅੰਤ ਜੀ ਦੇ ਅਖੰਡੇ ਹੋਏ ਅੰਤਿਤ ਸਾਮ ਦਾ ਭਗਤ
ਕਰ ਕੇ, ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਕੇ, ਜਿਸ ਗੁਰਮਾਣੀ ਤੇ ਪਰਮੇਸਰ
ਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦਿਖਤੀ ਦਾ ਭਿਨਾ ਕੀਤਾ ਤੇ, ਭਾਵੇਂ
ਗੁਰਮਾਣੀ ਦੇ ਅਤਿਅੰਤ ਜੀ ਦੇ ਅੰਤਿਤ ਸਾਮ ਦੇਵਦਾ ਤੇ ।

ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪਰਮਾਣੀ ਦੇ ਅੰਤਿਤ
ਪਰਮਾਣੀ ਅਤਿਅੰਤ ਜੀ ਸਾਮ ਦਿਖ ਤੇ, ਦਿਖਤੀ
ਤੇ ਪਰਮਾਣੀ ਪਰਮਾਣੀ ਦਰਸਨ ਜੀ ਤੇ ।

ਭਗਤ ਸਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ਕੀਤੀ ਕਰ
ਹੋ ਜਾਂ ਕਿ ਪਰਮਾਣੀ ਦਿਨ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਭਾਵੇਂ
ਕੀਤੀ ਕੇ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸੰਦਰਭ ਤੇ, ਪਰ ਜੇ ਕਿਸ ਦਾ
ਸੰਦਰਭ ਜਾਂ ਤੇਹੇ ਤਾਂ ਭਿਨਾ ਸੰਦਰਭ ਜੀ ਸੰਦਰਭ, ਤੇਹੇ
ਪਰਮਾਣੀ ਦਿਨ ਤੇਹੇ ਜਾਂ ਗੁਣ ਤੇਹੇ, ਪਰ ਅਤਿਅੰਤ
ਕੀਤੀ ਤੇਹੇ, ਪਰ ਰਖਦਾ, ਪਰਮਾਣੀ;
ਅਤਿਅੰਤ ਦਾ ਅੰਤਿਤ ਸਾਮ ਜੀ ਸਿਮਰਨ
ਤੇ ਘਾਲੀ ਦੇ ਗੁਣ ਕਿਸੇ ਕਾਮ ਦੇ ਜੀ ਤੇ ।

ਇਸ ਕਰਕੇ ਲਿਖਣ ਤੇ ਦੱਸੇ ਤੇ
ਘੇਰੇ, ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਭੀ ਗੁਣ ਦੇ ਆਸਰ ਤੇ,
ਸਿਰਫ ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੇ ਆਖਣੇ ਪਰਮ
ਸੰਸਾਰ ਤੇ। ਤੇ ਇਸ ਆਖਣੇ, ਆਖਣੇ
ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਕਰਨ ਆਖਣੇ।

ਪਰ ਪਰ ਪਰ ਪਰ ਪਰ ਪਰ।

ਤੂੰ ਤੂੰ ਨਿਕਰਿ ਆਖਣੇ ਨਿਕਰੀ ॥ ੧ ॥

ਕੇ ਤੇ ਤੇ ਤੇ ਨਿਕਰਿ।

ਇਸ ਕੇ ਤੇ ਤੇ ਕਰਕੇ ਰਹਿਣਾ ॥ ੨ ॥

ਨਿਕਰਿ ਤੇ ਤੇ ਤੇ ਪੰਡਤ ॥

ਜੇ ਪਰ ਪਰ ਤੇ ਤੇ ਰਿਹਾ ਰਹਾ ॥ ੩ ॥

ਪੁਲਕਿ ਨਿਕਰਿ ਨਿਕਰਿ ਨਿਕਰਿ।

ਤੇ ਤੇ ਆਖਣੇ ਪਰ ਪਰ ॥ ੪ ॥

(ਪਰ ੧੧੬੩)

ਭਾਈ ਕਾਗਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਭਾ, ਪਰ ਪਰ
ਤੇ ਕਰਕੇ, ਲਿਖਣੀ - ਪਰ ਪਰ ਤੇ ਆਖਣੇ ਗੁਣ ਆਖਣੇ
ਇਸ ਪਰ ਪਰ ਰਹਿਣੇ ਤੇ।

(੧) ਪੰਡਤ (ਪਰ) (੨) ਪੰਡਤ (ਪਰ)

(੩) ਪਰ (ਪਰ ਪਰ) (੪) ਪੰਡਤ (ਪਰ)

(੫) ਪੰਡਤ (ਪਰ ਪਰ) (੬) ਪੰਡਤ (ਪਰ ਪਰ)

(੭) ਪੰਡਤ (ਪਰ) (੮) ਪੰਡਤ (ਪਰ)

(੯) ਪੰਡਤ (ਪਰ ਪਰ) (੧੦) ਪੰਡਤ (ਪਰ)

(੧੧) ਪੰਡਤ (ਪਰ) (੧੨) ਪੰਡਤ (ਪਰ ਪਰ)

(੧੩) ਪੰਡਤ (ਪਰ) (੧੪) ਪੰਡਤ (ਪਰ ਪਰ)

(੧੫) ਪੰਡਤ (ਪਰ) (੧੬) ਪੰਡਤ (ਪਰ ਪਰ)

- (੧੭) ਭਰਾਹਤ (ਸਾਈ) (੧੮) ਭੰਭੀਹਤ (ਫੁੰਗੀ ਮੋਚ ਦਾਸ)
- (੧੯) ਭਰਮ (ਮੋਤਾ ਬੋਧ) (੨੦) ਭੁਰਦੀਹਤ (ਘਾਟਕੀ)
- (੨੧) ਰੋਜਾ (ਗੁਜੀਦ) (੨੨) ਰਾਗ (ਚੰਗੀਤ)
- (੨੩) ਰੋਜੀ (ਭੋਜ) (੨੪) ਰਾਦਾ (ਬਦਿਤ)
- (੨੫) ਰਿਤ (ਭੁਰਤ) (੨੬) ਮੈਲਾਈ (ਰਦਾਈ)
- (੨੭) ਰੋਜਾਈ (ਘੋਰੀ) (੨੮) ਮੀਣ (ਪੋਰਾ ਘੋਰਾ)
- (੨੯) ਪੁੱਤਲਿਆ ਮਾਟਾ (ਪਰ ਮਾਥੇ ਪੰਛਿਆਂ ਦਾ ਮਾਟਾ)
- (੩੦) ਖੰਡਾ ਦੀ ਪਾਸਣ (ਘਰਿਆ ਦੀ ਰੋਲ ਭਾਸ)
- (੩੧) ਘਰਾਣਾ (ਲਿਖਣ) (੩੨) ਸਟਾਈ (ਦਫਤਰੀ ਸਤ)

ਇਹ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਲਿਖਤਾਂ ਦੇ ਪੁਰਖ ਦੇ
ਘਾਟੀ ਜ਼ਰੂਰ ~~ਭੰਭੀਹਤ~~ ਘਾਟਾ ਪਾਰੇ (ਸਿਖਾਈ)
ਗਿਆਨੀਆਂ ਪੁਰਖਾਣਾ ਤੇ ਮੰਨੇ ਗਏ।

ਇਹ ਲਿਖਤਾਂ ਪੁਰਖ ਦੇ ਘਾਟੀ
ਜ਼ਰੂਰ ਹੋ ਪੈਤ ਦਾਸ ਲਿਖਤੀ 'ਬੰਦਰ' ਤੇ ਮਾਪਣੀ
ਬੰਦਿਤ ਦਿਖ ਲਿਖ ਪੁਰਖਾਣਾ ਘਰਮ ਘੋਰ ਸੀਤ ਤੇ
ਭੰਭੀ ਘਾਟਾ, ਮਾਟਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਾਟਾ ਘਾਟਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਾਪਣ ਤੇ।

ਪੁਰਖ ਪਦ ਭੰਭੀ ਜ਼ਰੂਰ
ਦਿਲਾ ਰਤਾਈ ਪਤੀ ਭੰਭੀ।

ਬੰਦ ਮੰਤਰ ਰੋਜਾ ਪੁਰਖ ਘਾਟੀ
ਪੁਰਖ ਪੁਰਖ ਸਿੰਘ ਜ਼ਰੂਰੀ।

ਬੰਦ ਰਾਤ ਬੰਦੀ ਘੋਰ
ਪੁਰਖ ਰੋਜਾ ਪੁਰਖ।

ਠਿਰੇ ਜੰਝੀਰ ਫਿਰਾਤਾ ਫਿਰਾ,
ਜੁਗ ਘੀਰਤ ਦਿਕਾ ॥
ਗਗ ਰੋਜ਼ੀ ਕਾਦਲਾ ਚਿਤ,
ਘੋਜ਼ੀ ਘੋ ਫੜਦਾੜੀ ।
ਪੈਰ ਜੀਰ ਹੀ ਦਿੰਦਲਾ ਤੇਰੇ,
ਦਖਤ ਰਖੇ ਜਗ ਭਾੜੀ ।
ਗੁਰੁ ਘਜ਼ਰਾ ਘਾਲ ਨ ਕਰਨ,
ਮਾਛੇ ਪੁੱਛੇਲਿਆ ਮਾਰ ।
ਜੰਤਰਾ ਟਾ ਪਾਜ਼ਲ ਪੋਜ਼ਲ
ਕਰਾ ਕੇਦਰ ਘਤੀ ਦਿ ਘਾਰ ।

ਜੀ ਜਤਿਗੁਰੁ ਮਰਜਾ ਦੇਵ ਜੀ ਸਰੋਜਰ
ਦਿਖਤੀ, ਪੰਛ ੨ ਘਤੀ ਗੁਰੁ, ਗੁਰ ਘਾਲੀ ਦਿਰ
ਦਿਖ ਪਰਕਾਰ ਫਰਾਧੇ ਤਾ । ਕਿ ਤੇ ਭਾੜੀ ਜਤਿਗੁਰੁ
ਜੀ ਹੀ ਘਰਾ ਪੈ ਕੇ, ਜਤਿਗੁਰੁ ਜੀ ਹੀ ਕਿਰਪਾ ਜਾਨ
ਸਰੋਜਰ ਗੁਰੁ ਕਾੜੀ ਦਿਖਤੀ, ਤਾਜਰ ਕੀਤੀ ਤੇ
ਜੰਤਰੀ ਕਿ ਘਰ ਦਿਰ ਤਾ ਕੰ ਜੰਤਰੀ ਜਗਰੀ ਤੇ ।

ਮਾਤਾ ੨ ਕੰ ਮਾਛਿਲ ਕਾੜੀ ਮਰਾ
ਪਰਾ ਹੀ ਕੁਗਤੀ, ਜਿਠੇ ਜਤਿਗੁਰੁ ਕਾੜੀ ਦਿ
ਦਿਖਤੀ ਤੇ, ਜੋ ਰੂਪ ਦਿਰ ਘਾਤੁ ਜੰਦਰ ਤੇ, ਮਾਰਗ
ਦਿਰ ਹੀ ਪੂਰੀ ਤੇ । ਜਿਨ ਦੇ ਠਿਰੇ ਘਰ ਦਿਰ ਦਿ
ਦਿਖਤੀ ਦਖਤੀ ਤੇ ਕਿ ਘਰ ਜੰਝੀ ਕਾੜੀ ਘਾਲ
ਜਾਨ ਤੇ, ਘਰ ਕਿਥੇ ਦਿਰੇ ਜੀਵ ਜੇ ਪਰਾਮਾਤਮਾ
ਜੇ ਜਤਿਗੁਰੁ ਜੀ ਹੀ ਘਰਾ ਪੈ ਕੇ ਦਿ ਗੁਰੁ ਕਾੜੀ
ਜਿਠੇ ਜਤਿਗੁਰੁ ਕਾੜੀ ਦਿਖਤੀ ਪਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਤੇ ।

ਜਿਨ ਕੁਗਤੀ ਜੀਵਦੰਤੀ ਜਾਨਿ ।
ਰੂਪ ਮਰੂਪ ਪੂਰੀ ਮਾਰਾਨਿ ।
ਜਿਨ ਜਿਨਿ ਦਖੇ ਜੋ ਜਿਨੁ ਜੰਝਦਤ ॥
ਗੁਰੁ ਮਰਿ ਪਾਛੀ ਕਿਨੇ ਦਿਰੇ ਸੇਤਾ ॥੧॥
ਜੁਗਰੀ ਕਾਛੀ ਗੁਰੁ ਮਰਿ ਤਾ ਪਾਛੀ,
ਜਨਿ ਰਾਜਿ ਪਰਥਾਦਿ ਜੁਗਰੀ ॥੧॥ ਗਾਇ ।

ਕੁਠਾੜੀ ਰੂਪ ਵਿਖੜੀ ਜਿਸ ਤਿਹ ਆਪਣੇ
 ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਤੇ ਉਤਰ ਰਿਹਾ
 ਜੀਵ ਘਾਤ ਕਰਕੇ ਫਿਰਾ ਤੇ। ਜਿਸ ਦੇਵੇ
 ਜਤਿਨਾ ਜਤੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦੀ ਗਤੀ ਜੀਵ ਤੇ
 ਜੇਦ ਕਰੇ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪੁੱਖੇਰੀ ਕੀਤਾ
 ਤੇ ਤੇ ਜਤਿਨਾ ਜੀ ਦੀ ਸੁਰਤ ਪੈ ਕੇ ਦਿ
 ਗੁਣ ਦਾਸੀ ਵਿਖੜੀ ਨੂੰ ਜੀਵ ਦੇ ਰਿਹਾ
 ਘਰ ਵਿਚ (ਬਿਨ ਕੇ ਦਿਖ ਤੇ ਜਾਏ ਸੁਖ ਆਪਣੇ
 ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਰ ਕਰੇ ਤੇ।

ਜਿਹਾ ਰੂਪੀ ਦਿਤਾ ਤੇ ਜਾਸਿ।
 ਤਿਹਾ ਕੰਤ ਕਾ ਫਿਰੇ ਪੁਰਸਿ।
 ਕੀ ਜੇਦ ਸਤਪੁਰਖ ਮਨਾਇਆ।
 ਗੁਰਿ ਆਪਣੀ ਅਭਿ ਪਤਿ ਤੇ
 ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਆ। ॥੨॥

ਦਿਹਾ ਕੁਠਾੜੀ ਰੂਪ ਵਿਖੜੀ ਰਹਿੰਦਾ
 ਜਿਸ ਸਿਰਫ ਮਨਿ ਸੰਗੇਰੀ, ਦਾਸ, ਜੇਦ ਆਪਣੇ
 ਕੀ ਜੇਦੇ ਜਹਲੁ ਦਾਸੀ ਤੇ ~~ਕੁਠਾੜੀ ਰੂਪ ਵਿਖੜੀ~~
 ਤੇ ਜਾਦ ਜੀ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਜੇਦਿਨਾ ਜੀ ਤੇ
 ਘਰਖਿਆ ਤੇਦਿਨਾ ਸੁਖ ਜਿਹਾਦੀ ਤੇ ਜੇਦ ਜਤਿਨਾ
 ਕੀ ਜੇਦਾ ਤੇ ਦਿਹਾ ਵਿਖੜੀ ਮਾ ਜਿਸ ਦਰ ਰਹਿੰਦਾ
 ਦਾਸੀ ਤੇ, ਜਰਨੀ ਜੇਦੇ ਰੂਪ ਦਾਸੀ ਤੇ ਤੇ ਆਪਣੇ
 ਜੀਵ, ਕੰਤ, ਪਰਮ ਦੀ ਰਹੇ ਦਿਹਾ ਪੁਰੀ ਕਰੀ
 ਤੇ। ਦਿਹਾ ਕੀ ਜਿਹਾਦੀ ਕਾਦ ਆਪਣੀਆ ਆਪਣੇ
 ਤਿਹਾਨਾ ਨੂੰ ਦਿਹਾ ਤੇ ਤੇ, ਜੇਤਪ ਦੇਦੀ ਤੇ ਜਾਂਤ
 ਕਰੀ ਤੇ।

ਕੁਠਾੜੀ ਰੂਪੀ ਕਾਦ ਜੇਤਪੁਤ।
 ਮਾਗਿਨਾਸੀ ਸੁਖ ਸਰਬ
 ਦਿਹਾ ਪੁਰੇ ਪਾ ਕੰਤ ਸੁਖਾਪੁ।
 ਸਰਬ ਜੇਤਪੀ ਦੇਹ ਜੇਤਪੀ। ॥੩॥
 (-ਘਰ ੩੭੯)

ਲਿਠਿ ਕਰਿ ਸਿਖਤਾ, ਜੇਦ ਰਾਜ ਰਹਿਅ
 ਜੰਤਖ ਜਾਏ ਆਪਣਾ ਪਰਦਾ ਦਿਖ ਭਗਤੀ ਜਾਤ
 ਤੇ ਭਿਖਾ, ਜਾਂਤੀ ਪਰਦਾ ਰਿਹਿ ਜੇਠ ਭਰਜਿਅ
 (ਇਹਿ ਜਾਨੀ ਹੈ ~~ਜਿਹਿ ਰਹਿਅ~~ ਅਖਿਤ ਰਾਜ ਦੀ
 ਸਕਤੀ ਜਾਨ ਬੇਗੇ ਜਾ ਪਾਏ ਰਾਜੀ, ਪਰ ਦੇਵ ਰਾਜੀ
 ਹੈ। ਅਖਿਤ ਰਾਜ ਦੇਵ ਜੀ ਹੈ ਪੰਜਵੀ ਗਰੀਬ
 ਆਪਣੇ ਭਰਜਾਏ ਜਾ ਕਿ ਜਿਥ ਪਾਠ ਦਿਖ ਦਿਖ
 ਭਗਤੀ ਦਿਖਤੀ ਆ ਰਹਿਅ ਦੇਵੀ ਹੈ। ਭਾਵ ਜਿਥ
 ਅਖਿਤ ਦੇ ਰਿਹਿ ਦਿਖ ਅਖੀ ਗੁਣ ਰਾਜੀ ਦਿਖਤੀ
 ਪਰਦਾ ਹੈ ਹੈ। ਭਾਵ ਜੀ ਦੀ ਆਗੇ ਭਾਗ ਅਖ
 ਆਪਣੇ ਜਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਅਭ ਪਰਦਾਏ ਆਪ ਜਥੇਸਰ।

ਪਤੀ ਦੇਵੀ ਰਦਹ ਜਾ ਜੇਸਰ।

ਪੈਰ ਜਾ ਗਿਰੁ ਨਿਤ ਪਾਗਟੀ ਆਇ।

ਜਾ ਜਾਨ ਜਾਏ ਅਖਿ ਦਿਖਾਏ॥੪॥

(ਆਖੰ ਪ. ੫, ਪੰਨਾ 39੯)

ਜਥੇਸਰ ਪਰਦਾ ਦੇ ਜਥੇਸਰ, ਜਿਥ ੨੦ ਸਗੀਰ
 ਜਥੇਸਰ ਜੇਤੁ ਲਿਖ ਜੇਠ, ਜੇਠ ਅਖਿਤਾ ਤੇਦਿਅ, ਜੇਠ
 ਜੇਠ, ਜੇਠ ਅਖਾ, ਜੇਠ ਅਖਿਤ ਤੇਦਿਅ, ਬੇਧ ਬੇਧਾ,
 ਜੇਠ ਭਿਖਾ ਤੇ ਜਾਨਿਅ ਆਪਣਾ ਰਾਜਾ ਤੇਦੇ। ਜੇਠ ਜੇਠ
 ਭਿਖੀ, ਪੰਥੀ, ਪਰ ਭਿਖਾਤੀ, ਜੇਠ ਦੀ ਦਿਛਾ ਪਾਟ
 ਅਭ ਪਰਦਾਏ ਹੈ ਭਿਖਾ ੨ ਪਰਦਾਏ, ਜਥੇਸਰ
 ਗੁਣ ਰਾਜੀ ਦਿਖਤੀ ੨ ਅਖਿਤ ਤੇਦੇ ਅਭਾ ਹੈ।

ਸੁਦਫਿ ਰੇਖਾ ਜੇਤੁ, ਜਿਥ ਰਾਜਾ ਰਖੇਦੇ,

ਰੇਖਾ ਅਖਿਤਾ ਰਖੇਦੇ ਅਖਾਏ।

ਦੀਖਾ ਰੇਖੀ ਦਿਖਾਏ ਲਿਖ ਰਾਜਾ,

ਸੁਦਫਿ ਰੇਖੀ ਤੇਤੁ ਰਿਖਾਏ ਰਖੇ।

ਸਕਤ ਤੇ ਸੁਦਫਿ ਪਰਦਾਏ ਪਰਦਾ ਰੇਖਾ॥

ਮਾਗੀ ਪੀਕਰਾਂ ਦੇ ਭੇਰ

ਗੋਬ, ਯਾਦਾਂ, ਦੇਹ ਮਾਫਿ ਤੇ
ਮਾਗੀ ਤੇ ਦੇਹਤਾਂ ਪੰਜਿਆਂ ਨੇ। ਤੁਹਾਧਾਨੀ ਦਿਖ
ਸ਼ੀ ਮਾਗੀ ਯਾਦਤ ਦਿਖ ਮਾਗੀ ਤਿ ਪੰਜਿਆਂ ਨੇ

ਮਾਗੀ ਦੇ ਭੇਰ ਮਾਗੀ ਦੇ

ਤਿਥੇ ਮਾਫਿ ਮਾਗੀ ਕਾ ਦਾਖ਼।

(ਸਭੋ ਮ. 3 ਪਾ 9 ਸ. 24)

ਮਾਗੀ ਤੇ ਤੇਰੇ ਪਾਣੀ ਮਾਤ ਦਿਖ
ਪਵਿਤ ਨੇ ਮਾਤ ਦਿਖ ਤੇ ਤੇ ਪਾਣੀ ਕਿਹਾ ਜਾਣ ਤੇ।
ਮਾਗੀ ਸੀਰ ਤੇ ਜਾਣੇ ਤੇ ਖਾਧੇ ਪੀਤੇ ਤੇ ਰਾਗ ਕਰੇ
ਖਾਧੇ ਮਾਫਿ ਦਿਖੇ ਦਿਖ ਜੇਰੇ ਰਾਗ ਪੈਰ ਦਿਖੀ ਰਾ
ਤੇ ਜਾਣੇ ਜਾਣੀਆਂ ਤੇ ਭੁੱਟੀਆਂ, ਰੁੱਖੀਆਂ ਸਾਈਆਂ
ਗੀ ਜਿਥੇ ਜਿਥੇ ਜਾਣੇ ਤੇ ਰਾਗ ਤੇ ਪੈਰ ਤੇ ਤੇ
ਮਾਗੀ ਤੇ ਦਿਖਦਾਨ ਤੇ ਰਾਗ ਪਾਣੀ ਮਾਗੀਆਂ
ਸੀਰ ਤੇ ਪਵਿਤ ਦਿਖ ਰੁੱਖੀਆਂ ਜਾ।

- (1) ਪਾਣੀ ਮਾਗੀ - ਜਿਥੇ ਦਿਖ ਤੇ।
- (2) ਮਾਧਾਨ ਮਾਗੀ - ਗੁਰ ਤੇ ਦਿਖ ਤੇ।
- (3) ਜਾਣ ਮਾਗੀ - ਸਾਈ ਤੇ ਦਿਖ ਤੇ।
- (4) ਭੁੱਟੀ ਮਾਗੀ - ਰੁੱਖ ਤੇ ਦਿਖ ਤੇ।
- (5) ਰੁੱਖ ਮਾਗੀ - ਸਾਈ ਤੇ ਦਿਖ ਤੇ।
- (6) ਰੁੱਖ ਮਾਗੀ - ਰੁੱਖ ਤੇ ਦਿਖ ਤੇ।
- (7) ਰੁੱਖ ਮਾਗੀ - ਰੁੱਖ ਤੇ ਦਿਖ ਤੇ।
- (8) ਰੁੱਖ ਮਾਗੀ - ਰੁੱਖ ਤੇ ਦਿਖ ਤੇ।
- (9) ਰੁੱਖ ਮਾਗੀ - ਰੁੱਖ ਤੇ ਦਿਖ ਤੇ।
- (10) ਰੁੱਖ ਮਾਗੀ - ਰੁੱਖ ਤੇ ਦਿਖ ਤੇ।

ਮਾਗੀ ਦੇ ਦਿਖਦਾਨ ਤੇ ਤੇ ਮਾਗੀਆਂ

ਮਾਗੀਆਂ ਜਾ।

①

ਮਾਗੀ ਦੇ ਦਿਖਦਾਨ ਤੇ ਤੇ ਮਾਗੀਆਂ
ਮਾਗੀ ਦੇ ਦਿਖਦਾਨ ਤੇ ਤੇ ਮਾਗੀਆਂ
ਮਾਗੀ ਦੇ ਦਿਖਦਾਨ ਤੇ ਤੇ ਮਾਗੀਆਂ
ਮਾਗੀ ਦੇ ਦਿਖਦਾਨ ਤੇ ਤੇ ਮਾਗੀਆਂ

① ਦਿਵਸ. ਤੇ ਮ. ਰਾਜ ਦਿਨ ਬਿਜਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

② ਫਿਰ ਮਾਘਦ ਸਠਰ ਮਾਘ, ਤੇ ਜਗੀਰ
ਦੀ ਗੰਗੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਕਰਕੇ ਆਖੀ
ਗਿਲਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਕੋਲ ਕਾਫ਼ ਦਾਖ਼ਿਲਾ ਤੇ ਫਿਰ ਮਾਘੀ
ਦਿ ਮਾਘੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(੬) ਗੰਗਾਪਤ ਗੰਗਾਪਤ ਲਿਖ ਰਾਜ ਦਾ
ਕਾਫ਼ ਤਾਪਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ
ਜਿਹੜੇ ਬਿਜਲੀ ਕਰਕੇ ਮਾਘੀ
ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ।

(੭) ਮਾਘੀ - ਗੰਗਾਪਤ ਮਾਘੀ ਦਿਵਸ
ਜਿਹੜੇ ਜਿਹੜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ
ਪੁਰਾਣੇ ਹਨ ਤਦ ਦਾਖ਼ਿਲੇ ਹੋਣੀ ਹੋਈ
ਮਾਘੀ।

(੮) ਰਾਜਿਲ ਕੋਲ ਮਾਘੀ ਤੇ ਰਾਜਲ ਦਾ
ਗੰਗੀ ਹੋਈ ਮਾਘੀ ਲਿਖ ਰਾਜ
ਮਾਘੀ ਮਾਘੀ ਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਹੋਈ ਹੈ।
ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਕਾਫ਼ੀਲੇ ਦਾਖ਼ਿਲੇ ਹੋਣੇ
ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਮਾਘੀ ਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਹਨ ਕਰਕੇ ਹਨ।

ਫਿਰ ਦੀ ਮਾਘੀ, ਜਾਂਦੇ ਦੀ ਫਿਰ ਗੰਗੀ
(3-500 ਮਾਘੀ) ਲਿਖ ਰਾਜ ਕੋਲ ਪੁਰਾਣੇ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ
ਰਾਜ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਇਹ ਰਾਜ ਦੀ ਗੰਗੀ ਤੇ
ਫਿਰ ਹੋਈ ਗੰਗੀ ਹੈ, ਜੋ ੬੨.੪ ਰਾਜ
ਕਾਫ਼ੀ (FATRA. MAIT) ਹੈ।
ਮਾਘੀ (THERMOMETER) ਹੈ।

ਮਾਘੀ ਤੇ ਜਿਹੜੇ ਲਿਖ ਰਾਜ ਦਾਖ਼ਿਲੇ
ਕਿਹੜੇ ਹਨ ਤੇ ਕਿਹੜੇ ਲਿਖ ਮਾਘੀ ਤੇ ਦਿਖ।

ਰੰਘਰ ਪਕੜੀ ਤੋਂ ਤੇ ਤੇ ਜੀਵ ਦੇ ਅੰਤਰ ਜਾਂ
ਨੂੰ ਭੀ ਦਿਖਾ ਅਗਲੀ ਦੇ ਨਾਸ਼ ਦੀ ਭਾਈ ਚੋਟੀ
ਤੋਂ ਅਗਲੀ ਨਾਸ਼ ਦੀ ^{ਜਿਹੜੀ} ਜੀਵ ਤੋਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ
ਤੋਂ। ਦਿਖਾ ਕਰਕੇ ਜਿਹੜੀ ਜੀ ਦੇ ਤੁਰਾ ਨਾਸ਼ ਪਾਏ ਤੇ
ਕੁਝੀ ਦੇ ਦਿਖਾਤਾ ਜਾਂ ਦਿਖਾ ਅਗਲੀ ਨੂੰ ਤੀ ਪਾਏ
ਕਰਕੇ, ਤਦਾ ਕਰਕੇ ਦਿਖਾ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਪਾਏ
ਕਰਕੇ ਜਾ॥

ਜਾਂ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਅਗਲੀ ਜੀਵ ਦੇ ਪਾਏ ਜਾ ਦਿਖਾ ਦੇ
ਜਾਖਾਨਾਤ ਰਖ ਕੇ ਜੰਘਰ ਜੋੜੇ ਜਾਂਦੇ ਜਾ ^{ਜਿਹੜੀ} ਤੇ ਤੇ
ਅਗਲੀ ਦੇ ਦੇ ਦੇ ਰੰਗਾਂ ਦੇ ਨਾਸ਼ ਨਾਸ਼ ਜਾ
ਮਾਧਿ ਗੋਲਾ ਜਾਇਆ ਦਿਖਾ, ਜਿਹੜੀ ਰਾਜ ਰਾਜ
ਜੀ ਦੀਆਂ ਰੰਗੀਆਂ ਤੇ ਦੀਆਂ ਪਤੀ ਰਾਜ ਦੀਆਂ
ਜਾਂ ਜਾਦ ਦੀ ਪਤੀਆਂ ਜਾਦੀਆਂ ਜਾ। ਤੇ ^{ਜਿਹੜੀ} ਤੇ
ਦੇਖਾ ਦੇ ਜਾਖਾਨੇ ਅਜੀ ਦਿਖਾਤੀ-ਕਰਕੇ ਦੇ
ਜਿਹੜੀ ਦਿਖਾ ਗਿਰਾਤਾ ਅਪਾਏ ਦਿਖਾ ਰਾਖਾ
ਤੇ ਰੇ ਰੇ ਤੇ ਰਾਖ ਜਾਂਤੀ ਨਾਸ਼ ਗਿਰਾਤਾ ਜੀਵ
ਦਾ ਜਿਹੜੀ ਤੇ ਦੇ ਅਪਾਏ ਤੇ ਅਜੀ ਦਿਖਾ
ਦੇਖੇ ਤੇ ਰਾਜ ਨਾ ਤੇ ਦੀ ਦੇ। ਤੇ ਤੇ ਅਗਲੀ
ਦੇਖਾਤਾ ਜਾਂ ਤੇ ਪਾਏ ਪਾਏ ਅਪਾਏ
ਦੀ ਅਗਲੀ ਤੇ ਦੇ, ਅਪਾਏ ਜਾਖਾਨਾ
ਜਿਹੜੀ ਰੰਗੀ ਦੇ ਜਿਹੜੀ ਜੀ ਦੀ ਪਾਏ ਦਿਖਾ
ਰੰਗੀ ਦੇ, ਜਿਹੜੀ ਜੀ ਦੀ ਅਗਲੀ ਦਿਖਾ ਜੀਵ
ਕੁਝੀ ਤੇ ਰੰਗੀ ਦੇ। ਤੇ ਤੇ (ਤਦਾ) ਅਗਲੀ
ਦੇਖਾਤਾ ਅਜੀ ਦੇ ਤੇ ਦੀ ਅਪਾਏ ਜਾਂ ਤੇ
~~ਜਿਹੜੀ~~ ਜਾਂ ਕੇ ਜਿਹੜੀ ਪਤੀ ਤੇ ਤੇ
ਦਿਖਾ (ਜਾ ਜਾਂਦੇ ਜਾ।

ਪ੍ਰੰਤ ਦਾ ਠਹਾਰ, ਚੋਰੇ ਦੀ ਖੁੰਘੜੀ
 ਕਮਜ਼ੋਰ ਦਾਸਤੇ, ਪ੍ਰੰਤ ਚੁਰਾਹ ਜਦੀ ਵਿਚਤਰੀਆਂ ਦਰਦੀਆਂ
 ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਤੇ ਹੀ ਵਿਚਤਰੀਆਂ ਕਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ
 ਬਾਰੇ ਵਿਚਤਰੀ ਵਿਸ਼ਾਸੀ ਤੇ ਜਾਂ ਕੁਸ਼ਾਹੀ, ਮਾਪਣੀ
 ਦਿਲਾਸਾ ਮਾਰੂ ਘਰਾਨਾ ਦਾਸਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਰੂਰ ਹੀ ਬਣਦੀਆਂ
 ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤ ਪੇਰੇ ਤੇ ਚੋਰੇ ਪਾਹ ਦੀ ਦਿਲਾਸਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂਦੀਆਂ
 ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤ ਜੋਗਗਣ ਹੀ ਇਕ ਜਗਮੀਨੀ ਅਤੇ
 ਲਹਿਰਾਂ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਪਰਗਟਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਕਾਹਲ ਦੇ ਹਰ ਕੁਝੇ ਦਿਨ ਪ੍ਰੰਤ ਬਣਨ
 ਦਾ ਮਾਤਰਾ ਮਾਤਰਾ ਤਰੀਕੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾਸ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ

- (੧) ਵਿਚਤਰੀ ਪ੍ਰੰਤ
- (੨) ਚੁਰਾਹ ਪ੍ਰੰਤ
- (੩) ਜੋਗ ਪ੍ਰੰਤ
- (੪) ਜੋਗ ਪ੍ਰੰਤ
- (੫) ਇਕ ਪਾਸੇ ਦਾ ਪ੍ਰੰਤ। ਮਾਰਿ

ਜ਼ਰੂਰ ਪਾਹ ਦਿਨ ਪ੍ਰੰਤ ਬਣਨ ਦੀ ਮਾਤਰੀ ਤੋਂ। ਜੀ
 ਮਾਰਿ ਜੋਗ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰੰਤ ਬਣਨ ਦੀ ਸਿੱਖਣੀ
 ਸੀਤੀ ਹੋਈ ਤੋਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਕਮੀ ਤੇ ਹੀ ਕਿ
 ਪੇਰੀ ਮਾਂਝਾਹ ਜਿੰਦੇ ਹਨ ਅਪ ਘਰ, ਪ੍ਰੰਤ ਪਤੀ ਦੁਖ
 ਪ੍ਰੰਤ ਬਣਨ ਨੂੰ ਦੇ, ਤੁਹਾ ਜਾਗ ਜੀਵਨ ਮਾਤਰੀ
 ਰਹਿੰਦੀ ਜਾਦੀਆਂ। ਇਸ ਜੀਵਨ ਦਾ ਮਾਪਾ ਅਤੇ ਮਾਤੀ
 ਦਾਸਤੀ ਤੀ ਹਨ ਜੀ ਚੁਕ।

“ ਹੁਣ ਹੀ ਘਰੀਆਂ,
 ਪ੍ਰੰਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਫ਼ੀ।

ਪ੍ਰੰਤ ਦੀ ਘਾਟ ਜੋਗੀਆਂ ਮਾਪਣੀਆਂ।

ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਦਿਨ ਜੋਗ ਦਿਨ ਕੇਵੀ ਦਿਲਾਸਾ
 ਪ੍ਰੰਤ ਦਿਨ ਹੀ ~~ਜੋਗੀਆਂ~~ ਜੋਗੀਆਂ ਜੋਗੀਆਂ ਹਨ। ਕਿੰਤੂ
 ਦਾਸਤੀ ਦਾਸਤੀ ਤੋਂ ਹੀ ਜੋਗ ਪੈ ਜਾਂਦੇ। ਪ੍ਰੰਤ ਕਮੀਆਂ, ਮਾਤਿਸ਼ਾਹੀ
 ਜੋਗ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ, ਪ੍ਰੰਤ ਦਾਸਤੀ ਦਿਨ ਜੋਗੀਆਂ
 ਹੀ ਮਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਤੋਂ ਹੀ ਦਿਨ ਜਿੰਦੇ ਹਨ ਦਾਸਤੀ ਜੋਗੀਆਂ ਦਿਨ
 ਜੋਗ ਦਿਨ।

॥ ਪ੍ਰੰਪਰਾ ਕਾਇਆ ਬਾਈ ਤੇਰੀਆਂ ॥
ਭਾਗ ਕੀ ਭਾਗ, ਤੇਰੇ ਜਿਹੇ ਭਾਗ ॥੨॥
ਪ੍ਰੰਪਰਾ ਕਾਇਆ ਕੀ ਇਹੋ ਘਰਾਣੀ ॥
ਦਿਨ ਰਾਤ ਘਰ, ਘਰੂ ਕਰੇ ਘਰਾਣੀ ॥੨॥

ਤੇ ਜਿੰਦੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਜੀ ਹੁਣ ਪ੍ਰੰਤੂ ਜੇ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਪਤੀ
ਦੇਸੇ ਕਈ ਕਹਿੰਦਾ। ਤੇ ਭਾਗ ਦਿਨ ਜਗਤ ਦਿਨ ਅਧਿਕ
ਸਮਾਣ ਦੀ ਫੁਲਤ ਪਈ ਹੈ। ਤੇਰੇ ਘਰੇ ਪ੍ਰੰਤੂ ਤੈਂ ਤੀ
ਤੇ ਕਰਦੇ ਹੈ ਜੇ ਪਾਇਆ ਦੇਸੇ ਪ੍ਰਾ ਮੇਰੇ ਕੇ, ਪ੍ਰਭੂ
ਪਤੀ ਦੇ ਗੁਣ ਗਾਏ। ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਪਿਠ ਲਾਜਾ ਤੇ
ਪੁਸ਼ਟਾ ਤੇਰੇ ਅੰਦਰ ਭਿੰਨੇ ॥

॥ ਪ੍ਰੰਪਰਾ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਪਾਤਿ ਭਾਗੇ ॥
ਗੰਗੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ਕੁਟੀ ਅਰੁ ਗਾਏ ॥੩॥
ਗੰਗਾ ਕਾਧ ਕਈ ਕੀ ਪਾ. ਕਰ

ਕਈ ਕਈ ਕੀ ਦੇ ਪਿੰਡਾ ਜੇ ਕਈ ਕਈ ਕੀ
ਪਰਦਾਨ ਤੇ ਕਰੇ ਜਿਹਾ ਹੈ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਪ੍ਰੰਤੂ ਦਿਨ ਹੈ, ਪਰ
ਦਿਨ ਸਮਾਣ ਦੀ ਤੇਰੇ ਦੇਸੇ ਪ੍ਰੰਤੂ ਚੇਰੇ ਤੇਰੇ ਸਾ
ਤੀ ਦਿਨ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਪ੍ਰੰਤੂ ਚੇਰੇ ਤੇ ਪਿਛਰਾ ਪਿਛਰਾ
ਆਖੇ ਤੇ ਕੀ ਜੀ ਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਹੇ ਤੇ ਕੀ ਤੇਰੇ ਮਾਭਿੰਨ
ਮਾਭਿੰਨ ਜਿਹੇ ਤੇ ਕੀ ਜੀ ਜਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਜਿਹੇ ਤੇਰੇ
ਕੰਗਾਰਾ ਕੰਗਾਰਾ ਗਾਏ ਦਿਨ ਤੀ ਪੇ ਜਿਹਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ
ਕਿ ਦਿਨ ਆਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਕੀਆ ਕਾਦਰੇ ਕਾਦਰੇ ਕੀ।
ਹੁਣ ਤੇ ਦਿਖਾਤੀ ਆਖੇ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ
ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੰਤੂ ਕਾਦਰੇ ਕੀ। ਹੁਣ ਜਿਹੇ ਤੇ ਪਰ ਤੀ ਜੀ
ਜਿਹਾ ਹੈ। ਪਰ ਪ੍ਰੰਤੂ ਦੀ ਦਿਖਾਤੀ ਪ੍ਰੰਤੂ ਤੇ ਤੇ
ਕੁਮਾਰ ਕੀਆ ਤੀਆ ਪਰ ਹੁਣ ਜਿਹੇ ਤੇ ਪੈਦਾਰ
ਘਰੂ ਤੀ ਜਗਤੀ ਤੇ ਜਿਹਾ ਹੈ। ਭਾਗ ਮੇਰੇ ਘਰੇ

3
 ਕੁਝ ਨੂੰ ਸੰਦਾਹਨ ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ
 ਪਰ ਮਨ ਨਹੀਂ ਸਦਾਹਦੀਆਂ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ
 ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਹਦੀਆਂ। ਨਿਪੁੰਨਿਆ ਸਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸੁਖ
 ਪਿਛਤ ਹੈ। ਆਰ ਪੁਨ ਕਰਨ ਸਦੀ ਯਮ ਨਹੀਂ ਲਿਖਦ।

ਸਤਿਨਾਮੁ ਸ੍ਰੀ ਹੇ ਰਾਘਾਹ ਦਿਨ ਪੰਤ ਨਹੀਂ
 ਵਹਿੰਦਾ ਜਾਂਦਾ। ਸੁਖਮ ਤਾਂ ਲਿਖਣਾ ਯਾਂ ਦੀ ਹੀ
 ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦਿਖਾਈ ਹੀ ਲਿਖਾਣਾ, ਲਿਖਾਵਣ
 ਤੇ ਸਮੀਕ੍ਰਿਤ ਪਰਗਟਾਵਾ ਹੈ। ਕਿਹੋ ਤੇ ਪਾਟ
 ਕੇ ਚਾਕਲ ~~ਕਿਉਂ~~ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਤਸੀਹੀ ਦੇਣਾ ਹੈ।
 ਪੁਤ੍ਰ. ੨. ਅਤ੍ਰਯ ਰੁਪਟੇ ਨਾਮ ਲਿਖਣ ਪੁਤ੍ਰ ਕੇਸਰ
 ਤੇ ਸਦਾ ਹੋਰ ਕਰਦੀ ਨਹੀਂ। ਜੇਕੋ ਦਿਨ ਤਾਂ ਸੁਖਮ
 ਰਾਮ, ਜਾਨ ਰਹਿਣ ਸਮੇਂ ਹੋਰ ਯਮ ਤੇ ਤੇ
 ਲਿਖ ਨੂੰ ਚੁੱਕੇ ਚਾਕਲ ਤੀ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸ੍ਰੀ ਹੀ
 ਲਿਖਾਵਣ ਹੈ। ਦਿਖਾਣ ਨੂੰ ਸਦਾਹੀ ਹੀ ਲਿਖਾ
 ਸੇਕੁ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਦਿਖ ਤਾਂ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕੀ ਚੰ
 ਰਾਮ ਕੀ ਅਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤੇ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸ੍ਰੀ ਹੀ
 ਰਾਘਾਹ ਦਿਨ ਸੇਕੁ ਦੀ ਦੁਖਦੀ ਹੈ।

ਰਸਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਪਹਿਚਾਣ ਦੇਵਿਰ ਮਰਯਾਦ
 ਮਾਨਸਾਹ ਤੁੰਦੇ ਜਾਨ। ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਰਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਨੇ
 ਜੀ ਅਤਿਭਾਰਾ ਸਾਹਿਬਾਨ, ਜੀ ਅਤਿਭਾਰਾ ਹਰੀ ਸਿੰਘ
 ਜੀ ਤਰ, ਦੇਵਿਰ ਮਰਯਾਦ ਮਾਨਸਾਹ, ਪੰਡਿਤ ਪੰਥਿ
 ਦੇ ਰਸਮੇ ਦੇਵਿਰ ਮੰਤਰਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ
 ਅਖੀਰ ਸੁਪਰੇ ਸੁਖ ਨਾਲੀ ਮਾਨਸਾਹ, ਵਿਆਹ ਦੀ ਪੰਡਿਤ
 ਦੇ ਅਖੀਰ ਜੀ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਜਾਨ। ਵਿਆਹ ਤਰ ਪੰਡਿਤ ਦੇ
 ਸ਼ਰਾਨ ਕਾਤ ਦੇਵੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਹੀ ਸਿਰਕਰੇ ਜਾਨ ਤੇ ਕੋਈ
 ਵੀ ਜੀਰ ਅਪਣੀ ਅਤਰੀਏ ਹਿਸ ਨਾ ਸਿਪਰਤ ਰੀ ਜੀ
 ਜੀਤ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਤਰਾਂ ਵੀਜਾ ਤੇਰ ਕੋਈ ਭਰਤੀ
 ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ, ਜੀ ਅਤਿਭਾਰਾ ਹਾ। ਵਿਆਹ ਜੀ ਜੇ, ਜੀ ਅਤਿਭਾਰਾ
 ਹਾ। ਦਾਨਾ ਜੀ ਵੀ... ਜਾਦਾਂ ਦਾ ਪਹਿਰਾ ਮਾਨਸੀ
 ਦਾਹ (ਤਾ) ਜੂਨ ਜਾਨ ੨੨ ਈੜ ਵੀਜਦੀ ਨੂੰ ਸਹਾਰੇ ਰਸਮਾਂ
 ਕਿ ਵੇਰੇ ਤਾਂ ਹਰਨ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਸਾਨ ਹੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ
 ਪਰ ਦੇਵ ਮੰਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਗੁਣੀ ਗਾਨਾ ਹਿਰ ਕਿਸੇ
~~ਕਿਸੇ~~ ਭਰਤੀ... ਜਾਦਾਂ ਪੜ੍ਹੇ... ਜਾਣ। ਪੰਡਿਤ...
 ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਾਚੇ ਘਿਰਾ ਕੇ ਵੇਰੇ ਦੀ ਸਮੇਂ ਪਾਚੇ... ਹੀ
 ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਵੇਰੇ ਸਮੇਂ ਪਾਚੇ ਤੇ ਕਰਨ ਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣ
 ਜੀ। ਇਸ ਦਾਪਤੇ ਦੇਖੋ :-

- ੧) ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਗੁਰਯਾਣੀ ਦਾ ਵਿਆਹ ਰਸਮਾਂ
 ਹਿਸ। ਗੁਰਯਾਣੀ ਦੀ ਸਿਰਤ ਸਾ ਸਮੇਂ ਪਾਚੇ
 ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹੀ ਹੈ।
- ੨) ਸਾਡੀਆਂ ਸਿਖਾਈਆਂ ਭਰਤੀ ਨੂੰ ਵੇਰੇ, ਸਮੇਂ
 ਪਾਚੇ ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹੀ... ਤਾ।
- ੩) ਸਾਡੀ ਪਰਤੀ ਸਮੇਂ ਪਾਚੇ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੈ।
- ੪) ਪੰਡਿਤ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਤੇ ਕਰਾਓਲ ਜਾਨੇ ਹੀ
 ਵੀਰ ਮਾਮਰ ਕੋਲ ਹੋਵੇ ਸਾਨ ਜਾਨ
 ਹੀ ਹੀਤ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਜਾਨ ਹੈ।

ਸੁਫੇਰ ਘਾਸਤਰ

ਸੁਫੇਰ ਕਪੜਿਆ ਪਹਿਨਣ ਦੀ ਪਰੰਪਰਾ
ਘਾਤਰੀ ਪੁਰਾਣੀ ਭਰੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਪਾਸਤ
ਸੰਘਾਤ ਪ੍ਰਸਿਦ੍ਧ ਹੈ। ਪੁਰਾਤਨ ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ
ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਸ਼ੀ ਪੁਰੀ ਜਿਲ੍ਹਾ ਤੋਂ ਬਿੰਦੇ
ਘਾਸਤਰ ਦੀ ਉਤਰੇ ਆ। ਪੁਰਾਣਾ ਪੁਰਾਣਾ ਰਾਏ ਭਾਰਤ ਵਿਚ
ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਪਾਸੇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੁਰਾਣਾ ਪੁਰਾਣਾ ਦੇਵ ਦੀ
ਜੋ ਪਾਪਣੀ ਘਾਣੀ ਰਹੀ ਉਂਤੁਆ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣਾ ਪੁਰਾਣਾ
ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਭਰੀ ਘਾਸਤਰ ਵਿਚ ਪੁਰਾਣਾ ਰਹਿੰਦਾ
ਹੈ। * ਕੋਈ ਜਾਣੇ ਤੀਰਥ ਕੋਈ ਰਸ ਨਾਇ।

ਕੋਈ ਕੋ ਪੁਰਾਣੇ ਕੋ ਲਿਖੇ ਜਿਹਾ ਦਿ। ੨॥
ਕੋਈ ਪੁਰਾਣੇ ਕੋ ਕੋਈ ਕੋਟੇ।
ਕੋਈ ਉਂਦੇ ਸਿਰ ਕੋਈ ਪਾਪਣ। ੩॥
ਕੋਈ ਕੋ ਤੁਰ ਕੋਈ ਕੋ ਉਂਦੇ।
ਕੋਈ ਘਾਣੇ ਉਂਦੇ ਕੋਈ ਪੁਰਾਣੇ। ੪॥
ਕੋ ਜਾਣੇ ਲਿਖੇ ਪੁਰਾਣੇ।

ਪੁਰਾਣੇ ਪਾਸੇ ਕੋ ਲਿਖੇ ਕੋਟੇ ਜਾਣ। ੫॥

(ਗੁਰ ਗੁਰ ਕੋਈ ਪੁਰਾਣੇ ਪੁਰਾਣੇ)

ਪਹਿਲੇ ਦੀ ਦੀ ਘਾਣੀ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਂਦੇ
ਜਾਣੇ ਦੀ ਪੁਰਾਣੇ ਘਾਸਤਰ ਦੀ ਉਂਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਪੁਰਾਣੇ
ਕਪੜੇ ਪੁਰਾਣਾ ਪੁਰਾਣੇ ਪਹਿਨਣ ਦੀ।

ਭਾਈ ਜਾਣੇ ਭਾਈ ਕੋਟੇ ਲਿਖੇ ਦੀ
ਜੋ ਪਾਪਣੀ ਰਹਿੰਦਾ "ਕੁਰਾਣੀ ਪੁਰਾਣੇ ਪੁਰਾਣੇ" ਵਿਚ
ਪਹਿਲੇ ਪੁਰਾਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕਿ ਕੋਈ
ਪਹਿਲੇ ਪੁਰਾਣੇ ਲਿਖੇ ਦੀ ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਪੁਰਾਣੇ
ਪੁਰਾਣੇ ਲਿਖੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਪੁਰਾਣੇ ਪੁਰਾਣੇ, ਪੁਰਾਣੇ ਪੁਰਾਣੇ
ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਘਾਸਤਰ ਪੁਰਾਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਪੁਰਾਣੇ। ੬॥
ਪਹਿਲੇ ਪੁਰਾਣੇ ਲਿਖੇ ਪਹਿਲੇ ਦੀ ਪੁਰਾਣੇ ਘਾਸਤਰ
ਦੀ ਪੁਰਾਣੇ ਪੁਰਾਣੇ।

ਜਿਹੜਾ ਦੇ ਗੁਣ 'ਮੇਘ ਘੋਰ' ਦਿਖ
 ਜਿਹੜਾ 'ਮੇਘ' ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਾਲਿਆ ਦੇ ਪਾਇਲ
 ਨਾਲ ਨੇੜੀ ਦੇ ਘਾਟ ਘਾਟੇ ਹੁਣ ਹੁਣ
 ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਜਾਂਦੇ ਵਾਲੇ ਗਾਹੀ ਦੀ ਜਾਣ
 ਦੇ ਘੋਰ ਦੇ। ਅਤੇ ਘਾਟ ਘੋਰ ਦੇ ਦੋਹਾਂ ਦੇ।

" ਜਾਂਦੇ ਘਾਟ ਦੇ ਜੀਤ ।

ਜਿਹੜਾ ਰਾਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਿੱਸੇ ਜੀਤ ।

ਉਹ ਘਾਟ ਦੇ ਘੋਰ ਘੋਰ ਦੇ ।

ਜਾਂਦੇ ਘਾਟ ਦੇ ਹੁਣ ਦੇ ।

ਜਿਹੜੇ ਵਾਲੇ ਪਾਇਲੇ ਜਾਂਦੇ ਘਾਟ ਦੇ ਘੋਰ
 ਦੀ ਜਿਹੜੀ ਹੈ ।

ਜਿਹੜੇ ਵਾਲੇ ਜਾਂਦੇ ਦੇ ਪਾਇਲੇ ਹੈ ।

ਜਿਹੜੇ ਵਾਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈ ।

ਜਿਹੜੇ ਵਾਲੇ ਜਾਂਦੇ ਦੇ ਪਾਇਲੇ ਹੈ ।

ਜਿਹੜੇ ਵਾਲੇ ਜਾਂਦੇ ਘਾਟ ਦੇ ਪਾਇਲੇ ਹੈ ।

ਜਿਹੜੇ ਵਾਲੇ ਜਾਂਦੇ ਘਾਟ ਦੇ ਪਾਇਲੇ
 ਹੈ ।

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਲਿਖਾਈ ਜਗਦੇ

ਮਾਪਣੀ ਜਾਲ ਪਾਛਾਲ

ਜੇਦ ਦਿਖੇ ਪਰਥਿਵਰ ਅਨਿਦ ਕਾਰਨ
ਸ੍ਰੀ ਭੁਲੀ ਆਉਥ

ਜਾਮ ਪਿਤਾ ਤਾ ਜਾਮ . . .
ਪੂਰ ਪਤ ਆਪ
ਦਿਸਾਰੇ ਦੇ ਸੁਧਾ ਜੀਤ ਜਾਮ

ੴ ਮਾਪਣੇ ਸੁਝੇ | ਸੁਝੀ ਜਾਮ

ਭਾਗ (ਸਮਝੀ)
ਦਿਸਾਰੇ ਸੋਭਤ
ਸੋਭੀਤ | ਦਿਸਾਰੇ ਦਿਖ ਕਰੀ
ਪਿਤਾ ਦਿਖ ਕਰੀ
ਘਰੇ | ਘਰੀ ਤਾ ਕਰੇ ਘਰ (ਅਠਾਰੇ ਤਾ)

ਤਾ ਮਾਪਣੇ ਕਾਰਨ ਜਾਮ ਪਾਠੀ ਅਠਘਾਰੇ (ਜੇਦੀ
ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਲਿਖਾਈ ਜੇ ਤਿਸ ਕੁਲ ਜਨ ੧੨੬੩ ਸੋਧੀ ਦਿਖ
ਕਰੇ ਸੋਭੀਤ) ਮਾਪਣਾ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹ
ਦੀ ਤਜੁਰੀ ਦਿਖ; ਤਾਮੀਰ ਸ੍ਰੀ ਕਰਨ ਕਾਰਨਾਂ।

ਜੇਦ ਸੁਝਾ | ਸੁਝੀ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾ
ਮਾਪਣਾ ਕਰਨ ਜਾਹੇ ਤਾ | ਘਰਾ | ਘਰੀ
ਦਿਖੇ ਦੀ ਰੋਮ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰੀ ਕਰਨ | ਕਰੀ
ਜੇਦ ਕਰਨ ਕਰੇ ਤਾ | ਮਾਪ | ਮਾਪਣ ਤੇ ਤੇਰ
ਕਿਸੇ ਦੀ ਰੋਮ ਦੀ ਦਰੇ ਰੀ ਕਰੇ | ਘਰੀ।

ਦਿਸਾਰੇ ਤੇ ਮਾਪਣੇ ਮਾਪੀ ਕੇਵੀ ਰਾਮ
ਰੋਮ ਨੀ ਜੇਦਾਂ ਓ ਜੇਦਾਂ ਓ | ਕਿਸੇ ਕਿਸਾ ਦੀ
ਕੇਵੀ ਪਾਠਾਈ ਜੀ ਕਰਾਂ ਓ।

ਜਾਮੀ ਪਿਤਾ
ਜੇਦ | ਜੇਦੀ

ਅਨਿਦ ਕਾਰਨ ਪਰਥਿਵਰ ਜੀਤ

ੴ ਦਿਖ ਜੇਦ ਜੇਦੀ ਪੂਰੀ ਤਾ ਜਾਮ
ਕਰ ਜੇਦੀ | ਦਿਸਾਰੇ ਪਾਠਾਈ ਅਠਘਾਰੇ ਦਿਖੇ ਤਾ।

ੴ

ੴ
ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗਾ ਸਿੰਘ ਸੀ ਸਾਗਰੇ

ਸਰੋਵਰੇ । ਸਰੋਵਰੀ ਤੇ ਪਾਠ ਸੁਣਿਯਾ ਤੇ
ਮਾਠਾਸਾ ਸੁਣੀਐ ।
ਬੇਦੀ ਦੀ ਬਿਧੇ ਦੀ ਭੇਜ ਦੀ ਘੋਸਾਰਥੀ
ਸ੍ਰੀ ਕਰਮ । ਸਾਖ ਪੁਰਾਣ ਤੇ ਰਹਿਤ ਪਰਥਾ
ਤੇ ।
ਬੇਦੀ ਸਾਖ ਸਾਗਰ

ਲਿਤੀ

ਸ੍ਰੀ - ਪੁਰਾਣ / ਰਹੱਸਾਤ
ਦਿਸਾਵਾ

ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਿਖ ਦੀ ਦਰਦੇ ਸ੍ਰੀ ਕਰਮੇ । ਸਰੋਵਰੀ ।
ਦਿਸਾ ਤੇ ਮਾਠਾਸਾ ਸਾਖੀ ਬੇਦੀ ਸਾਗਰ
ਦੇਸ ਸ੍ਰੀ ਜਦਾਂ ਓ ਦੇਸਾਂ ਹੈ । ਕਿਸੇ ਕਿਸਾਨ ਦੀ
ਬੇਦੀ ਪਾਠਾਈ ਸ੍ਰੀ ਕਰਮੇ ।

ਸ੍ਰੀ
ਸਰੋਵਰ / ਸਰੋਵਰੀ

ਲਿਤੀ - ਸ੍ਰੀ

ਅੰਤਰ ਸਾਗਰ ਪਰਥਾਵੇ ਸੀਧੇ ।
ਸੋ ਸਿਖ ਸਰੋਵਰ ਸਰੋਵਰੀ ਪੁਰੀ ਤੇ ਸਾਗਰ
ਕਰ ਸਦੀਐ । ਸਿ ਸਾਖਸਾਈ ਪਾਠਾਵਾ ਦਿਓ ਤੇ ।
ੴ

ਮਾਦਿ ਜੀ ਰੋਜ਼ ਚਾਹਿਓ ਜੀ
ਦਿੱਸੇ ~~ਕਿਹੋ~~ ਪ੍ਰੀਤੀ ਗਾਨੁ ਦਿਖ ਜੀ ਜਤਿਗੁਰੁ ਰਾਮ
ਰਾਮ ਜੀ ਦੀਨਾ ਭਿਯਾਨੀਆ ਰੋਹੀਆ ਸਾਧਾ
ਏ ਪਾਠ ਦਿਖ ਕੁਝ ਮੋਖ ਪਘਰ ਤਾ ਭਿਯਾ ਪਰ
ਏ ਮਾਰਚ ਦਿਖ ਪਰ ਕਾਰ ਦਿਤੇ ਕਾਂਏ ਤਾ।

ਗੰਧ ਪਾਇਤੀ ਸਾਦ - ਪ੍ਰਭੂ ਪਤੀ ਰਾਜ ਜੀਵ
ਦਿਖਾਈ ਏ ਨਿਮਾਣ ਦੀ ਦਿਖ
ਪਾਇਤੀ ਚੋਰਣੀ ਮਦਖਕਾ ਤੇ

ਪਰਦਿਗਤੀ ਰੋਜ਼

ਪਰਮ ਮਾਤਾ ਜਤਿਗੁਰੁ ਜੀ
ਤਾ ਮਾਇਤ ਰਾਮ ਕਪਾਏ ਮਾਰਚ
ਦਿਖ ਰੋਹਣ ਤਾ ਰਾਮ।

ਦਿੱਖਾਇਆ

ਜਤਿਗੁਰੁ ਜੀ ਤੇ ਰਿਖਏ ਕਰਦਿਖਾਏ।

ਘਾਲੀ

ਜਤਿਗੁਰੁ ਜੀ ਦੀ ਘਾਲੀ।

ਦਿੱਖਾਏ

ਰਿਹੇ ਦਿਖ ਪਕ ਕਰੇ

ਤਕਾਇਆ

ਤਕੇ ਕਾਂਏ ਤਾ, ਦੁਰਭੇ ਕਾਂਏ ਤਾ

ਘਾਲਿਗਾਨ ਜੀਵ

ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀਵ, ਮਕਾਨ ਪਰਖ ਜੀਵ

ਜਿਯਿਤ ਰਾਮ ਦਿੱਖਾਇਆ

ਜਤਿਗੁਰੁ ਜੀ ਤੇ

ਜੇ ਰਹਿ ਰਾਮ-ਲਿਖਾਰ
ਦੀ ਤਕੀਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਦਿੱਖੀ
ਲਿਖ ਦਾਖਤੇ ਲਿਖਿਤ ਤਾ
ਭਿਖੇਦਾ ਹੈ।

ਜਤਿ

ਜਾਏ

ਕਿਸਦਿਖ

ਪਾਪ

ਜਤਿਗੁਰੁ

ਮਾਤਾ ਕ ਮਾਇਤ ਰਾਮ

on No.
K No.
. No.

M/S.

582

II No.

ਸ਼ਾਦੀ ਕੈਲੰਡਰ

6

ਮਾਹਿ ਜੀ ਗੰਢ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
 ਦਿੱਤੇ ~~ਕੈਲੰਡਰ~~ ਪ੍ਰਤੀ ਗੰਢ ਦਿੱਤੇ ਜੀ ਜਤਿਨੁਰੁ ਰਾਮ
 ਰਾਮ ਜੀ ਦੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਦੀਆਂ ਭੈਣਾਂ
 ਦੇ ਪਾਠ ਦਿੱਤੇ ਕੁਝ ਪੰਨਿਆਂ ਪਾਠ ਤੇ ਭੈਣ ਪਾਠ
 ਦੇ ਪਾਠ ਦਿੱਤੇ

ਸ਼ਾਦੀ - ਕੈਲੰਡਰ, ਫੁਲਾਂ ਤੇ ਫੁਲਾਂ । ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਰਾਮ
 ਕੈਲੰਡਰ ਪਾਠ ਤੇ ਕੁਝ ਤੇ ਜਾਣੀ, ਦਿੱਤੇ
 ਕੁਝ ਦਿੱਤੇ ਤੇ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ
 ਰਾਮ ਪਾਠ ਤੇ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ
 ਪਾਠ ਤੇ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ
 ਤੇ ਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਦੀ ਤੇ ਰਾਮ ਤੇ

ਦਿੱਤੇ ਕੈਲੰਡਰ ਤੇ ਰਾਮ ।

ਦਿੱਤਾ ਦਿੱਤਾ

ਜਤਿਨੁਰੁ ਜੀ ਤੇ ਰਿਖੇ ਕੈਲੰਡਰ ਤੇ ।

ਕੈਲੰਡਰ

ਜਤਿਨੁਰੁ ਜੀ ਦੀ ਕੈਲੰਡਰ ।

ਦਿੱਤਾ

ਦਿੱਤੇ ਦਿੱਤੇ ਪਾਠ ਕੈਲੰਡਰ

ਤਨਾ ਦਿੱਤਾ

ਤਨੇ ਕੈਲੰਡਰ ਤੇ, ਕੈਲੰਡਰ ਕੈਲੰਡਰ

ਕੈਲੰਡਰ ਜੀ
ਸਿਖਿਤ ਰਾਮ ਦਿੱਤਾ ਦਿੱਤਾ

ਤੋਂ ਪਾਠ ਕੈਲੰਡਰ, ਕੈਲੰਡਰ ਕੈਲੰਡਰ
 ਜਤਿਨੁਰੁ ਜੀ ਤੇ
 ਜੀ ਤੇ ਰਿਖੇ ਰਿਖੇ
 ਦੀ ਤਨੀਰ ਕੈਲੰਡਰ, ਦਿੱਤੀ
 ਰਿਖੇ ਕੈਲੰਡਰ ਰਿਖੇ ਰ
 ਰਿਖੇ ਰਿਖੇ ।

ਕੈਲੰਡਰ

ਕੈਲੰਡਰ

ਕੈਲੰਡਰ

ਕੈਲੰਡਰ

ਕੈਲੰਡਰ

ਕੈਲੰਡਰ ਕੈਲੰਡਰ ਕੈਲੰਡਰ

ਮਰਿ - ਮਰਿ
ਮਰਿ - ਮਰਿ, ਮਰਿ
ਮਰਿ - ਮਰਿ

ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ - ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ
ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ

ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ
ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ

ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ
ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ

ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ
ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ

ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ
ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ

ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ
ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ

<u>ਘਰਾਣਾ</u>	-	ਘਰ ਬੀਦਾਂ ਦਿਰ ।
<u>ਭਰਪੂਰ</u>	-	ਦਿਲਾਪਾਰ ।
<u>ਚੋਰ</u>	-	ਦਿਰ ਤੀ ।
<u>ਪਿਤਾ ਗਿਰਾਨ</u>	-	ਜੇਤਾਂ, ਪਤਾ ਪੁਰਖਾ ਨਾਭ
ਪਿਤਾ ਵੇ। ਘਾਸ ਖਿਰਾਤ
ਦਿਰ ਪਿਤਾ ਵੇ ।
ਸਭਾ ਸੇਵੇ ਦਿਰ		
<u>ਪਿਤਾ</u>	-	ਪਿਤਾਤ ਸਭਾ ਤੇ ਭੀਤ ।
<u>ਚੜਾਈ</u>	-	ਤੋਰ ਦਿਤੀ, ਘਰੁ ਬੀਤੀ ।
<u>ਪਾਤਲ</u>	-	ਦਿਰ ਰਖ, ਘਿਰਾ ਦਸਦਿਲਾ
ਸਿਖ ਰਾ ਪੰਤ ਨਾ ਤੇਰੇ ।
<u>ਸਭਾ ਦਸਾਏ</u>	-	ਪਿਤਾਤ ਸਭਾ ਦੀਘਾਈ ਤੇ
ਪਿਤਾ, ਦਸੇ ਦਸਾ ਵੇਰ ਤੇ ।
<u>ਤੀਨਤੀ ਸਾਦ</u>	-	ਤੀਨੀ ਜੋਗਣੀ ਅਦਸਾ ।
<u>ਗਿ ਤੀਨਤੀ ਸਾਦ</u>	-	ਪੁਰੂ - ਪਤੀ ਸਭਾ ਸੀ ਦ.
- ਦਿਸਤੀ ਤੇ ਪਿਤਾ (ਦਿਸਾ)
ਦੀ ਤੀਨੀ ਜੋਗਣੀ ਅਦਸਾ ।
<u>ਪਿਤਾ</u>	-	ਪਾਤ ਦਿਰ ।
<u>ਘੋਗਾ ਭੀਅ</u>	-	ਘੋਗਾ ਭਾਦਾ ।
<u>ਸਾਧੀ</u>	-	ਅਤਿਭਰੁਤੀ ਤੇ ਪਿਤਾਪ ਸਾਧੀ
ਉਤਪਾਤ ।
<u>ਪਿਤਾ</u>	-	ਪਿਤਾਪ
<u>ਦਫ਼ਤਰੀ</u>	-	ਦਫ਼ੇ ਭਾਗਾਂ ਦਸੇ ਪਾਤਲ ।

<u>ਮਰਿ</u>	-	ਪ੍ਰਾਣੁ ਤੇ ।
<u>ਘੋਰੀ</u>	-	ਭਿਰਾਹੀ ।
<u>ਗੰਘਾਲੀ</u>	-	ਪਰਮਾਤਮਾ, ਜਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ
(ਜਥੇ) ਜਾਗਾ ਦੀ ਘਾਲੀ ।
<u>ਕਰੀਮ</u>	-	ਕਰਮ ਕਰਮੀ ਕਰੀਮੀ ਤੇ ।
<u>ਅਕਚ</u>	-	ਜਿਸ ਨੇ ਸਤੀ ਰੂਪ ਵਿਆਪ
ਸਾਂ ਕੀਤਾ ਨਾ ਸਕੇ ।
<u>ਅਕਚ ਕਾਹਲੀ</u>	-	ਅਕਚ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਜਿਥੇ ਜਾਗਾ ।
<u>ਗਿਰੈ</u>	-	ਗਿਰੈ ਦਿਸ ।
<u>ਪ੍ਰਿ</u>	-	ਭੇ, ਜਗਾ ।
<u>ਕਾਮੀ</u>	-	ਜਪਿਆ ਨਾ ਜਾਕਰ ਤੇ ।
<u>ਅਸਤਰਿ</u>	-	ਪਾਂਝੇ ਭਿੰਤ ।
<u>ਭਾਗ</u>	-	ਚੰਗੀ ਵਿਚਾਰਤ ।
<u>ਸਾਸਕ ਘੋਰੇ</u>	-	ਜਤਿਗੁਰੂ ਸਾਸਕ ਦੇਵ ਜੀ
ਘੋਰੇ ਤੇ ।
<u>ਤੀਜੀ ਜਾਦ</u>	-	ਤੀਜੀ ਜਾਦੀ ਅਦਯਕਾ ।
ਤੇ ਕਰੀ; ਪ੍ਰਭੂ ਪਤੀ ਸਾਸ
ਜੀਵ ਦੇ ਦਿਆਂ ਦੀ ਤੀਜੀ
ਜਾਦੀ ਜਾਦੇ ।
<u>ਪ੍ਰਿ</u>	-	ਜੀਵ ਦਿਲਤਰੀ ਦੇ ਸਾ ਦਿਸ ।
<u>ਗੰਘਾਹਾ</u>	-	ਪ੍ਰਭੂ, ਜਿਤਾ, ਜਤਿਗੁਰੂ ਜੀ
ਦੀ ਤੀਕਰ ਤਾਂਘ ।
<u>ਭਿੰਨ</u>	-	ਪੈਰ ਤੇ ਕਾਦੀ ਤੇ ।
<u>ਚੜਿਓਤੀ ਜਾਦ</u>	-	ਚੜਿਓਤੀ ਜਾਦੀ
ਅਦਯਕਾ ।

ਮਹਿ ਰਹਿਮਤੁ ਸ਼ਾਹ - ਪ੍ਰਭੂ-ਪਤੀ ਨਾਨਕ ਸ਼ੀਰ ਦਿਖਤੀ
 ਦੇ (ਪਿਆਰ) ਦੇਖਤੀ ਅਦਸਰ।
ਮਹਿ - ਸ਼ੀਰ ਦਿਖਤੀ ਦੇ ਮਨ ਦਿਖ।
ਮਾਤਰ - ਮਾਤਮਰ ਮਾਤਿਯਤ।
ਮਹਿ ਪਾਖਿ - ਮਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਮਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੇ,
 ਮਹਿਗੁਰੂ ਸੀ ਮਨ ਪਾਖ ਕਰੇ।
ਮੁਕਾਇ - ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦਿਖ ਦਿਖ ਕੇ।
ਮਹਿ - ਮਨ ਦਿਖ।
ਤਹਿ - ਤਨ ਦਿਖ।
ਪ੍ਰਭੂ ਗੁਣਿ - ਪ੍ਰਭੂ ਸ੍ਰੀ ਪਿਆਰ ਸ਼ਾਹ।
ਮਨ ਦਿਖ - ਮਨ ਕੇ ਮਨ ਦੇਖੇ।
ਸਿਰ ਜਾਈ - ਮਹਿਗੁਰੂ ਸ਼ੀਰ ਹਰੀ।
ਮਨ ਦਿਖਿ - ਮਨ ਮਨ ਦਿਖਿਤ।
ਨਾਨ - ਨਾਨ ਦੀ ਗਤੀ।
ਦੀ ਕਾਧੀ - ਚੰਦ੍ਰੀ ਕਾਧਾ ਕਰੇ।
ਪ੍ਰਭੂ - ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ।
ਭਾਗ - ਭਾਗ ਤੇ, ਮਹਿਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਤੇ।
ਕਾਧ - ਸ਼ੀਰ ਦਿਖਤੀ ਪਿਆਰੀ
ਕਾਧ - ਦਿਖ।
ਕਾਧਿ - ਮਾਤਿਯਤ ਦਿਖ।
ਮਨ - ਸ਼ੀਰ ਦਿਖਤੀ
ਦਿਖੇ - ਦਿਖੇ

- ਸਾਜ਼ - ਸਾਜ਼ ਦੀ ਘੜਵਤੀ ਸਾਜ਼ ।
- ਦਿਗਾਸੀ - ਪਿਤ੍ਰਪਦੀ, ਅੰਗੇਰ ਭਰਪੂਰ
ਤੋਂ ਬਣੀ ।
- ਚੜਿਥੀ ਜਾਦੇ - ਪ੍ਰਭੂ-ਪਤੀ ਸਾਜ਼ ਜੀਵ ਦਿਖਤੀ
ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰ ਦੀ ਰੋਜ਼ੀ
ਅਦਬ ਬਖਸ਼ ਪਾਏਂ
- ਅਦਿਨਾਜੀ - ਕਦੇ ਸਾਜ਼ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਾਜ਼ ।

Ambala Cantt.

Ambala Cantt. _____

M/s. _____

Amount drawn through.....

[illegible]

E. & O. E.

Managing Director.
Joint Mg Director.

NamdhariLibrary@gmail.com